Ingyenes, online magazin. Kereskedelmi forgalomba nem hozható! 2022.01. - 65. szám

AniMagazin

BELLE

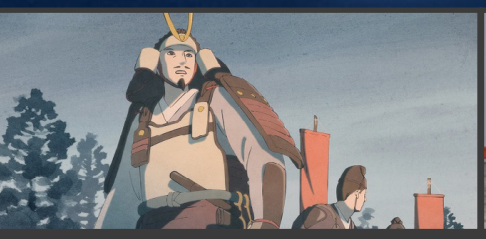

HEIKE MONOGATARI

TOP 10 KITSUNE

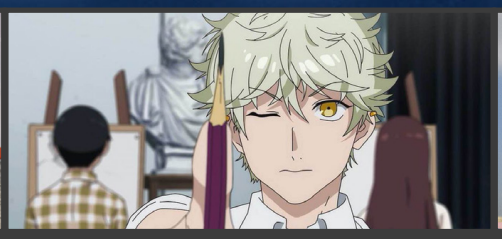

ANIMÉS ÉVÉRTÉKELŐ

TOP 20 K-POP SZÁM 2021-BŐL

AniPalace

Less rá a *Cikk adatbázisunkra*, böngéssz a cikkeink között és töltsd le az adott számot!

Korábbi számainkat keresd a weboldalunkon: animagazin.hu

Kiemelt partnerek

Animefordítások
Animegun
Anime Raptors
Animológia
Cosplay.hu
Eastern Hub
Ricz/Ronin Factories
ShiroNeko
DragonHall TV

További partnerek

AnimeAddicts
ANIME Hungary
Anime Hungary ꕥ
Anime-Japan-HU
Anime Őrültek'3
Anime Sekai Team
AnimeWeb
AoiAnime
Boys Love sorozatok magyar felirattal
Dragon Hall +
Namida Fansub
PAF-Pécs
Uraharashop

Előző szám

Hirdetés

Dragon Hall+TV

A Dragon Hall online TV műsorrendjéért *KATTINTS IDE!*
A műsorrend oldalán kattintsatok a logóra a TV eléréséhez.

Tian Guan Ci Fu / Heaven Official's Blessing rajongói fordítás
Részletekért kattints ide!

65.

Impresszum

Alapító: NewPlayer
Főszerkesztő: Catrin
Tervezőszerkesztő: Hirotaka
Lektor: Risa
Webfejlesztő: pintergreg
Közösségi média: Kuroko Ai, Yuuko

Szerzők:
Venom, A. Kristóf, tomyx20, supermario4ever, Saci, xZsoltixf (Sailor), Balu, Dózsa Gergő

Cikkek beküldése:
bekuldes@anipalace.hu
Információ, kérdések:
info@anipalace.hu
Weboldal: *animagazin.hu*
Facebook: *fb.com/anipalace*
Twitter: *twitter.com/anipalace*
Instagram:
instagram.com/animagazinhu/

Sziasztok!

Itt a január és kegyetlenül berúgta az évet a tripla 2-es (2022). A szemfülesek észrevehették, hogy ez a szám rövidebb lett jó néhány oldallal. Senki ne essen pánikba, nem lett kevesebb cikk, egyszerűen csak összességében rövidebbre sikerültek most, de ez semennyit nem von le az értékükből.

Nem a magazinnal kapcsolatban, de kapásból két jó hírrel is indíthatjuk az évet. A február egy nagyon jó hónapnak ígérkezik hazai animés szempontból. Először is február 12-én, szombaton kerül megrendezésre a Fantasy Expo, aki tud, jöjjön el. Pár nappal később, 17-én pedig végre itthon is bekerül a mozikba Hosoda Mamoru legújabb filmje, a Belle, amiről egy remek ismertetőt írt Yuuko. Aki teheti, mindenképp nézze meg.

Mivel új évet nyitunk, ezért áttekintettük az előző év animés felhozatalát, és leírtuk, nekünk mi tetszett, mit gondoltunk jónak tavaly. Természetesen maximális szubjektivitással, hiszen mindenkinek más volt a bajnok. Az Odd Taxiról, Super Crooksról és a Heikéről kapásból hoztunk nektek ajánlókat is. Balu ráadásul nemcsak animésként, hanem k-pop szemmel is készített egy évértékelőt. De a régebbi animékről sem feledkeztünk meg, abból is találtok pár ismertetőt.

Ezenkívül Venom bemutat 10 kitsunét és három remek játékot, Kristóf a selyemútra kalauzol el minket az Otoyomegatarival, Saci pedig az Itsukushima szentélybe. És amíg kint hideg van, bent a meleg szobában remek olvasmány Yangsze Choo Szellemara vagy Éjszakai Tigris című könyve, amiket Dózsa Gergő ajánl mindenki figyelmébe.

Szóval ismét egy tartalmas számunk lett, amiért örök köszönet a cikkíróknak, főleg, hogy az ünnepekkel is számolni kellett. Mindenki kitett magáért. Köszönjük a szerkesztőknek is a munkáját, és persze kedves olvasó, neked köszönjük a legjobban, hogy letöltötted és elolvasod az új számot. Elindítjuk tehát az AniMagazin 2022-es évfolyamát, kövessetek minket idén is, és jó szórakozást kívánok a magazinhoz.

- Hirotaka

tartalomjegyzék

ANIME

Belle 04
Yuuko

Heike Monogatari 08
Hirotaka

Odd Taxi 12
Yuuko

Super Crooks 15
tomyx20

Koi to Uso 17
supermario4ever

Fukigen na Mononokean 20
Balu

Akai Koudan Zillion 23
xZsoltixf (Sailor)

Téli szezon 2022 26
Hirotaka

Szezonos animékről 34
Balu, Hirotaka, Catrin

Animés évértékelő 2021 43
Yuuko, Venom, Hirotaka, Catrin

TOP 10 Kitsune 55
Venom

Bújj, Bújj, Szellem! - angol kiadás 59
A. Kristóf

MANGA

Otoyomegatari 62
A. Kristóf

Tower of God 65
Yuuko

KÖNYVTÁR

Szellemara és Éjszakai Tigris 69
Dózsa Gergő

KONTROLLER

Metroid Dread 73
Venom

Blue Reflection: Second Light 75
Venom

Tales of Arise 77
Venom

TÁVOL-KELET

Itsukushima Shrine 79
Saci

ZENE

TOP 20 k-pop szám 2021-ből 83
Balu

KREATÍV

Pocketwraith interjú 90
cosplay.hu

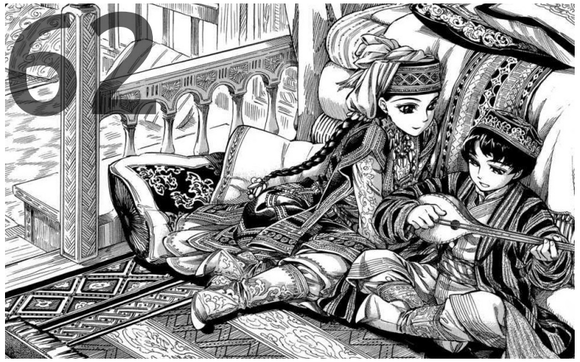

anime

BELLE

A sárkány és a szeplős hercegnő

Írta: Yuuko

A 2021-es Anilogue Nemzetközi Animációs Filmfesztivál keretében vetítették Hosoda Mamoru legújabb filmjét. Ugyanakkor nem ez volt az első műve, amit moziban láthatott a magyar nézőközönség, hiszen mindegyik vetítésre került hazánkban is, és ahogy a fesztivál főszervezője elmondta nyitóbeszédében, 2006-ban Az idő felett járó lány volt az első, amit ezen rendezvény keretében mutattak be. Ekkor egyébként maga a rendező is ellátogatott Budapestre. Ennek hallatán kicsit sajnáltam, hogy akkor nem voltam jelen a vetítésen, de valljuk be, 4 évesen nem biztos, hogy kellően értékeltem volna ennek a jelentőségét.

Mindenesetre számomra ez volt az első olyan film, amit a filmfesztivál keretében néztem meg, sőt az első olyan anime is, amelyet moziban láttam. Így mondhatjuk azt, hogy hatalmas elvárásaim voltak, amit tovább fokozott, hogy maga a Belle 14 perces álló ovációt kapott a cannes-i bemutatóján.

Történet

Az anime főszereplője Naitou Suzu, aki édesanyja tragikus halála után édesapjával él együtt vidéken. Édesapja hiába próbálna hozzá közeledni, Suzu szinte hozzá sem szól. Az iskolában is próbál minél inkább láthatatlanná válni, amit igencsak nehezít gyerekkori legjobb barátjának, a népszerű Shinobu-kunnak a jelenléte.

Suzu azóta is reménytelenül szerelmes Shinobu-kunba, azonban tudja jól, hogy nincs nála semmi esélye, hiszen az osztály legszebb lánya, Ruka-chan is láthatóan igyekszik megszerezni magának a fiút.

Suzu gyerekkorában imádott az édesanyjával együtt énekelni, de miután ő meghalt, a lány többé nem volt rá képes. Egy balul sikerült karaokézés után Suzu teljesen kiborul, azonban ekkor egyetlen barátnője, Hiro küld neki egy meghívót egy virtuális világba, a „U”-ba.

A „U” világa

Egy applikáció és egy speciális fülhallgató segítségével lehet belépni ebbe a virtuális világba, ahol az avatár az adott személy biometriai adatain alapul. Ennek ellenére számos természetfeletti lénynek kinéző avatár szaladgál benne, úgyhogy senkit sem fenyeget az a veszély, hogy csak az avatárja alapján kiderüljön a valódi kiléte.

„Itt megváltoztathatod a világot”

A „U” szlogenje szerint ugyan a valóságba nem lehet újrakezdeni a dolgokat, azonban itt, a virtuális térben van *erre* lehetőség. Így Suzu végül úgy dönt, hogy belevág a dologba, és belép a „U” világába. Avatárja egy gyönyörű lány kinézetét vette fel, egyedül az arcán lévő szeplők emlékeztetnek főszereplőnk valódi külsejére. Suzu rájön, hogy ebben a virtuális térben újra képes énekelni, így teljesen felszabadultan tartja meg első „koncertjét”, amely rövid idő alatt hatalmas népszerűséget szerez neki. Hiro-chan segítségével, aki felcsap a menedzserének, újabb és újabb koncerteket ad, mindenki csak róla beszél – az egész világ azt találgatja, hogy vajon ki rejtőzik a rózsaszín hajú avatár mögött. Suzu az avatárjának először a Bell nevet adja, hiszen nevének egyik jelentése a harang (angolul bell), azonban rajongói egy idő után átkeresztelik Belle-re. Ők elsősorban a név francia jelentését vették figyelembe (szépség), azonban a nézőknek gyorsan leeshet, hogy itt bizony erős utalások vannak A szépség és a szörnyeteg történetére.

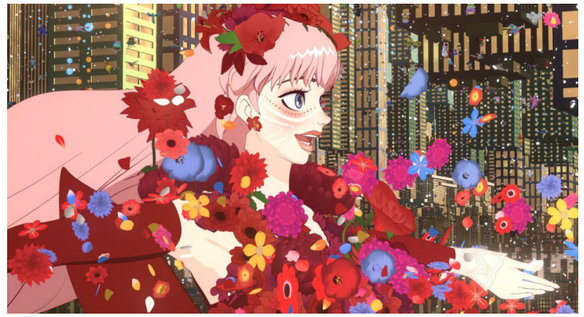

Hamar érkezik is a következő utalás, ugyanis Belle egyik fellépését megzavarja a Sárkány nevű – és külsejében is erőteljesen egy szörnyetegre hajazó – felhasználó megjelenése, akit a virtuális világunk önjelölt igazságosztói üldöznek. Suzu valamilyen megmagyarázhatatlan oknál fogva érdeklődni kezd a Sárkány iránt. Így Suzuként Hiro segítségével kezd el kutatni a valóságban, Belle-ként pedig a „U” világában barangol, hogy megtalálja a Sárkány kastélyát.

És ha ennél is többet írnék, azzal lelőném a történetet, úgyhogy maradjunk annyiban, hogy az utalások A szépség és a szörnyetegre nem csak a két fő karakter nevében merülnek ki. Ugyanúgy megjelenik a rózsamotívum, bár más értelmezésben; láthatunk egy báltermi táncjelenetet; illetve szintén mondhatjuk azt, hogy ez a film egy fiatal lány/nő fejlődéstörténete; és a szörnyeteg durva kinézete is egy sebzett szívet rejt – de hogy kiét, az legyen meglepetés!

Megvalósítás

Szerintem eszméletlenül sokat dobott a látványon, hogy moziban láthattam. A valóságban játszódó jelenetek abszolút illeszkednek a rendező korábbi munkáihoz, míg a virtuális világ megvalósítására tényleg csak annyit lehet mondani, hogy egyszerűen gyönyörű. Mind az élénk színek, mind a megannyi különböző avatár, de főleg főszereplő hölgyeményünk kinézete nagyon szép. A Sárkány sötétebb megvalósítása eléggé elüt tőle, ugyanakkor ez a kontraszt a két karakter között sokat tudott dobni az interakcióikon (amire azért ez rá is fért, de erről kicsit később). Sokszor éreztem úgy a film nézése alatt, hogy legszívesebben most nyomnék egy screenshotot, ami nyilván nem volt lehetséges. Zenei téren is nagyon erős a film. Számos dalt hallhatunk felcsendülni a film alatt Belle előadásában. A lány seiyuuje, Nakamura Kaho énekli a dalokat is. Csodálatos hangja van, amikor Belle először kezdett el énekelni, egy kicsit el is érzékenyültem. Biztos, hogy nem most hallgattam őket utoljára. A magyar fordítás szerintem nagyon igényes lett, ameddig a japán nyelvtudásom terjed, viszonylag pontosak fordították a szövegeket, illetve a dalszövegek magyarítása is tetszett. A feliratot is könnyen lehetett olvasni, egyáltalán nem zavart be a háttér.

Ugyanakkor...

És most a sok pozitív után azért jöjjön pár negatívum is, mivel ha valami nem igazán erőssége a filmnek, az Suzu dialógjai. Szerintem sokkal jobban ki lehetett volna dolgozni őket, voltak benne olyan jelenetek, ahol minimum 10 percen keresztül körülbelül 3 szót ismételgetett változó hangerővel… Míg néhány karakter kapott pár olyan monológot vagy akár csak pár mondatot, amik hidegrázósan hatásosak voltak, addig éppen a főszereplőnk esett át néha a ló másik túloldalára, és vagy nagyon teátrálisnak vagy kissé butuskának tűnt. Nem is beszélve a film vége felé egy olyan húzásáról, ahol csak fogtam a fejemet – de nem csak amiatt, hogy ezt mégis hogyan gondolta, hanem hogy a többiek miért nem állították meg, vagy akkor már miért nem segítettek neki abban a dologban is.

De összességében egy látványos megvalósítással, kellemes és hatásos zenékkel operáló, nagyon szép és megható filmről beszélhetünk. Ami egyszersmind komoly üzenetet is közvetít a nézők számára a traumák feldolgozása, illetve az önismeret és az emberi kapcsolatok fontossága tekintetében.

Mozis megjelenés

Talán már hallottatok róla, de februártól országos szinten is vetítik a mozikban a filmet az Anilogue szervezőinek jóvoltából. Így ha felkeltette az érdeklődéseteket, akkor nyugodtan menjetek el megnézni. Sajnos nem sokszor lehet animéket magyar mozikban látni, ezért ez mindenképpen egy jó lehetőség. És remélhetőleg nem is az utolsó. Mindenesetre minél többen érdeklődnek felőle, annál nagyobb lehet az esély az esetleges „folytatásra". Én nagyon nagy élményként éltem meg a mozis vetítést, a nézők – velem együtt – sokszor fel-felnevettek egy-egy humorosabb jeleneten. Úgy éreztem, hogy minden esetleges negatív tapasztalatom ellenére a magyar animés közösség tényleg nagyon hálás tud lenni az ilyen alkalmakért, és jó érzés volt a tagjának lenni. Mögöttem egy japán hölgy ült az Uránia Filmszínházban (nagyon gyönyörű volt a terem egyébként, kicsit szégyellem, hogy most jártam ott először), ezért hallottam, ahogy a film végén azt mondta, hogy „omoshirokatta". És a film minden esetleges hibája ellenére is egyet tudok érteni azzal, hogy tényleg egy jó film volt. Akit érdekel egy fiatal lány felnövéstörténete vagy szeretne látni egy virtuális valóságbeli kalandozást, esetleg szereti A szépség és a szörnyeteg történetét (bár azért fontos leszögezni, hogy ez csak a film egyes aspektusait jellemzi), az bátran tegyen vele egy próbát!

Cím: Ryuu to Sobasaku no Hime
Angol cím: Belle, The Dragon and the Freckled Princess
Magyar cím:
A sárkány és a szeplős hercegnő
Év: 2021
Hossz: 122 perc

HÁTTÉRKÉP: BELLE

Kattints a képre!

ANIMAGAZIN

anime

HEIKE MONOGATARI

Írta: Hirotaka

Történelmi anime nagyon sok van, de jó - akármennyire is szubjektív ez a szó -, annál kevesebb. Ami pedig valamitől egyedibb - legyen az hangulat, történetvezetés vagy korrajz -, abból még kevesebb. Ebből a felsorolásból, most hagyjuk ki a történelmet csak érintőlegesen felhasználó animéket, foglalkozzunk csak azokkal, amik ténylegesen egy korszakot/annak egy intervallumát vagy egy adott eseményt szeretnének bemutatni. Sőt, specializáljuk jobban ezt a halmazt és szűkítsük le a történelmi regényekből készült animeadaptációkra. Szinte alig találunk néhányat, és ebben is megkülönböztethetünk újabb kori, mint az ***Aoi Bungaku Series*** vagy annál régebbi regényeket, mint a ***Genji Monogatari***, de ilyen cikkünk tárgya, a ***Heike Monogatari*** is. Ezekre ráadásul még az is jellemző, hogy abban vagy közel abban a korban íródtak, amiben játszódnak. Persze olyan címek is vannak, mint a ***Kitsutsuki Tanteidokoro*** vagy az ***Uta Koi***, amik bár remekbe szabott történelmi animék, jóval később íródtak, mint amiben játszódnak. Előbbi egy 1999-es regényt adaptál,

míg utóbbi egy 2010 óta futó manga. De ide tehetnénk a ***Nobunaga Concertót*** is, ami egy 2009 óta futó manga.

Lehet, kicsit túlragoztam, szóval térjünk vissza cikkünk tárgyához, a Heike Monogatarihoz és az általa bemutatott Heian-korhoz.

Réges-régen!

A már említett ***Genji Monogatarit*** vagy ***Genji szerelmeit*** bizonyára többen ismerik, mivel sokan a világirodalom első regényének tartják, és nem mellesleg egy szerelmi történet (*AniMagazin 17.*). Ellenben a nyugaton kevésbé ismert Heike Monogatari egy háborús színpadra invitál bennünket, ahol politikai befolyás, főúri intrika és persze véres csaták uralják a cselekményt. Meglehetősen más a műfaj, habár némi politika és intrika a Genjiben is megtalálható, csak míg az Genjire és hódításaira fókuszál, a Heike inkább a szamuráj klánok közti ádáz küzdelemre, amiben nem mellesleg Japán sorsa a tét.

Akaratlanul is összehasonlítást tettem a két mű között, de mit tegyünk, ha mindössze kb. 200 év választja el őket.

A Heike Monogatari eredete jóval homályosabb, mint korábbi társáé, nem lehet tudni ki vagy kik írták, és azt sem, hogy mikor. A jelenlegi irodalomtudomány úgy véli, hogy a XII-XIII. században szájhagyomány útján terjedő történeteket Fujiwara Yukinaga, Shinano tartomány kormányzója jegyezte le és írta meg a Heike Monogatarit valamikor a XIII. század elején. Ha ő ezt nem tette volna meg, akkor ma jóval kevesebbet tudnánk a Heian-korról. Mivel a mű keletkezése és az általa bemutaott időszak között nem telt el sok év (~100), így hitelesen mutathatja be az eseményeket. Híres feldolgozása a Yoshikawa Eiji tolmácsolásában készült változat (1950), angolul T***he Heike Story*** címen kapható, magyarul sajnos nem jelent meg.

A Heike anime

Történelmi kalandunk mesélője, vezetője, egyben a mi kísérőnk egy Biwa nevű kislány. Habár kitalált karakter, a neve sokatmondó, hiszen a biwa egy húros hangszer - régen ezzel adták elő a Heike történeteit a közönségnek, így ő maga személyesíti meg a hangszert, amiből egyet magával is hord. Apja meggyilkolása után Taira no Shigemori birtokára kerül, aki befogadja a lányt, így akaratlanul is történelmi pillanatok szemtanúja lesz.

Ezt tessék szó szerint érteni, Biwa képessége, hogy ha egyik szemét letakarja, akkor belelát a jövőbe, bár az események bekövetkeztének konkrét körülményeit, annak idejét és helyét nem tudja. Igaz, nem mindent látunk, amit Biwa, mégis előrevetíti a történet drámai és tragikus eseményeit. Az animében megismerkedünk a Taira klán prominens tagjaival: Kiyomorival, Tokukóval, Shigemorival és három fiával. Go-Shirakawa, valamint Takakura császárokkal. De feltűnik Minamoto no Yoritomo, Yoshitsune és még sokan mások, akik ekkor számítottak valamit, és nem a rizst termesztették. Az anime első harmadában már-már a Taira idillt ismerhetjük meg, főleg Shigemorival a központban. A második harmadban már jönnek a viharfelhők, és egyre jobban részesei lehetünk a politikai helyezkedésnek, a lehetséges háború veszélyének. A vége pedig már a drámai végkifejlet, a Minamotók előretörését és Japán történelmének fordulópontját láthatjuk.

A történetet igazából mindenki ismerheti a történelemkönyvekből (vagy a wikipediáról). Az anime főleg a Genpei-háború előtti hatalmi játszmát, valamint magát a háborút mutatja be, főként a Tairák és a császári udvar szemszögéből. Bár az összecsapásokból nem látunk sokat, leginkább a Dan-no-Ura csatába nyerünk betekintést, ami a háború záróütközete. Az animében Biwa szemén keresztül csendes szemlélői leszünk az eseményeknek, habár a történetvezetés kissé csapong, így aki nincs képben a történelemmel, az forgathatja a fejét, hogy most akkor mi zajlik, meg ki kicsoda, kinek a kije, mi miért van stb. Nyilván a japánok értik, de az anime előtt minden más nézőnek is jól jöhet egy kis előismeret.

A karakterek szerethetők, nem lóg ki senki, habár a Minamotókból többet is láthattunk volna, ők elég semlegesek lesznek mindenki számára, és inkább agresszornak tűnnek a Tairákkal szemben. Biwát érdemes kiemelni, mivel mindenképp ő a központi karakter, egy nagyon kedvelhető, okos lány, érett viselkedéssel, aki hiába látja a jövőt, nem szól róla, így nem is befolyásolja az eseményeket és a karaktereket. Biwa szerepét tekintve természetfeletti elem ugyan, de mégsem az, hiszen mint „mesélő”, csak tudja, mit mesél.

Akit érdekel még ez a kor, az olvassa el Jamagucsi Szangótól a Szamurájok hajnala című regényt is, ugyanezt az időszakot mutatja be, csak inkább a Minamotók szemszögéből.

A Heike Monogatari vizualitása nagyon szép: pasztell és annál néha kicsit élénkebb színei és egyszerűbb, részletszegényebb rajzolása jól passzol a történelmi környezethez. Gyönyörűen jelennek meg az évszakok és a ruhák. Az animáció is teljesen a helyén van, bár a csata ábrázolások nem az anime erősségei, de nem is ezen van a hangsúly. Szép munkát végzett a Science Saru stúdió, mindenképpen érdemes kiemelni a rendezőt, Yamada Naokót is. Sokan ismerhetik őt a K-On! vagy a Koe no Katachi kapcsán. A KyoAni tragédia után Yamada elhagyta a stúdiót, így más jellegű történetekbe is belevághatta a fejszéjét, ami jó döntésnek bizonyult. A Heike rendezése jól sikerült, az anime eleji csapongás - vagy éppen a hiányos történelmi tudásunk miatti zavar - után hamar magára talál a cselekmény, mi is képbe kerülünk, ezáltal élvezhetőbb is lesz a sorozat.

Ne feledkezzünk meg a seiyuukról sem, hiszen igazi sztárparádét villant a sorozat. Biwát Yuuki Aoi, Taira no Shigemorit Sakurai Takahiro, Taira no Tokukót Hayami Saori, Minamoto no Yoritomót Sugita Tomokazu, Minamoto no Yoshitsunét pedig Kaji Yuki szólaltatja meg.

A zenére sem lehet egy rossz szó sem, az aláfestő zenéket főként tradicionális hangszerekkel adják elő, ami nagyon jól passzol értelemszerűen. Különösen hatásosra sikeredett Biwa jelenete, amikor épp énekel az adott eseményről - természetesen biwa hangszerrel -, mintha egy színpadi darabot néznénk. Az opening kedves, vidám dallam, az ending viszont nagyon elvont zenei keverék.

A Heike történelme

Mivel az eredeti művet nem olvastam, így annak felosztását sem ismerem, de most inkább a történelmi korszakról beszélnék. Repüljünk vissza a 858 és 1185 között lévő Heian-korba. Ekkor a legbefolyásosabb család a Fujiwara volt, akik az udvart és az államszervezet különböző intézményeit is sikeresen irányításuk alatt tartottak, egészen a legfelsőbb szintig. Hivatalosan régensi család volt, akik a gyermekkorú császár helyett uralkodtak, de mindig gondoskodtak arról, hogy a felnőtt császár hamar „nyugdíjba” vonuljon. Gyakorlatilag teljhatalmuk volt, míg két feltörekvő szamurájcsalád, a Tairák (Heike) és a Minamotók (Genji) meg nem elégelték a dolgot, és folyamatos konfrontációkba, harcokba keveredtek a Fujiwarákkal. Ilyen volta a Hōgen-lázadás 1156-ban, ami főleg a császári öröklés miatt robbant ki a már említett két család, valamint a Fujiwarák között. Dönteni kellett Go-Shirakawa és Sutoku között, ebben pedig még a szamurájklánon belül is megosztottság uralkodott. Taira no Tadamasa Sutoku oldalán állt, míg Taira no Kiyomori és Minamoto no Yoshitomo Shirakawát támogatták. Az uralkodó végül Shirakawa lett, de Kiyomori és Yoshitomo nem tudtak együtt irányítani, aminek a Heiji-lázadás lett az eredménye 1159-1160 között. A Minamotók és a Tairák összecsaptak a hatalomért, aminek a lázadás lett a csúcspontja, a végkifejlet pedig a Tairák győzelmével ért véget. Taira no Kiyomori a család vezetője elkezdhette kiterjeszteni a hatalmát, ám később már csak a háttérből irányított. Fia megszületése után Go-Shirakawa császárt félreállította, majd még gyermek fiát tette az uralkodói székbe, ő volt Antoku császár. Ez a lépés olaj volt a tűzre a Minamotókkal szemben, így az amúgy is negatív viszonyban elkerülhetetlen lett az újabb fegyveres összecsapás. Az 1180 és 1185 közötti harcok Genpei-háború néven váltak híressé, melynek következtében a Tairák elvesztették uralmukat Japán felett, létrejött a Minamoto sógunátus, melynek első vezetője Minamoto no Yoritomo lett, és ezzel beköszöntött a Kamakura-korszak. Ennek előzményeit és a háború végét mutatja be a Heike Monogatari.

Egy nagyon különleges animét kaptunk a Heike Monogatarival, ami sajnos csak 11 részes lett, még 1-2 részt szívesen megnéztem volna belőle - és jót is tett volna neki -, amiben plusz infók hangozhattak volna el, ezáltal talán a történelmet nem ismerőknek is jobb élmény lehetne. Mindenképp az tavalyi év egyik remek színfoltja, ami kötelező a történelmi animék kedvelőinek.

Hossz: 11 epizód
Premier: 2021 ősz
Studió: Science SARU
Forrás: könyv
Műfaj: dráma
Téma: történelmi, szamuráj

anime

Írta: Yuuko

Néhány szezon óta mindig van egy-egy elborult gyöngyszem a rengeteg isekai sorozat mellett, mint anno a Maoujou de Oyasumi és a Tenchi Souzou Design-bu. (Legalábbis számomra mindkét sorozat nagyon szórakoztató a maga nemében.) A 2021-es tavaszi szezon elején azt hittem, hogy a Dragon, Ie wo Kau személyében meg is találtam a következőt, azonban sajnos végül nem sikerült felérnie a másik kettőhöz. Már azt hittem, hogy ebben a szezonban nem is lesz ilyen sorozat, de aztán szerencsére egy barátom elég sokat emlegette az Odd Taxit, és úgy éreztem, hogy mégis érdemes lenne próbálkoznom vele. Bár bevallom, a karakterdizájn és első ránézésre a történet sem fogott meg, végül mégis belekezdtem, és nagyon örülök, hogy nem kellett hetente várnom az új részekre. Mert komolyan, ez valami zseniálisan komplex sorozat.

Vajon ki ül be utánam a taxiba?

Szerintem már sokan játszadoztak el ezzel a gondolattal. Rengeteg filmben zajlanak érdekes és fontos beszélgetések, gyilkosságok, emberrablások egy taxiban, esetleg a benne ülők egy autós üldözés részeseivé válnak. És ez a sorozat aztán alaposan körbejárja ezt a témát a saját egyedi hangvételével. A történet főszereplői antropomorf állatok, bár itt szó sincsen például húsevő-növényevő konfliktusokról, mint például a *Zootropolis*ban vagy animés téren a *Beastars* esetében. Itt csupán a karakterek kinézetét határozzák meg az állatias jegyek, egyébként teljesen úgy viselkednek, mint az emberek. És bár ez elsőre egy kissé olcsó megoldásnak hat, a végére mégis zseniálissá válik a koncepció.

Adva van nekünk főszereplő rozmárunk, a középkorú Odokawa, aki békésen vezetgetné a taxiját a városban rakugót hallgatva, de valamiért állandóan különféle fura fazonok zaklatják. Barátja, a takarítóként dolgozó Kakihana eközben az adatait kissé meghamisítva próbál végre nőt fogni, illetve kezelőorvosának, Gourikinek az asszisztense, a szépséges Shirakawa-san is valamiért

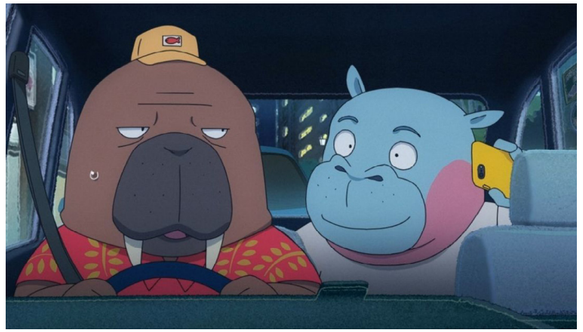

közeledni kezd nem éppen előnyös külsejű főszereplőnkhöz. Bár azt tegyük hozzá, hogy az állandóan sztoikus Odokawát még ez sem érdekli kifejezetten. Rádiójában egy eltűnt lányról számolnak be, de ez aztán már tényleg nem izgatja őt, ahogy a nemrégiben debütált Mystery Kiss legújabb slágere sem – de másokat már annál inkább! Sofőrünk valamiféle oknál fogva hirtelen egyre több ember, vagyis állat körében lesz „népszerű". Taxijában egyre jobban lecsúszott humoristák, idolok és menedzsereik, rendőrök, figyelemhajhász kölykök, megszállott rajongók és fegyveres bűnözők váltogatják egymást, miközben Odokawa egyetlen vágya, hogy végre képes legyen nyugodtan és gyógyszerek nélkül elaludni.

Maguk a szereplők Odokawán kívül igazából eléggé egydimenziósak. A legtöbb dolgot is róla tudjuk meg, de azokat is csak fokozatosan, részenként adagolják. Viszont még ha nem is túl kibontott személyiségek, főszereplőnk mellett legalább 15 másik nevesített karaktert kapunk, akiknek szintén jelentős hatása van az események

alakulására. Viszont róluk nem írhatok többet, mivel az elkerülhetetlenül spoileres lenne.

Megvalósítás

Kinoshita Baku, a sorozat rendezője és karakterdizjánere ezzel a sorozattal debütált, ahogy a forgatókönyvíró, Konomoto Kazuya is. Mindenesetre ez egy igencsak erős kezdetnek számít, így kíváncsi vagyok a jövőbeli munkáikra is. Magát az animét a P.I.C.S. és az OLM animációs stúdió készítette, előbbi nem igazán vett részt hosszabb sorozatok készítésében, míg utóbbihoz főleg a Pokemon franchise köthető. Mégis talán az animáció az, ami a sorozat leggyengébb részének számít: nem mondanám rossznak, de kifejezetten jónak sem. Inkább kissé spórolósnak, mivel viszonylag kevés mozgás van benne, illetve amikor a karakterek a taxiban ülnek – márpedig ez nagyon sokszor megtörténik benne – akkor sokszor nyúltak a CGI megvalósításhoz, ami erősen látszik is rajta. (Azért a *Golden Kamuy* medvéjénél nem rosszabb.)

Viszont a történet leginkább a karakterek monológjaiból bontakozik ki, így ez mégsem akkora hátrány, mintha például az Odd Taxi egy akciósorozat lenne, ami azért szerencsére távol áll a valóságtól.

De még ha a grafika kissé olcsónak is hat, a seiyuukön aztán biztosan nem spóroltak, lévén sztoikus rozmárunk hangját nem más kölcsönzi, mint az a Hanae Natsuki, aki többek között a Tokyo Ghoulból (*Kaneki Ken*), a Your Lie in Aprilből (*Arima Kousei*), illetve a Demon Slayerből (*Kamado Tanjirou*) lehet még ismerős. Valamint a 2021-es nyári szezon Vanitas no Carte és a Shinigami Bocchan to Kuro Maid című animéiben a főszereplőknek szintén ő adja a hangját. De feltűnik még a sorozatban Kimura Ryohei (*Kuroko no Basket – Kise Ryouta, Magi - Judal*), Saitou Souma (*Yuukoku no Moriarty – William James Moriarty, Idolish7 – Kujo Tenn*), Furukawa Makoto (*Yuukoku no Moriarty – Sherlock Holmes, Fruits Basket – Souma Hatsuharu*) és Yamaguchi Kappei is (*Detective Conan – Kudo Shin'ichi és Kuroba Kaito, InuYasha – Inuyasha, Death Note – L*). Az egyik antagonista hangját pedig a METEOR művésznevű rapper adja. Maga a karakter állandóan csak rappelve beszél, és őszintén szólva zseniális húzásnak tartom, hogy tényleg egy profi rappert kértek fel erre a szerepre. De most komolyan, amíg meg nem láttam/hallottam egy rappelve beszélő sünt, nem is tudtam, mi hiányzik az életemből. Azóta belehallgattam több számába is, és teljesen úgy hangzik, mintha saját magát alakítaná az animében, vagyis mintha teljesen ráírták volna a karaktert.

Zene

Zenei téren szintén erős az anime, az opening a sorozathoz hasonlóan az Odd Taxi címet viseli, amit Skirt és PUNPEE énekel. Mind zene, mind pedig megvalósítás tekintetében nagyon illik a sorozathoz. Kissé elvont, érdekes hangzásvilágú, de mindenképpen emlékezetes szám, ahol már a karakterek megjelenítésének a módja is elég sok mindent elárul róluk. Még sosem láttam ennyire zseniálisan összerakott openinget, aminek minden képkockája az anime egy-egy történésére utal, és ami már itt lelövi a sorozat egyik nagy kérdését (csak senki sem vette észre egészen a végéig.) Két endingje van, az eredetit Mimori Suzuko énekli (*Sugarless Kiss*), aki az egyik karakter hangját is kölcsönzi még, de a hatodik rész egy külön endinget kapott Tony Frank előadásában (*Kabe no Mukou ni Waraigoe wo Kikimashita ka*).

Összességében

Egy fórumon olvastam, hogy ez a *Durarara* állatos megfelelője, és bizonyos tekintetben tényleg igaz. Főleg Odokawa szemszögéből látjuk a dolgokat, mondhatni ő az összekötő kapocs a karakterek között, de egy-egy történést mások nézőpontjából is végigkövetünk benne a részek során. Az így megtudott dolgok teljesen új megvilágításba helyeznek bizonyos eseményeket, és olykor nagyon meglepő következményeket hoznak magukkal. Minden, elsőre teljesen különállónak ható bonyodalom szépen lassan visszacsatolódik a fő konfliktushoz, ezzel pedig egy nagyon logikusan felépített, komplex sztori bontakozik ki részről részre a nézők előtt.

Amikor elkezdtem nézni, valamiért elsiklottam afelett, hogy ez a sorozat egy krimi. És tényleg az, utólag visszanézve a dolgokat rengeteg elrejtett utalás van benne már a legelejétől kezdve nemcsak a karakterekre, hanem magára a bűnesetre is, ami körül tudva vagy nem tudva, akarva vagy akaratlanul az egész történet forog.

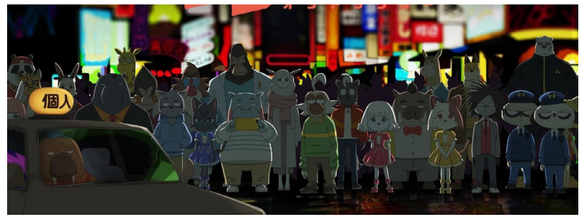

Összességében az Odd Taxi olyan, mint egy bonyolult puzzle, minden darabnak megvan benne a helye. Ahogy egyre több információt tudunk meg, úgy formálódik maga a minta is, de a végső képet csak akkor láthatjuk, ha már a legutolsó darabot is a helyére illesztettük. Remekül lehet teóriákat gyártani, és valami fantasztikus érzés volt, amikor bejött az egyik elméletem. Imádtam a végén lévő csavart, egyszerűen zseniális, bár utólag visszagondolva tényleg voltak rá konkrét nyomok, csak nem hittem volna, hogy meglépik. A sorozat legvégére szinte minden összeállt, minden szálat szépen lezártak, hogy aztán… megint jöjjön még egy sokkoló fordulat, ami teljesen más megvilágításba helyez mindent.

Cím: Odd Taxi
Év: 2021
Hossz: 13 x 23 perc
Értékelés: MAL: 8,78 / IMDb: 8,6

anime

SUPER CROOKS

A szupergonoszok sorsa egy olyan világban, ahol hemzsegnek a szuperhősök

Írta: tomyx20 (*tomyx20.wordpress.com*)

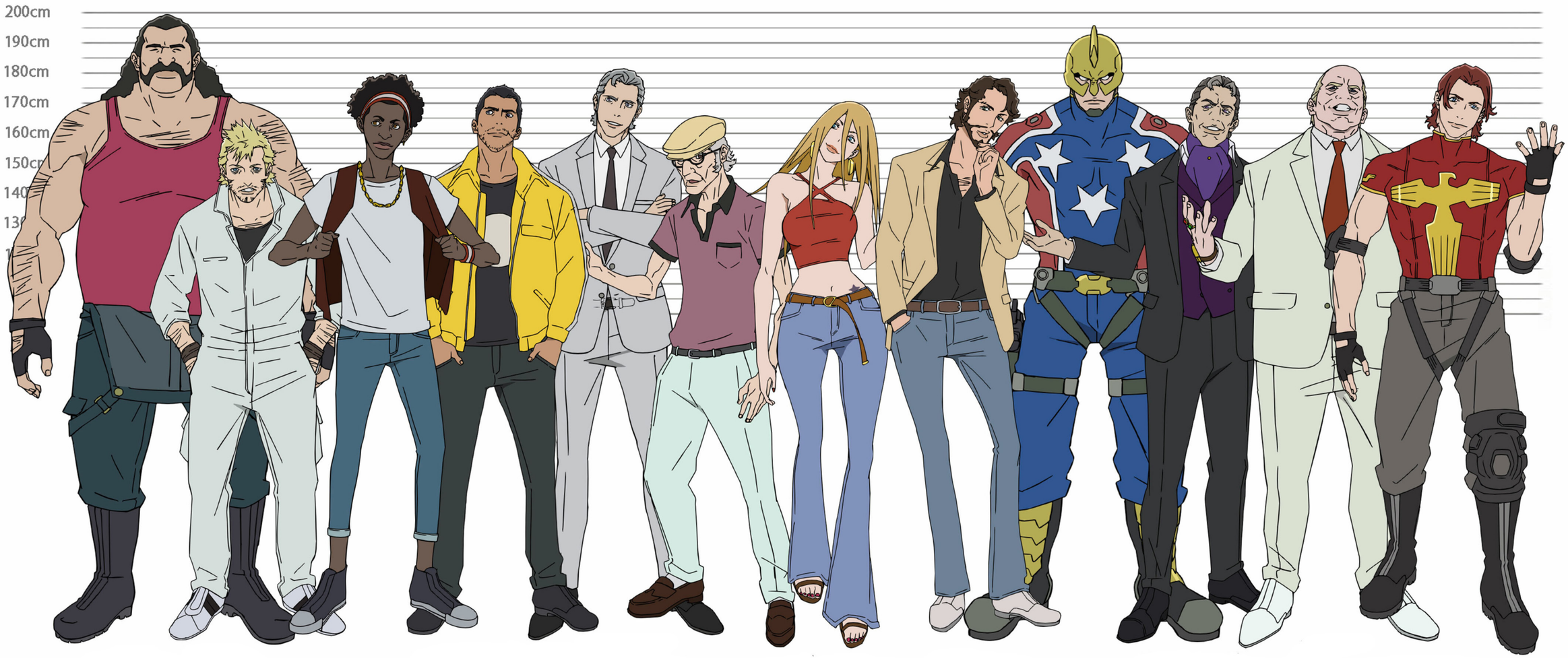

2021 májusában volt a Jupiter Hagyatéka című élőszereplős sorozat, ami szuperhősök egy a Marvel-nél és DC-nél megszokotthoz képest eltérő világát tárta a közönség elé, majd november végén érkezett hozzá egy anime spin-off, ami ugyanabban az univerzumban játszódik, csak most a szupergonoszokat mutatja be, ez a 13 részes Super Crooks.

Hősökből jut majdnem minden hónapra, de az ellenfeleik már kisebb figyelmet kapnak. Szuperbűnözőkre (nem antihősökre) összpontosító film és sorozat ritka. Így ezért is érdekes az alaphelyzet.

Johnny képessége, hogy irányítani tudja az áramot és a gépeket, neve ***Astro Boy*** nyomán Electro Boy lesz. Tinédzserként hős akar lenni, példaképe a legnagyobb hős, Eszménykép, azonban amikor be akarja mutatni a képességeit a diáktársainak, véletlenül megöli őket, így minden jószándéka ellenére bűnözővé válik. Habár nem lesz egy bűnöző mesterelme, csak egy kisstílű gazfickó. Később a szerelme, Kasey segítségével csatlakozik egy csapathoz, akikkel egy többmillió dolláros lopásra készülnek.

Túlzásnak tűnhet, hogy egy gyerek lemészárol egy csapat hasonlókorút, de ez a Millarworld. A kétszeres Eisner-díjas Mark Millar egy skót származású amerikai képregényíró, akinek az erőszakos történetei nemcsak a Marvelnél, a DC-nél vagy az Image Comics-nál, hanem a saját képregényvállalatán, a Millarworldön keresztül jelennek meg, amit 2017-ben a Netflix felvásárolt. Olyan címek kapcsolódnak a nevéhez, mint a Wanted, a Kingsman és a Ha/ver, amelyekből mozifilmek is készültek. Az Image-nél jelent meg többek között a Witchblade is, amiből szintén készült anime.

A Super Crooks bár a ***Jupiter Hagyatékából*** származik, egyes szereplők és a világ megegyeznek, nem kötelező az előismeret jelen alkotáshoz. A szükséges tudnivalókat közlik velünk. De a szuperhős műfaj kedvelőinek ajánlott megnézni.

Bár szuperhősös animék már készültek a 60-as, 70-es években is, ezek alapvetően másak voltak, mint a nyugati változatok, inkább még a sentai hagyományt követték (lásd ***Power Rangers***). A nyugati jellegű szuperhősök animében a 2010-es években terjedtek el (ekkoriban készültek a Marvel animék is) olyan sorozatokkal, mint a ***Tiger & Bunny*** és a ***Samurai Flamenco***. Aztán jött a Hősakadémia és a műfaj népszerűsége jelentősen megnőtt.

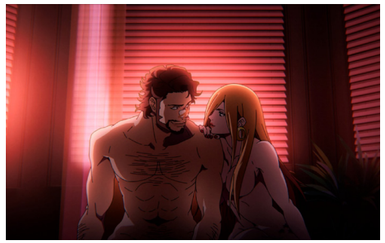

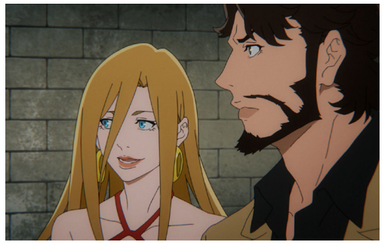

Ez az anime Netflixre készült, ami animés körökben szitokszó, de a Bones stúdió alkotása, akik a ***Hősakadémiáért*** is felelősek. A rajzolás nem mindenkinek nyeri el a kegyét, de azért nem igénytelen, a zene is vagy angol vagy semmilyen. Ez elég nagy hátrány, viszont a sztori jó, nincsenek üresjáratok és fillerek, a karakterek szerethetőek annak ellenére, hogy bűnözők. A különleges képességek is újszerűek (például fejek szétrobbantása gondolattal), nem a százszor elsütött alapvető dolgok, hiszen az alapjául szolgáló négyrészes képregény 2012-ben készült. Érdekes, hogy többször is bemutatnak egymásnak a szereplők, amit kipixeleztek, ellenben a levágott testrészeket nem cenzúrázták.

Érdekes a megvalósításában, hogy mivel Netflixre készült és nem TV-be, az epizódok különböző hosszúságúak 20 és 27 perc között, szemben a pedáns japán TV-ben vetített másodpercre egyforma hosszúságú animékkel.

Valószínűleg költségvetési megfontolásból készült anime formában, mivel az élőszereplős Jupiter Hagyatéka is ott hasalt el. Ez viszont nem von le az értékéből.

Sikerült belőle egy átlagosnál kicsit jobb seinen animét csinálni. Vannak több részen át tartó véres összecsapások és erotikus jelenetek. Mindez egyszerre elgondolkodtatóan és humorosan tálalva. 16 éven felülieknek.

Elérhető a Netflixen japán hanggal és magyar felirattal.

Cím: Super Crooks
Hossz: 13 rész
Premier: 2021.11.25
Stúdió: Bones
Műfaj: akciovígjáték
Forrás: képregény
Értékelés: aniDB: 4,52 / MAL: 7,25 / IMDb: 7,2

anime

KOI TO USO

Írta: Karasz Attila - supermario4ever (*supermario4ever.wordpress.com*)

Tinédzserkorban amikor megéljük az első nagy szerelmet, sok tapasztalattal gazdagszunk, akár kölcsönös az érzés, akár nem. Ezek a tapasztalatok is szükségesek, hiszen sokat lehet erre építeni felnőttkorra, alakítja a személyiségünket. De mi van akkor, ha ezt a procedúrát a kormányzat megspórolja és párt választ nekünk?

Nejima Yukari gyerekkora óta ugyanabba a lányba szerelmes, ráadásul az érzések Takasaki Misaki felől kölcsönösek. Érdekessége az animének, hogy nem is várat azzal, hogy összejöjjenek. Nejima már az első részben szerelmet vall a lánynak, ajkuk csókban forr össze. Ám ekkor becsipog Nejima telefonja, a kormányzattól kapott üzenetet, hogy kiválasztották számára a megfelelő párt. Nejima valósággal eufóriába esik, amikor meglátja, hogy a szíve választottját rendelték mellé. Ám pár perc múlva megjelenik a kormányzattól két ember: Ichijou Kagetsu és Yajima Motoi, akik papír formájában is közlik vele a döntést. Ám ott egy másik lány neve áll. Nejima kétségbeesetten bizonygatja, hogy a telefonjára érkezett üzenetben más lány neve szerepel, de Ichijou biztosítja arról, hogy tévedés történt, a mellé rendelt lány neve a papíron olvasható.

A páros teljesen ki van borulva, hogy mégsem lehetnek együtt. Ugyanakkor a fiúnak eleget kell tennie a kormányzat által elrendelt kötelezettségnek. Találkozik a lánnyal, nevezetesen Sanada Ririnával, akit a kormányzat mellé rendelt partnerként. A lánynak nincs sok köze az érzelmekhez. Teljességgel antiszociális, alig barátkozik emberekkel, ami a szívén az a száján, egyetlen dolgot szeret nagyon: a romantikus történeteket. Imád szerelmespárokról olvasni, a való életben végigkísérni a mindennapjaikat, de nem érez affinitást arra, hogy saját szerelmes történetet írjon. Olyannyira nem, hogy a maga részéről teljesen rendben van, hogy Nejima szerelmes Takasakiba, sőt támogatja is, hogy csókolózzanak, végül ők legyenek azok, akik összejönnek.

Ha ez még nem lenne elég, ott van még Nisaka Yuusuke, aki szintén odavan Nejimáért. Nisaka az a tipikus szépfiú, aki nagyon népszerű a lányok körében, de őt ez nem érdekli. Korábban volt barátnője, de amikor nyilvánvalóvá vált számára, hogy homoszexuális, akkor szakított vele. Sőt, utólag visszagondolva, egyáltalán nem volt szerelmes belé. Azóta Nejimát szereti. Nisaka alapvetően jól tudja rejteni az érzéseit, nem feltétlen az érzelmek embere, ám módszeresen zavarba jön, amikor Nejima olyanokat mond neki, amik által joggal érezheti, hogy esélye van nála.

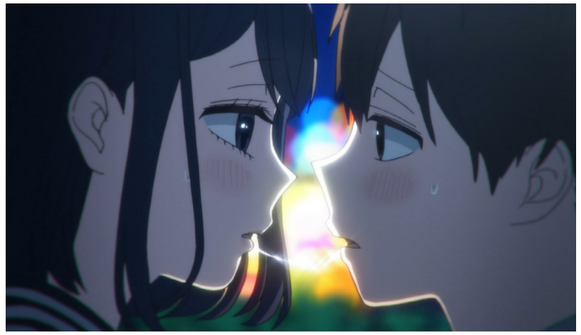

Nejima ugyanis annyira kedves és ártatlan, és annyira nem veszi észre, hogy a meleg barátja valójában mit érez iránta, hogy folyamatosan dicséri és bíztatja őt. Ez pedig módfelett zavarba hozza Nisakát. Alapvetően ő is „ami a szívén, az a száján” típus, ráadásul még akkor sem volt szívbajos, amikor Nejimát egyszer alvás közben találta egyedül az osztályteremben, akkor fogta magát és szájon csókolta a fiút.

Nagyon sarkítva, a Koi to Usóról is ki lehet jelenteni, hogy egy hárem anime. Adott egy esetlen, kedves srác, aki rajong Takasakiért, a kormányzat mellérendelte Sanadát, ráadásként meg ott van a meleg srác, Nisaka, aki szintén egyedi színezetet ad az animének. De hogy jön ahhoz a kormányzat, hogy beleavatkozzon a fiatalok párválasztásába? Az anime a közeljövőben játszódik, ahol az alacsony születési ráta már komoly problémát jelent, a kormány erre egy megoldást talált: ők rendelik egymás mellé a potenciális párokat. Minden egyes gyerekből születésekor DNS mintát vesznek és a nagyjából egykorú, nagyon hasonló genetikájú embereket a 16. születésnapjukra egymás mellé rendelik. Elméletük szerint ez az alapja az életfogytig tartó boldog családi életnek, ahol a gyerek is harmóniában nő fel. Szerelemre nincs semmi szükség. Az animében elmagyarázzák, hogy az emberek külsőségek alapján lesznek szerelmesek: amikor a fiú dicséri a lány melleit, az valójában azt dicséri, hogy a lány majd jól fogja tudni táplálni a gyereket.

Vagy ha a formás fenékre, csípőre figyel fel, akkor azt méltatja, hogy majd ki tudja hordani a gyereket. De ugyanez megvan fordítva is, amikor a lány a fiú fizikai erejét, kiállását dicséri, akkor valójában arra figyel fel, hogy ő majd meg tudja védeni a gyereket. Tehát hiába van az, hogy a párválasztási procedúra alapvetően érzelmi alapú, valójában ugyanúgy ösztönösen történik meg, mint az állatvilágban. Ez nem nagy titok, hiszen az ember alapvetően 2-3 évig érez nagy szerelmet a választottja iránt, mert ennyi idő kell, amíg a pár gyermeket nemz, 9 hónap múlva világra jön, és mire a gyerek lábra áll, már nem igényel feltétlen napi 24 órás védelmet. Az anime viszont ennek az emberi működésnek megy szembe azáltal, hogy a szerelmet teljesen kiiktatva, genetikai hasonlóságok alapján rendeli egymás mellé a párokat. A kormányzat szerint az ember egy intelligens állat, tehát az állati ösztönöknél magasabb rendű elvek szerint kell, hogy történjen a párválasztás. Viszont a politika teljes mértékig elveszi az emberektől a választás autonómiáját, kérdés, hogy ez mennyire erkölcsös. Mennyire veszi felnőttszámba a lakosságot? Persze hosszasan lehet elemezni, hogy miért mennek szét manapság annyira hamar a párkapcsolatok, házasságok, ebben más tényezők is szerepet játszanak, de most szorítkozzunk arra, amiről az anime szól.

A háttértörténet ellenére a sorozat ugyanolyan romantikus shoujo, mint bármelyik más műfajtársa. A helyszín többnyire az a gimnázium, ahova a szereplők járnak, a kormányzat pedig tevékenykedjen akármit is, a tinédzserek ugyanúgy élik a mindennapjaikat, mintha párválasztás terén teljes szabadságuk lenne. Ugyanúgy próbálgatják a határaikat, ugyanúgy keresik a maguk identitását, barátságok születnek, és emberi kapcsolatok válnak szét. Mégis ez a háttértörténet, és hogy nem klasszikus hárem a szokásos idegesítő csajokkal, nagyon érdekessé teszi az animét. Sőt azt gondolom, kifejezetten érdekes lehet, hogy Nisaka, mint meleg srác, vajon kit kap maga mellé? Kivel kell leélnie az életét? Ha a mangaka egy kicsit is komolyan gondolta Nisaka karakterét, nemcsak mint fanservice a lányoknak, akkor „kibontja” a homoszexualitását, és elemzi legalább akkor, amikor ő is megkapja a kormányzat döntését. Tudható volt-e ez róla, amikor genetikai mintát vettek tőle, egyáltalán mennyire veszik figyelembe a szexualitását?

Mindazonáltal érteni vélem, hogy miért van az animének alacsony átlagértékelése. Ahogy a shoujo mangáknál szokás, az anime a maga 12 epizódjával inkább csak reklámként funkcionál. Ez a Koi to Uso esetében különösen igaz, hiszen a háttértörténetet, az anime mondanivalóját nem lehet 12 részben kifejteni. Viszont a manga nagyon előrehaladott állapotban van, már túl van a 280. fejezeten is, így részletesen bemutathatja az egész kormányzati döntés hátterét, és hogy hogyan élik meg ezt a fiatalok. Azt gondolom, az anime változat a maga nemében nagyon jó, annak ellenére, hogy a lezárás inkább nevezhető zavarosnak, logikátlannak. A magam részéről úgy voltam vele, hogy miért is ne lehetne egy jó lezárása a történetnek? Miért is ne lehetne ez a megoldás a fiatalok problémájára? (Hozzáteszem, hogy alapvetően liberálisabb elveket képviselek szerelem és párválasztás terén.) Mindazonáltal érdekel, hogy a háttértörténetet mennyire bontják ki, így a Koi to Uso konkrétan az első olyan shoujo anime, ami arra inspirál, hogy olvassam a manga változatát. Kíváncsivá tett a történet, hogy mit hoz ki a mangaka a benne rejlő lehetőségekből. Érdemes egy próbát tenni az animével.

Hossz: 12 epizód
Premier: 2017 nyár
Studios: LIDENFILMS
Forrás: manga
Műfaj: dráma, romantika
Téma: iskola

anime

FUKIGEN NA MONONOKEAN

Írta: Balu

Láttál már valaha youkait? (Ha igen, akkor kérlek, írj egy cikket róla a magazinba!) Nos, Ashiya már látott, úgy belecsimpaszkodott a hajába a kis szörnyeteg, hogy nem tudott tőle bemenni iskolába. Tiszta rémálom, nem? De szerencsére a kissé mogorva, és a viselkedése alapján legalább harmincasnak mondható (ám egyébként a főszereplőnkkel egyidős) Abeno megmenti a gonosz youkaitól. De nehogy azt higgyük, hogy ingyen! Alvilági pénzben kéri a fizetséget, ami egy olyan mezei halandónak, mint Ashiya, nemigen van. Úgyhogy nagyjából egy életen át dolgozhat a barátságtalan szelleműzőnek, hogy megkeresse és kifizesse a tartozását. Diákhitel japán módra!

Jókai

Remélem, hogy nem okoztam fizikai fájdalmat, de ha magyarul van szó youkaiokról, akkor kihagyhatatlan ez a poén. Az anime angol címe ráadásul *Mór*ose Mononokean, ez már nem lehet a véletlen műve. Abeno a rikító hajával még arany embernek is elmenne.

Visszatérve a youkaiokra, ezek japán mitológiai lények, akik néha beleszólnak az emberek életébe is. Nem feltétlen vérengző szörnyeket kell elképzelni, számos helyen számtalan formában jelennek meg. Ha a madárijesztővel tudsz társalogni, akkor előfordulhat, hogy a madárijesztőd egy youkai. (Vagy csak le kéne szokni azokról a porokról.) Vannak jó és gonosz youkaiok, személye válogatja, hogy ki hogyan keletkezett és mit szeretne.

A japánok nagyon szeretik őket animékben is megjeleníteni, számtalan különféle sorozatban lehet találkozni velük. Néhány akciódús, mint a *Noragami*, a *Nurarihyon no Mago* vagy a *Kyokou Suiri*, mások meg a családi film kategóriájába tartoznak, például a *Chihiro Szellemországban*. Láttam már pár ilyen animét, a *Fukigen na Mononokeant* ezek közül leginkább a *Natsume Yuujinchouhoz* tudnám hasonlítani. Az epizodikussága is arra emlékeztetett, hiszen majdnem minden rész egy új youkaira fókuszál, akitől így vagy úgy meg kéne szabadulni. Ennyi alapján még a *Youkai Watch* is eszünkbe juthat, a másik fontos tényező a hangulata: Natsume kalandjaihoz hasonló, kissé keserédes hangulat jellemzi, bár attól nekem valamivel vidámabbnak hatott. Ehhez az is hozzájárulhatott, hogy nem olyan fakó a színezése, mint a Natsume Yuujinchounak.

Kakuriyo

Nem kakashangokról van itt szó, ez az alvilágnak a neve. Mert itt olyan is van. És ez nem egy poklot idéző kénköves hely, hanem szinte egy mennyország a youkaioknak. Itt békében élhetnek ahelyett, hogy az emberek világában bolyonganának. Abeno feladata pedig az, hogy a tévelygő lényeket átsegítse ide.

Ugyan az animében csak néhány helyszínt láttunk belőle, a világ felépítése részletesen meg van tervezve. Elsősorban a legfelsőbb szintre nyerünk betekintést, főleg a második évad történetében kap nagyobb szerepet az alvilág három vezetője. Ők pedig a Törvényhozó, a Bíró és a Kormányzó, gyakorlatilag a három hatalmi ág. Az más kérdés, hogy mennyire látják el a feladatuk, némelyikük hajlamos inkább átaludni a napot és addig halogatni a munkát, amíg lehet. Aztán amikor már túl közel a határidő, akkor megcsináltatni mással.

Hasonló alvilág-koncepcióval még nem találkoztam, úgyhogy nekem elég egyedi volt az ötlet. Bár biztos van még olyan animékben, amiket nem láttam. Például a hatodik érzékem azt súgja, hogy a Kakuriyo no Yadomeshi című animében is van kakuriyo. De ajánlották már nekem a Hoozuki no Reitetsut is, ami meg a buddhista értelemben vett alvilágról/pokolról szól, azonban ez egyelőre a végeláthatatlan „később megnézzük” listán pihen.

Karakterek

A két főszereplőnk mintha ég és föld lennének. Abeno általában rideg és mogorva (ahogy a cím is utal rá), Ashiya pedig egy melegszívű, mindenkinek jót akaró srác.

Azonban éppen ezért tudják tökéletesen kiegészíteni egymást. Ashiyában megvan az a gyermeki játékosság, amit néhány ügyfél igényelne, és ami Abenóból hiányzik. Viszont ő az, aki mindent kétszer meggondol, és nem cselekszik elővigyázatosság nélkül.

Sokszor szívják egymás vérét, de igazából kölcsönösen törődnek egymással. Jó nézni, ahogy a barátságuk alakul a széria során. Barátságnál többet esetleg fanfictionben tudok elképzelni, a széria még BL-baitnek is nehezen mondható, semmiféle ilyen jellegű fanservice nincs benne. Kicsit olyan érzés volt, mintha a shoujo és a shounen határán próbálna egyensúlyozni. Szépfiúk kerülnek nagyrészt epizodikus kalandokba.

A mellékszereplők között már van lány is, de a többségük youkai. Van cuki, idegesítő, fura és még furább. A legtöbb képernyőidőt Moja kapja, de ugyan ki bánja, amikor a legimádnivalóbb teremtés az egész animében? El lehet olvadni,

amikor elkezdi csóválni a három bolyhos farkát és Ashiyához dörgölőzik.

Zene, rajzolás, animáció, de főként zene

Ugyan az OST-k nem voltak maradandók, mind a két évad openingje nagyon tetszett, szívesen hallgatom őket. Az első opening a Tomodachi Meter a The Super Balltól, a másodikhoz képest kicsit lassabb és melankolikusabb, bár alapvetően ez is vidám. Valamiért az opening hangulata is a Natsume Yuujinchoura emlékeztet. A második opening a Long Time Traveller a mono palette. névre hallgató együttestől, egy gyorsabb, derűsebb szám. Kicsit ellentétben állnak az évadokban a történet komolyságával, talán szándékosan.

Az endingek közül nekem csak a második volt maradandó, Wolpis Carter 1%-ja. Az első endinget a két főszereplő seiyuuje énekli, Kaji Yuuki (Eren Yeager – ***Shingeki no Kyojin***; Todoroki Shouto – ***BNHA***; Meliodas – ***Nanatsu no Taizai***) és Maeno Tomoaki (Hakkekkyuu – ***Hataraku Saibou***; Dino – ***Blend S***; Decim – ***Death Parade***).

A rajzolás nagyon szép, élénk színeket használ, a karakterek pedig cuki bishounenek. A youkaioknak a nagy részét CGI-jal oldották meg, de szerintem viszonylag a szebbik fajta volt, egyáltalán nem zavart. (A CGI-ra allergiások talán máshogy gondolnák.)

Összességében inkább egy könnyedebb sorozatnak mondanám, de aki szereti a youkaiokat, és nem vágyik nagyszabású harcokra, annak mindenképp ajánlom. Az adaptáció alapjául szolgáló manga már befejeződött, az anime viszont még nem ért a cselekmény végére, úgyhogy előfordulhat, hogy érkezik még folytatás. (Az első két évad között is volt 3 év kihagyás.) Azonban nem kell tartani a cliffhangerektől, nem úgy ér véget a második évad, hogy a fejünket fogjuk, hogy mi lesz most itt, egy viszonylag kerek lezárást kapott.

Cím: Fukigen na Mononokean
Angol cím: The Morose Mononokean
Év: 2016 és 2019
Hossz: 2 × 13 × 24 perc
Műfaj: vígjáték, természetfeletti
Stúdió: Studio Signpost
Értékelés: MAL 7,42 / imdb 7,1

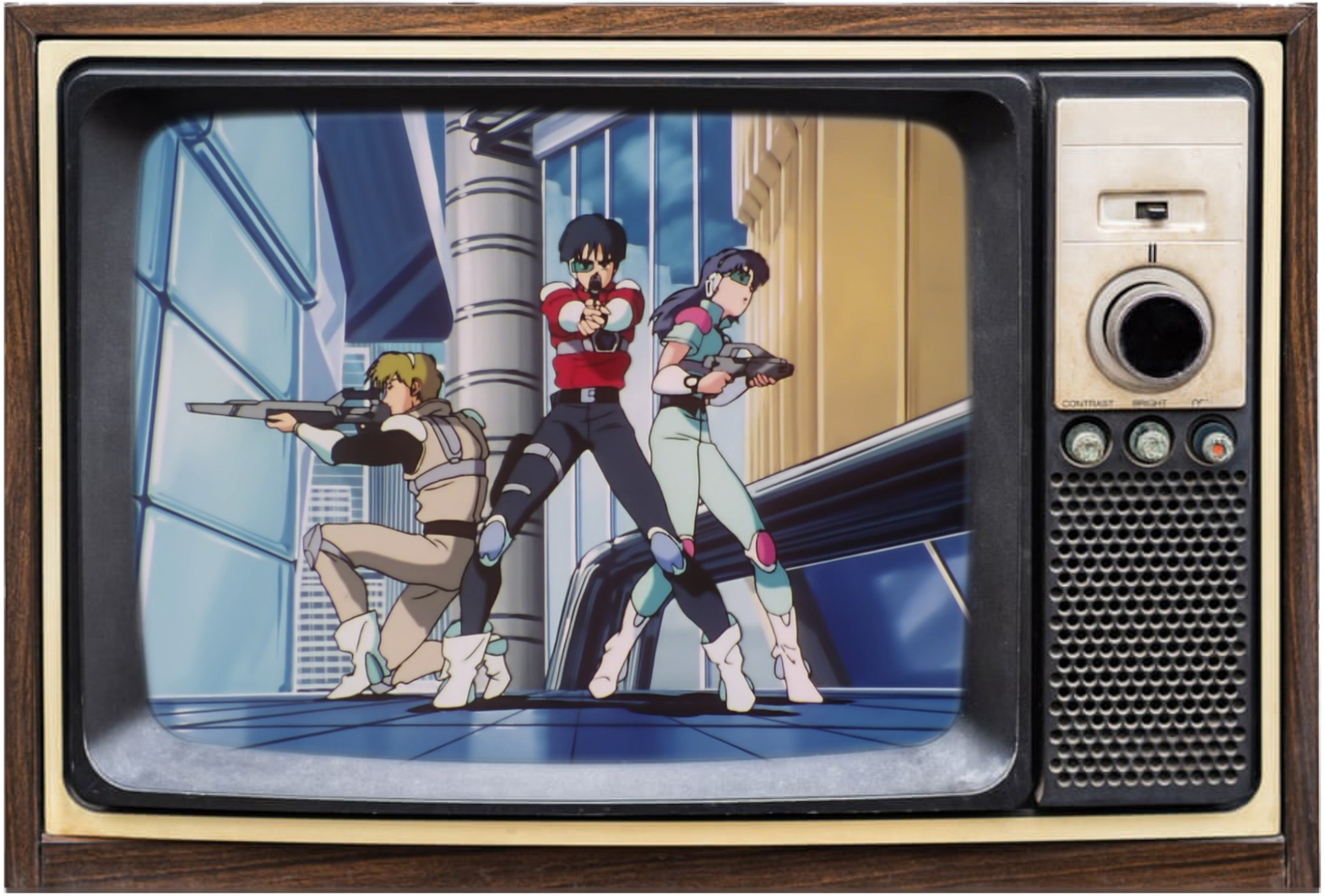

anime

AKAI KOUDAN ZILLION

Írta: xZsoltixf (Sailor)

A Zillion egy 1987-ben futott 31 részes akció-mecha-sci-fi anime, amelyet a Tatsunoko Productions azon ága készített, akik közvetlenül az anime elkészítése után kiváltak a Tatsunokoból, majd megalakították az IG Tatsunokót, ami a kilencvenes évekre Production I.G néven lett ismert, és olyan animék kötődnek a nevükhöz később, mint a Ghost In The Shell, Haikyuu, Kuroko no Basuke és Usagi Drop. Valamint, amit még fontos megemlíteni, hogy a Production I.G-ből kivált Wit Studio pedig a Shingeki No Kyojin animéért felelt 2019-ig. Ebből a rövid történelem órából csak azt szerettem volna kihozni, hogy lássuk, animetörténelmileg egy fontos műről van szó, még ha maga az anime nem is annyira kiemelkedő.

Rátérve a történetre, az alaphelyzet szerint 2387-ben járunk a kolonizált Maris bolygón, ahol a Nohza névre hallgató idegen faj népírtás keretében teljesen el akarja foglalni a bolygót, hogy lerakják tojásaikat és benépesítsék Marist.

Ennek egyetlen akadálya van, méghozzá, hogy rejtélyes körülmények között három szuper fegyver kerül az emberekhez, amik Zillion névre hallgatnak, és egyedül ezek a fegyverek képesek megállítani a Nohzákat. Erre a célra létre is hozzák a White Nuts (ne kérdezzétek miért ezt a csodás nevet kapták) névre hallgató háromtagú elit alakulatot, melynek tagjai a három főszereplőnkből, JJ-ből, Apple-ből és Champ-ból állnak (ezek egyébként csak a fedőneveik), akiket egy szuperszámítógép számításai alapján választottak ki.

És ezzel kezdetét is veszi a hosszú és ádáz, helyenként humoros küzdelem az idegenek ellen. Ja igen, később kapnak a leginkább Mospeadás mechákra hasonlító robot suitokat is a főszereplők, ezért is gyakorlatilag mecha az anime, még ha ezt pl. a MAL ki sem írja.

Maga a történet egyáltalán nem nagy cucc, viszont a kivitelezés engem teljesen lenyűgözött, annyira szórakoztató és dinamikus az egész, hogy öröm volt nézni, annak ellenére, hogy azt a formulát követi, mint sok régebbi hasonló műfajú, könnyed hangvételű anime: a 90%-a epizodikus, majd a finálét nagyban lezavarják az utolsó 1-2 részben és fin. Viszont az a nagy szerencséje, hogy igazából ez a legnagyobb bűne, és ha nem mást várunk tőle, mint ami, akkor mással igazán nehéz kötekedni.

Ami nálam a legnagyobb erőssége, azok a karakterek és a seiyuuk, a három főszereplő isznyatosan magával ragadó trió, akik közül számomra a mára sajnos elhunyt Mizutani Yuko (sok Tezuka adaptációban Pinoko, Tenchis Kuramitsu Mihoshi) által megszólaltatott Apple a csúcs. Mizutani Yuko nagyon karakteres, kellemes lágy hangja kiemelkedő esztétikai élmény volt számomra, és a karakterének sokkal nagyobb mélységet adott, mint ami egy ilyen animében általában fellelhető egy hasonló karakternél. Az Inoue Kazuhiko (tudjátok Kakashi) által életre keltett Champ volt a voice of reason karakter, akinek sokszori felbosszantása visszatérő komikum az animében, valamint a Seki Toshihiko (Saiyuukis Sanzou, Senketsu a *Kill La Kill*-ből) által játszott fő-főszereplő JJ, akit nehéz volt nem kedvelni, de a sokszori perverzkedése egy idő után már fárasztó volt. És itt még kiemelnék egy olyan dolgot, amit alig hittem el, mert azt hittem ez képtelenség egy ilyen animében, de nem erőltettek bele semmilyen idióta szerelmi háromszöges hülyeséget!!! Nagy szó. Szépen az elejétől fogva csak JJ és Apple kapcsolatára utalgattak.

A többi mellékszereplő a bázison Amy, Dave és Mr Gord is nagyon szimpi volt és figyeltek arra, hogy ők is jussanak azért screentime-hoz szóval piros pont. Ó, igen, és egy idő után behoznak egy Opa Opa névre hallgató Haro klón sidekick robotot, na ő szerintem ilyen hit or miss kategóriás karakter az embereknél, én mindenesetre őt is nagyon kedveltem.

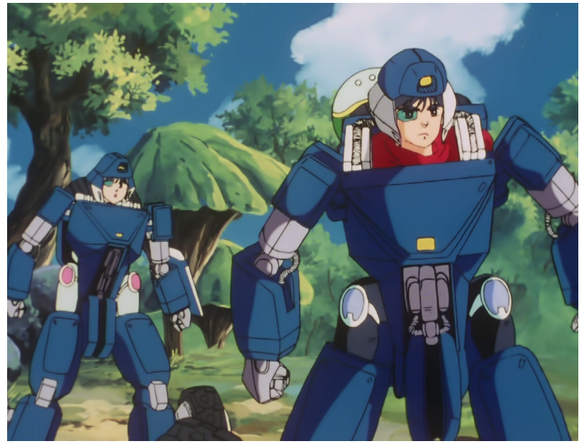

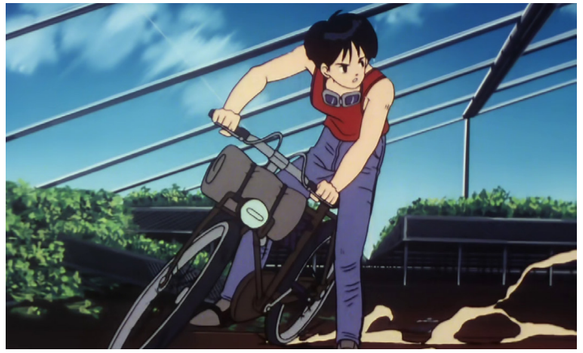

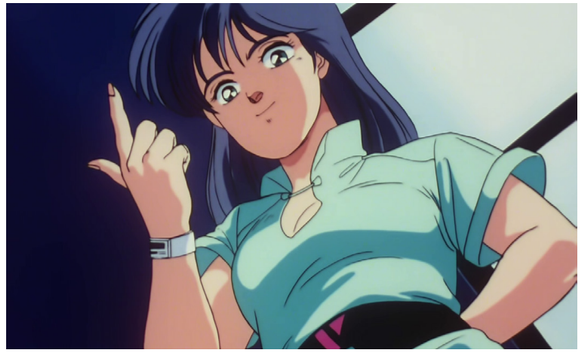

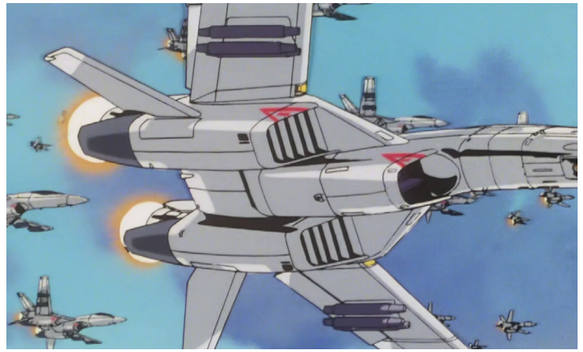

Az idegenek közül, akik úgy néznek ki, mint valami dark fantasyból szökött szörny testű, velencei karneválos maszkot viselő akármik, egyedül a Hayami Shou (Max Jenius a ***Macrossból***, a Devilman OVA-k ***Akirája***, Aizen a ***Bleachből***) által megszólaltatott Baron Riks kap fontos, visszatérő szerepet, mint JJ fő riválisa, a többi idegen egy feláldozható klónhadseregként jelenik meg, akik arra vannak csak, hogy útját állják a főhősöknek, majd jól legyőzzék őket. A finálában szerepel majd a királynőjük, de erről több infó már spoiler lenne, egyébként én teljesen meg voltam elégedve a lezárással is.

Technikai részletekre áttérve elsőként a kifejezetten sajátos karakterdizájnra térnék ki, mely Gotou Takeyuki keze munkája, aki később az 1999-es ***Hunter x Hunter*** animének tervezte a karaktereit, valamint a ***Kemono no Sou***-ja Erinnek. A felsorolt címekhez képest - meg lehet nézni a képeket - egy teljesen eltérő stílus jelenik meg, mégis nagyon szép, bájos, én teljesen imádtam. Az animáció is nagyon gyönyörű, rendkívül sok dinamikus akciójelenet található a műben.

A rendezői székben Nishikubo Mizuho ült, aki, ha az internet által nem is, de általam nagyon is nagyra tartott, sajnos hiper rövid életű Studio Unicorn által gyártott California Crisis szuper akciódús road movie anime rendezője, valamint a hazánkban a kilencvenes években veteített A Titokzatos Aranyvárosok animén is dolgozott, mint foragtókönyvíró. Mondanom sem kell egy ilyen bevezető után, hogy itt is remek munkát végzett. Külön érdekesség, hogy ő és az Applet megszólaltató Mizutani Yuko később, 1994-ben összeházasodtak, és Yuko haláláig együtt is voltak.

Most pedig mennék tovább az anime egyik legnagyobb fénypontjával: a zenékkel. Olyan szuper pörgős, nyolcvanas évekbeli diszkózenék vannak benne, hogy azóta is rengeteget hallgatom őket, főként a két Endinget.

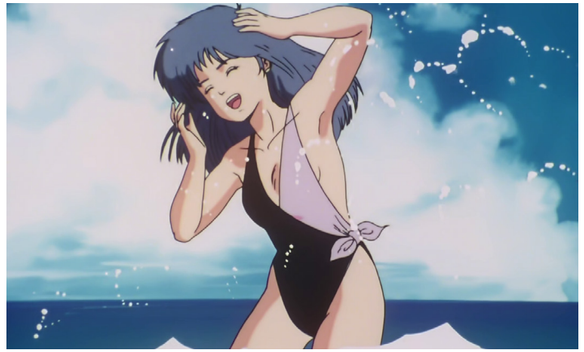

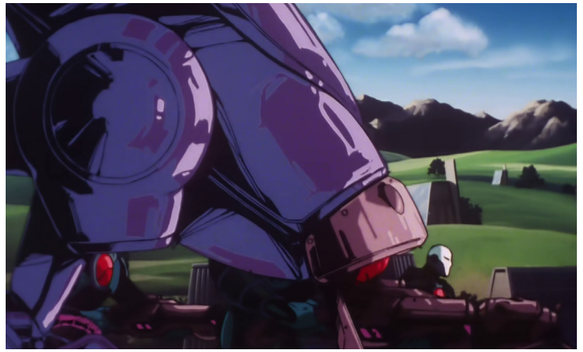

Az anime utóélete

A sorozat nagyon sikeres volt Japánban, és ennek köszönhetően két videójáték is készült belőle a Sega gyártásában, valamint 1988-ban kiadtak egy egyrészes folytatást egy OVA formájában, ami eléggé belekavar a képbe, szóval óvatosan kell kezelni, ennek ellenére egy elég jó fanservice epizód, ami más nem is igazán akar lenni. És végül talán a legnagyobb dolog, hogy az animéből található bevágás Michael Jackson és Janet Jackson közös Scream videóklipjében.

Végezetül egy kis kellemetlenség, hogy habár az animéhez készült gyönyörű remaster Blu-Ray-re, az a változat, ami pl. nyaa.si-n fent van és seedelik is, az egy filterezett verzió, amiben kiszűrték sajnos a film restaurálással természetesen keletkező digital graint (amire sajnos szerintem nincs is magyar szó), szóval ez annak, aki olyan, mint én, kicsit zavaró lehet, de így is jól néz ki azért. Szóval a műfaj rajongói valószínűleg imádni fogják az animét, de aki nem jártas se a mechában, se a régi animékben, azoknak is szerintem egy kellemes élmény lehet.:)

Hossz: 31
Premier: 1987 tavasz
Studió: Tatsunoko Production
Forrás: játék
Műfaj: akció, kaland, sci-fi
Téma: katonaság

anime

TÉLI SZEZON

Összeállította: Hirotaka

Akebi-chan no Sailor-fuku

iskola, slice of life		
Kuroki Miyuki	CloverWorks	manga 2016 - ?

Akebi Komichi vidéken él a családjával. Felvételt nyer az előkelő Roubai Akadémiára és mindössze két dolgot szeretne: iskolai egyenruhát viselni és száz barátot szerezni!

Rendező korábbi munkái: The iDOLM@STER SideM
Stúdió korábbi munkái: Shadows House, Wonder Egg Priority

Baraou no Souretsu

dráma, történelmi, romantika, shoujo, természetfeletti		
Suzuki Kentarou	J.C.Staff	manga 2013 - ?

Richard, az ambíciózus York ház harmadik fia úgy véli, hogy meg van átkozva élete végéig. De tényleg a sors vezeti a személyes pusztulás felé, vagy a saját vágyai? Ez a sötét fantasy Shakespeare III. Richárd című műve alapján bemutat egy embert, aki király lehetne világok, osztályok, a jó és a rossz között. Készüljetek a Rózsák háborújára!

Rendező korábbi munkái: Kud Wafter, Satsuriku no Tenshi
Stúdió korábbi munkái: Shinigami Bocchan to Kuro Maid, Gokushufudou

Cue!

zene		
Katagai Shin	Yumeta Company & Graphinica	játék

Az anime a Liber Entertainment azonos nevű mobiljátéka alapján készül, amiben a játékos feltörekvő seiyuuket képez ki.

Rendező korábbi munkái: Akkun to Kanojo, Re:Stage! Dream Days♪
Stúdió korábbi munkái: Akkun to Kanojo, Shuumatsu no Walküre

Dolls' Frontline

akció, dráma, katonaság, sci-fi		
Ueda Shigeru	Asahi Production	játék

2060. Földünk a távoli jövőben, bár alternatív idősíkon. Egy katonai baleset következtében elterjedt betegség, valamint a nukleáris háború miatt a bolygó lényegében lakhatatlan, a régmúlt nagy nemzetek csak árnyékai önmaguknak. A munkára és harcra tervezett androidok létfontosságúak, cserélhetőek, eldobhatóak. Ők a Tactical Dollok (T-Dolls), akiket magán katonai vállalatok használnak a frontvonalban. A játékban egy új parancsnok szerepét ölthetjük magunkra, irányítva a T-Dollokat.

Rendező korábbi munkái: Gekidol: Actidol Project, Peach Boy Riverside
Stúdió korábbi munkái: Peach Boy Riverside, Tenchi Souzou Design-bu

Fantasy Bishoujo Juniku Ojisan to

kaland, vígjáték, fantasy		
Yamai Sayaka	OLM Team Yoshioka	manga 2019 - ?

Egy unalmas öregember és jóképű barátja átkerülnek egy másik világba egy meztelen istennő által. De az istennő hibája miatt az öreg egy szép lánnyá alakul. Hogy visszakapja a testét, kalandra indul a legjobb barátjával, hogy legyőzzék a démon királyt.

Rendező korábbi munkái: Odd Taxi (epizódrendező)
Stúdió korábbi munkái: -

Futsal Boys!!!!!

sport		
Hiiro Yukina	diomedéa	original

A futsal hatalmas népszerűségnek örvend. A főszereplő Yamato Haru az U18-as bajnokságot nézni, és nagy rajongója egy japán játékosnak, Tenouji Tokinarinak. Csatlakozik a Koyo akadémia futsal csapatához, hogy ő is olyan játékos legyen, mint példaképe. Barátokat szerez, és együtt néznek szembe a riválisokkal.

Rendező korábbi munkái: Gakuen Heaven, Hitorijime My Hero
Stúdió korábbi munkái: Ahiru no Sora, Domestic na Kanojo

Gensou Sangokushi -Tengen Reishinki-

fantasy, történelmi		
Machitani Shunsuke	Geektoys	játék

Kína, a Három királyság kora. Ebben a zivataros érában az előreláthatatlan körülmények között elpusztult 6. osztagot problémás emberekből toborozták újra. A vezető Ouki, a szelleműző Shunkyou és Teiken, valamint a démonölő Shurei alkotnak csapatot.

Rendező korábbi munkái: Planetarian
Stúdió korábbi munkái: Plunderer, Date A Bullet: Nightmare or Queen

Hakozume: Koban Joshi no Gyakushuu

rendőrség, seinen, slice of life		
Sato Yuuzou	Madhouse	manga 2017 - ?

Kawai egy rendőrnő, aki elégedetlen a karrierjével. Egy új női igazgató jön az állomásra, így miután eltöltött egy kis időt újdonsült példaképével, Kawai rájön, hogy mégiscsak marad a pozíciójában.

Rendező korábbi munkái: Gokusen, Mahou Sensou
Stúdió korábbi munkái: Takt Op. Destiny, Sonny Boy

Kaijin Kaihatsu-bu no Kuroitsu-san

vígjáték, sci-fi		
Saitou Hisashi	Quad	manga 2019 - ?

Kuroitsu segédkutató a szuperember fejlesztési részlegen, az Agastya nevű titkos szervezetnél, ami hősökkel harcol, akik megmentik a világot. Kuroistunek nehéz a munkája, hála a főnöke sok kérésének. Prezentálnia kell, új funkciókat kell kifejlesztenie a szuperembereknek, és az eredményt adott időn, büdzsén belül kell teljesíteni. Erre jönnek még a speciális kérések, mindezt nyaralás nélkül.

Rendező korábbi munkái: Boku wa Tomodachi ga Sukunai, Sora no Otoshimono
Stúdió korábbi munkái: -

Koroshi Ai

akció, josei, romantika		
Ooba Hideaki	Platinum Vision	manga 2015 - ?

Két bérgyilkos kerül szembe egymással. A menő fejvadász, Chateau, valamint a rejtélyes és erős Ryang-Ha. Egymás ellenfeleivé válnak, vagyis kellene, de valamiért Ryang-Ha elkezdi megkedvelni Chateau-t, és követi mindenhová. Szép lassan Chateau is partnerként tekint rá, ami miatt a Ryang-Hára vadászó szervezet célkeresztjébe is bekerül. Miért került közel Ryang-Ha Chateau-hoz? Mi Chateau titkos múltja? Két egymáshoz nem illő bérgyilkos összefog, és a sors kerekei mozogni kezdenek.

Rendező korábbi munkái: Arad: Suming Zhi Men, Kai Byoui Ramune
Stúdió korábbi munkái: Kono Oto Tomare! Devils Line

Kenja no Deshi wo Nanoru Kenja

kaland, fantasy		
Motonaga Keitarou	studio A-CAT	light novel 2014 - ?

Dunbalf néven mindenki ismeri Kagamit a virtuális világban. Egy éjszaka poénból egy játékbeli tárgyat használ, hogy avatárját nővé alakítsa. Meglepetésére viszont ő maga kerül az avatár testbe, így mindent kezdhet elölről. Szóval veterán játékosként fiatal játékossá válik, aki most épp lány, de valójában pasi.

Rendező korábbi munkái: Date A Live, Jormungand
Stúdió korábbi munkái: Tamayomi, Frame Arms Girl

Leadale no Daichi nite

kaland, fantasy		
Yanase Yuuji	Maho Film	light novel 2019 - ?

Kagami Keina életfenntartó műszerekre van kötve egy tragikus baleset után, egyetlen szabadsága a Leadale nevű VRMMO RPG. Egy nap a rendszerek lekapcsolódnak, és meghal. Mikor felébred, Leadale-ben találja magát, kétszáz évvel később.

A High elfnek, Keinának képességek nélkül, de remek adottságokkal kapcsolatot kell létesítenie az új világ lakóival, amelyben meglepetésére általa tervezett gyerek karakterek is vannak.

Rendező korábbi munkái: Himegoto, Onsen Yousei Hakone-chan
Stúdió korábbi munkái: Kami-tachi ni Hirowareta Otoko, 100-man no Inochi no Ue ni Ore wa Tatteiru

Orient

akció, fantasy, shounen		
Yanagisawa Tetsuya	A.C.G.T.	manga 2018 - ?

Egy azonosítatlan lény, a Kishin hirtelen jelent meg Japánban. Minden híres katonai vezető meghalt a csatában, és a világ vége közeledik. Most, 150 évvel később a démonok uralják a világot, és már csak a Bushik bandája harcol a szabadságért. Musashi és Kojiro alkotja meg a legerősebb Bushi bandát ebben a klasszikus akcióban, ahol barátok üldözik az álmaikat.

Rendező korábbi munkái: High School DxD, Seireitsukai no Blade Dance
Stúdió korábbi munkái: Dies Irae, Freezing
Mangaka: Ohtaka Shinobu (Sumomomo Momomo, Magi, Back Arrow)

Ryman's Club

sport		
Yamauchi Ami	Lidenfilms	original

Shiratori Mikoto gyerekként tollaslabda bajnok volt, de egy középsuliban történt hatalmas vereségen nem tudta túltenni magát. Most a Sunlight Beverage cég értékesítési osztályán dolgozik, és csak hobbiként játszik tollaslabdát.

Rendező korábbi munkái: Tokyo Revengers (epizód rendező)
Stúdió korábbi munkái: Tokyo Revengers, Mugen no Juunin: Immortal

Sabiiro no Armor -Reimei-

akció, történelmi, szamuráj		
Shimmei Kawahara	Kigumi	vegyes média projekt

A hadakozó fejedelemségek korában járunk Hinomotóban. Kinokuni egy felfedezetlen terület hegyekkel és tengerrel. Az erdő mélyén van egy csoport, a Yatagarasuval a zászlajában, és lőfegyvert használnak. A nevük Saikashu. Magoichi külföldről érkezik, mert megörökölte a Saikashu vezetői pozícióját. Saburo pedig érzi az európai hatalmi erők nyomását, és meg akarja védeni Hinomotót.

Azok, akik sosem találkoznának, a végzet révén együtt harcolnak a külföldi behatolók ellen.

Rendező korábbi munkái: Toufu Kozou
Stúdió korábbi munkái: -

Sabikui Bisco

akció, kaland, fantasy		
Ikariya Atsushi	OZ	light novel 2018 - ?

A jövőbeli Japánban minden elrozsdásodott, és a „rozsdaszél” kipusztítja az emberiséget. Az egész világ egy sivatag, a főhős, Akaboshi Bisco pedig íjat és különleges gombákat használ. Hogy megmentse haldokló mesterét, Bisco utazásra indul, hogy megtalálja a speciális, életet adó gombát, amit „Rozsda evőnek” hívnak. Találkozik Nekoyanagi Milóval és együtt kalandoznak tovább. Útjukban a Saitama Vas sivatag és az elpusztult civilizáció fegyvereiből épült város áll. Milo zsenialitásának és Bisco nyilának köszönhetően azonban bármilyen veszéllyel szembenéznek.
Rendező korábbi munkái: Fate/Zero, Akame ga Kill! (animációs rendező)
Stúdió korábbi munkái: -

Sasaki to Miyano

iskola, boys' love, slice of life		
Ishihira Shinji	Studio DEEN	manga 2016 - ?

Úgy kezdődik, mint egy teljesen átlagos boys' love: a rosszfiú felsőbb éves találkozik a kedves alsóbb évessel, az egyik szerelembe esik és így tovább. Habár Miyanót a boys' love szakértőjének tekintik, nem veszi észre, hogy ő maga is érintett, így Sasakinak kell gondoskodni, hogy a történetük boldog legyen.

Rendező korábbi munkái: Fairy Tail, Log Horizon
Stúdió korábbi munkái: Hetalia World★Stars, Sailor Moon Eternal Movie

Shikkakumon no Saikyou Kenja

akció, kaland, fantasy		
Akitaya Noriaki	J.C.Staff	light novel 2017 - ?

Mathias mágikus erejét egy pecsét korlátozza, ezért úgy dönt, inkább újjászületik, hogy erősebb legyen. Ezúttal már egy erejéhez méltó pecsétet kap. Sajnos a világ viszont nagyon szegényes a mágikus energiát tekintve, és mindenki azt hiszi, hogy a pecsét még mindig nem megfelelő. Most Mathiason a sor, hogy bebizonyítsa: mindenki téved.

Rendező korábbi munkái: Bakuman., Active Raid
Stúdió korábbi munkái: Shinigami Bocchan to Kuro Maid, Gokushufudou

Shuumatsu no Harem

ecchi, hárem, sci-fi, shounen		
Nobuta Yuu	Studio Gokumi, AXsiZ	manga 2016 - ?

Tokió, 2040. Reito gyógyíthatatlan betegségben szenved, és szeretne találkozni gyerekkori barátjával, Erisával, majd elhatározza, hogy „hideg álomba" merül a gyógyulása érdekében. Öt évvel később ébred fel, addigra pedig a világ hatalmas változáson ment át. Az MK (Male Killer) vírus a férfiak 99,9%-át megölte. Így lett a szuperhárem, amelyben 5 milliárd nő jut 5 férfira.

Egyikük Reito, akinek kötelessége „párosodni" az emberiség túléléséért. Hárem élet jön a pandémia után. Közben Reitónak egy összeesküvéssel is meg kell küzdenie.

Rendező korábbi munkái: High School Fleet, Maesatsu!
Stúdió korábbi munkái: Maesetsu!, Endro!

Slow Loop

slice of life		
Minagi Koharu	Connect	manga 2018 - ?

Amikor Hiyori - egy fiatal lány, akinek elhunyt apja tanította meg a horgászás örömét - kiment a tengerpartra, hogy egyedül legyen, sosem gondolta volna, hogy egy másik lánnyal találkozik.

Végül ő és a lány, Koharu együtt horgásznak és főznek, így ismerkednek meg egymással. Koharu rájön, hogy Hiyori az új családjával bekövetkező találkozás miatt ment egyedül a tengerhez, de micsoda véletlen... Kohari is találkozik új családjával aznap.

Rendező korábbi munkái: -
Stúdió korábbi munkái: Strike the Blood, Mahouka Koukou no Yuutousei

Sono Bisque Doll wa Koi wo Suru

romantika, iskola, seinen, slice of life		
Shinohara Keisuke	Cloverworks	manga 2018 - ?

Gojou Wakana babakészítő, magányosan, csendesen tengeti napjait, és csak a sulis klubszobában érzi jól magát. Wakana számára az olyan emberek, mint a trendi, extrovertált Kitagawa Marin, olyanok, mint a földönkívüliek. De amikor Marin meglátja Wakanát varrni, azonnal rá akarja venni a fiút titkos hobbijára, a cosplayre. Vajon Wakana tudja majd kezelni a szexi földönkívüli invázióját?

Rendező korábbi munkái: *A3! Season Spring & Summer*, Black Fox
Stúdió korábbi munkái: Shadows House, Wonder Egg Priority

Tensai Ouji no Akaji Kokka Saisei Jutsu

vígjáték, fantasy		
Oogami Yuuma	Yokohama Animation Lab	light novel 2018 - ?

Nem könnyű zseninek lenni.
Wein herceg árulást akar elkövetni, és ugyan ki hibáztatná érte? Lehetetlen feladatnak tűnik uralkodni ezen a kicsi, szánalmas birodalmon, ami miatt ez a szegény srác nem tud szünetet tartani. Ha elárverezi az országot, akkor végre visszavonulhat és pihenhet. Zseniális ötlet, de a terv katasztrofálisan sikerül, és véletlenül teljesen elnyeri az emberek bizalmát.

Rendező korábbi munkái: Miru Tights, Blood-C
Stúdió korábbi munkái: Magatsu Wahrheit: Zuerst, Getsuyoubi no Tawawa 2

Tokyo 24-ku

sci-fi		
Tsuda Naokatsu	CloverWorks	original

A Távol-keleti Speciális Adminisztrációs Régió vagy más néven 24. kerület egy mesterséges sziget a Tokió-öbölben. Shuta, Ran és Koki itt nőttek fel. Hátterük, személyiségük teljesen más, mégis barátok lettek, azonban egy incidens megváltoztatta a kapcsolatukat. Egy évvel később a megemlékezésen találkozva egyszerre csörren meg a telefonjuk: egy halottnak hitt barát szól bele és követeli, hogy döntsenek a jövőről. Azt teszik, ami szerintük a legjobb a 24. kerületi lakosoknak.

Rendező korábbi munkái: Inu x Boku SS, JoJo no Kimyou na Bouken
Stúdió korábbi munkái: Shadows House, Wonder Egg Priority

Tribe Nine

akció, sport		
Aoki Yuu	Lidenfilms	vegyes média projekt

A történet helyszíne Tokió fiktív 23 kerülete, ahol törvényen kívüli csoportok párbajoznak egymással az „Xtream baseball” játékban, aminek tétje a presztízs.

Rendező korábbi munkái: Bean Bandit
Stúdió korábbi munkái: Tokyo Revengers, Hataraku Saibou Black

Folytatások a téli szezonban

Arifureta Shokugyou de Sekai Saikyou 2nd Season

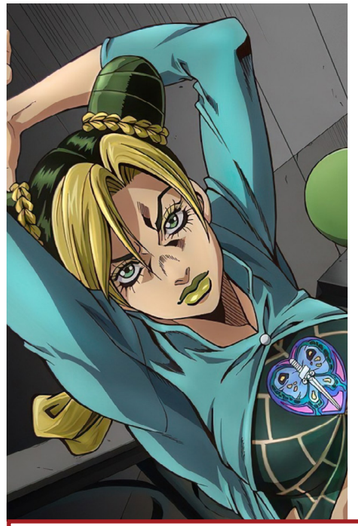

JoJo no Kimyou na Bouken: Stone Ocean

Karakai Jouzu no Takagi-san 3

Kimetsu no Yaiba: Yuukaku-hen

Mahouka Koukou no Rettousei: Tsuioku-hen

Princess Connect! Re:Dive Season 2

Shingeki no Kyojin: The Final Season Part 2

Vanitas no Carte 2nd Cour

anime

SZEZONOS ANIMÉKRŐL

Írta: Balu, Hirotaka, Catrin

Baraou no Souretsu
Blade Runner: Black Lotus
Blue Period
Gokushufudou 2
Heike Monogatari
Isekai Shokudou 2
Jahy-sama wa Kujikenai!
Komi-san wa, Komyushou desu.
Koroshi Ai
Kyuuketsuki Sugu Shinu
Mieruko-chan
Mushoku Tensei: Isekai... 2
Platinum End
Sankaku Mado no Sotogawa wa Yoru
Sasaki to Miyano
Selection Project
Sekai Saikou no Ansatsusha, Isekai Kizoku ni Tensei suru
Shingeki no Kyojin Final 2
takt op.Destiny
Taishou Otome Otogibanashi
Yakunara Mug Cup Mo 2
Yashahime 2
Visual Prison

Balu véleményei

Hiába szemeltem ki magamnak 17 olyan animét az őszi szezonból, ami érdekesnek tűnt, végül csak 11-et fejeztem be. Volt közte egy-két csalódás, de amiket végignéztem, azokról összességében elmondható, hogy tetszettek is. Még az átlagosabbak között is akadtak olyanok, amiket jobban élveztem, mint vártam, úgyhogy nem zártuk rosszul a 2021-es évet.

Az **86** még várat magára, hiszen 86 nappal eltolták decemberben az utolsó két részt, és csak márciusban fog befejeződni – kész szerencse, hogy nem is próbáltam meg hétről hétre követni.

Az **Ousama Ranking** pedig kétcourös, ezért azt is csak tavasszal nézem majd meg.

A két horrorszériával (**Mieruko-chan** és **Sankaku Mado no Sotogawa wa Yoru**) egy-két részig jutottam, és még csak nem is az zavart, hogy mindkettőben több volt a perverzkedés, mint amire egy ecchi tag nélküli animétől számítanék. Egyszerűen nem vettek meg annyira a sztorival, hogy a rusnya és ijesztő jelenetek ellenére tovább nézzem őket. Nem szeretem az ilyen horrort.

A **takt op.Destiny**nek szintén adtam egy esélyt, és bár lenyűgöző az animáció, nem éreztem, hogy kíváncsi lennék, mi fog ezután történni. Talán egyszer majd még megpróbálkozom vele újra.

Szóval következzék rangsorolva a 10 anime, amit megnéztem, plusz egy ráadás:

+1 Visual Prison

zene, természetfeletti
6,5/10 egyben

Ezt az animét sokkal jobban élveztem, mint azt be merem vallani. Mindenképpen bűnös élvezet volt, de annyira trashnek mégsem mondanám, mint például az UtaPrit. Azzal, hogy a szereplők vámpírok, több teret lehetett adni egy érdekesebb sztorinak. Meg a szexi jeleneteknek. Voltak tök jó részek benne, de főleg a karaktereket szerettem. Egyrészt személyiségben is egész változatos karaktergárdát vonultat fel a sorozat, másrészt mind nagyon jól néznek ki. Különösen Elizabeth és Hyde voltak szimpatikusak. A sztori néhol cringe volt, a CGI pedig ronda, ennek ellenére elszórakoztam rajta. És még a számok között is volt olyan, ami tetszett: például az opening vagy a Gyokuza no Gemini.

10. Gokushufudou Part 2

vígjáték, slice of life
7,0/10 egyben

Valahogy most nem kötött le annyira, mint az első fele tavasszal. Gyanítom, hogy nem a minőség változott, hanem inkább az elvárásaim. Vagy a hangulatom. Most egyszer sem nevettem fel rajta, és a karakterdizájn/grafika is szúrta a szemem. Animációról továbbra sem nagyon beszélhetünk, az openinget és az endinget pedig szintén nem cserélték le hallgathatóbb verzióra.

Ettől függetlenül voltak részek, amik tetszettek, a kedvencem a mahou shoujós álom volt. Mivel csak 5 epizód részenként 18 perccel (és ebben az opening, az ending meg a stáblista is benne van), nem vesztettem semmit a megnézésével.

9. Sekai Saikou no Ansatsusha, Isekai Kizoku ni Tensei suru

akció, kaland, dráma, fantasy, rejtély, romantika
7,0/10 hétről hétre

Nem volt szerencsém mostanában a szezonos isekaiokkal, hiába tűnt némelyikük első ránézésre érdekesnek. Pedig ez még jól is indult, tetszett, hogy egy egész részt szánt a bérgyilkosunk előző életére. Talán jobban is jártunk volna, ha csak arról szól a széria. De azért voltak jó pillanatai, szeretem, amikor fiatal karakterek nagyon jól teljesítenek. Azt viszont már kevésbé, amikor a csendes, érzelmeit nem mutató főszereplő ennyire manipulatív, és mindenkit csak ki akar használni.

(Legalább bishi, az is valami.) Ám a mellékszereplők még ennyire sem nőttek hozzám. Legjobban a vége felé a CGI zavart, mert hiába nézhetett volna ki tök jól is az akciójelenet, a furcsa lovak meg a környezettől elütő fegyverek nem javítottak az élményen. Viszont hogy pozitívumokat is mondjak: a mágia használata tetszett, kreatív volt, valamint az istennő jelenetein is jól szórakoztam. Annak is hallottam hírét, hogy kinek a keze munkája ez az anime, de igazából nem annyira emlékeztetett a Kaifukujutsushi no Yarinaoshira, sőt, élveztem, amikor valami perverzebb szituáció kizökkentette a főhőst a sodrából. Ha lesz folytatás, akkor valószínűleg nézni fogom.

8. Selection Project

zene, slice of life
7,0/10 hétről hétre

Ebbe elsősorban azért kezdtem bele, mert arra számítottam, hogy nagyjából megkapjuk a Nizi Projectet animében. (Utóbbiról az *AniMagazin 64.* számában írtam. Az eleje nem tetszett annyira, de onnantól, hogy bekerültek a bentlakásos stúdióba, egészen élvezhető volt. Miután a ***Lapis Re:LiGHT***s nem igazán kötött le 2020 nyarán, azóta nem nagyon próbálkoztam random szezonos idolanimékkel, ám ezt mégis hétről hétre vártam. Eleinte még lenyűgözött, hogy van rendes táncterem, meg az egész tényleg úgy nézett ki, mint amit a Nizi Projectben láttam. Ono Daisuke produkciója is fergeteges volt a műsorvezető kabalaként. Azonban a karakterek néhol kissé egysíkúnak érződtek. De ha csak egy dologba köthetnék bele, akkor az leginkább a sztori lenne. Ennyire kiszámítható sztorit még nem láttam. És én mindezek ellenére is élveztem. Mert az előadások zseniálisak voltak. Tetszettek a számok (a kedvencem a B.B.), ami azért nagy szó, mert hiába gondolnánk, hogy idolanimének jó zenét adnak, szinte csak a ***Zombieland Saga*** dalaihoz térek vissza néha-néha. A Selection Project esetében viszont már most rengetegszer hallgattam meg az összes számot. A videó pedig gyönyörű. Az ***IDOLiSH7***-ről azt írtam

(szintén a 64. szám), hogy nagyjából a legjobb CGI, amit láttam. Nos, ez simán lekörözi azt is. Ráadásul nem az összes előadás CGI, vannak 2D-sek is, és azok is baromi jól néznek ki. Rengeteg idő lehetett egy-egy táncos részletet meganimálni. Úgyhogy ha magát az animét nem is ajánlom a sztori miatt, a zenéket érdemes lehet lecsekkolni.

7. Yakunara Mug Cup Mo: Niban Gama

vígjáték, slice of life
7,0/10 egyben

Belefutottam ugyanabba a hibába, mint az első évadnál. Az elején megint azt hittem, hogy unalmas lesz, aztán mégis teljesen lekötött. Továbbra is értékeltem, hogy Tajimi város népszerűsítését szolgálja az anime, igaz, ebben az évadban nem kapott olyan nagy szerepet. Hanem most sokkal inkább az alkotás szellemi részére fókuszáltak, a történet pedig a mások és a mi saját magunkkal szembeni elvárásokat helyezte a középpontba. Tooko-senpai sztorija volt a kedvencem. Azt is nagyon élveztem, ahogy Hime-chan önfeledten agyagozott, jó volt nézni. Illetve behoztak egy új szereplőt, aki Mexikóból érkezett. Nem tudok spanyolul, ezért azt sem tudom megmondani, milyen volt a seiyuu akcentusa, de nagyon bírtam, ahogy pergette az R-t. Nem annyira vallom magaménak a cute girls doing cute things műfaját, de néha jó ilyet is nézni, tetszettek a cuki és ártatlan interakcióik.

Zenék tekintetében nem múlta felül az első évadot, de az ending megint egészen bejött, olyan kis kellemes.

6. Jahy-sama wa Kujikenai!

vígjáték, fantasy, slice of life
7,0/10 hétről hétre

Eléggé vegyes elvárásokkal vágtam bele, mert valahonnan azt hallottam, hogy ez nagyon jó lesz, másrészt pedig egy tsundere démonloli a főszereplő.

És végül az élmény is ilyen vegyes lett. Voltak részek, amiken nagyon jól szórakoztam, meg voltak olyanok is, amik közben közel álltam ahhoz, hogy elaludjak. Talán azt mondanám, hogy a közepe felé volt a csúcs: az a két rész maradt meg a legélénkebben, amiben fürdőzni mennek, illetve amiben Jahy paradicsomot nevel. (A 8. és a 11. rész a 20-ból; egyébként hivatalosan a nyári szezonhoz tartozik, mert augusztusban kezdődött, viszont csak decemberben ért véget.) A best girl egyértelműen Kokoro, imádnivaló az a kislány. Jahyt eleinte kicsit idegesítőnek találtam, de aztán megszoktam. Vagy ő változott. Időközben megnéztem a Hataraku Maou-samát is, hiszen az is egy reverse isekai egész hasonló témával, nekem az sokkal jobban tetszett, inkább azt ajánlanám, ha választani kellene a kettő közül. Az akciójelenetekkel is jobban meg voltam elégedve, meg szerintem viccesebb is volt. A Jahy-sama openingjei és endingjei közül az első opening és a második ending tetszett, a többi inkább bántotta a fülem. Legalább jól voltak párosítva, így mindig semlegesre jött ki egy rész.

5. Komi-san wa, Komyushou desu.

vígjáték, romantika, slice of life
8,0/10 hétről hétre

Elsőre nekem ez egy hatalmas csalódás volt. Főleg a legelső rész, amiben legalább 5 percig a táblára írogattak egymásnak, és ezalatt semmiféle felolvasást nem kaptunk, hanem csak valamilyen nyugtató dallam szólt. Meg az egész anime tele van szövegbuborékba írt megjegyzésekkel, hogy egy adott karakter éppen mit csinál vagy mit érez. Ennyi erővel elolvashatnám a mangát is, tök felesleges az animére időt pazarolni – gondoltam. De aztán ahogy jött az újabb és újabb rész, azon kaptam magam, hogy egyre jobban élvezem. Sőt, már nézném a következő epizódot. Különösen a karaktereket szerettem meg. Komi-san cuki meg minden, de nem annyira az esetem. Azonban a mellékszereplők kifejezetten érdekesek voltak. Plusz az anime egy csomó olyan témát érintett,

amit imádok, többek között a crossdressinget, a chuunibyou-t és a yandere karaktert. Meg igazából a végére Komi és Tadano interakcióit is megkedveltem. Ha már Tadano Hitohito meg például Osana Najimi, nagyon jól szórakoztam a beszélő neveken. A karakterdizájn egyedi, tetszett, a grafika pedig filmbe illően szép. Ha minden igaz, tavasszal jön a második évad, már várom.

4. Kyuuketsuki Sugu Shinu

vígjáték, természetfeletti
8,0/10 hétről hétre

Az első rész után megkockáztattam volna, hogy a szezon animéje lesz, illetve felcsillant a szemem, hogy végre találtam egy méltó utódot a *Maou-jou de Oyasuminak*, amit az egy évvel ezelőtti őszi szezonban adtak, szintén hétfőnként. Tényleg sokat nevettem az első részen. Aztán voltak laposabb epizódok, amiket kicsit erőltetettnek éreztem, meg olyanok, amiken szakadtam. (Az 1. és a 8. voltak a kedvenceim, meg a 11. második felét vehetjük még ide.) John egyértelműen a legjobb karakter, és ezt a sorozat sem próbálja tagadni, hiába beszélünk most éppen egy taturól. Magára az animére szerintem az elvetemült és az őrült jelzők illenek a legjobban, nem véletlen népszerű Japánban. (A PASH! PLUS novemberi felmérésében első helyre került 234 szavazattal.) Már be is jelentették a második évadot, én biztosan nézni fogom.

3. Taishou Otome Otogibanashi

vígjáték, dráma, romantika, slice of life
8,0/10 hétről hétre

Keverjük össze a *Shinigami Bocchan to Kuro Maid* és a *Tonikaku Kawaii* sztoriját, játszódjon a múltban, a főszereplő lány jelleme legyen olyan, mint a *Fruits Basket* Tohruja, a főszereplő pasi pedig nézzen ki úgy, mint Shirogane a *Kaguya-samából*! Nagyjából így írhatjuk le legjobban ezt az animét.

Viszont ez lett a kedvenc romcomom a szezonban. (Igaz, a *Senpai ga Uzai Kouhai no Hanashi*ba éppen csak belenéztem.)

Nagyon szeretem az ilyen ártatlan romantikus történeteket, amikben a legapróbb dolgoktól is elpirulnak a főhőseink.Ráadásul itt most a karakterdizájn is kimaxolta a cukiságfaktort. És mindennek a tetejébe még azért is érdekes volt, mert a Taishou-korban (1912 és 1926 között) játszódott. Fedeztem is fel benne érdekességeket, például hogy akkoriban még vízszintesen is jobbról balra írtak. Az openinget is szerettem, valahogy GARNiDELiA mindig meg tud venni a vidám számaival.

2. Mushoku Tensei: Isekai Ittara Honki Dasu Part 2

kaland, dráma, ecchi, fantasy
8,5/10 hétről hétre

Az első cour után az fogalmazódott meg bennem, hogy kerestem, mi nem tetszett, és nem jutott eszembe semmi. Na, ezúttal nem így van: ennyi hányást még nem láttam egy animében. És ez most nem túlzás, minden hajókázás alkalmával tengeribetegeskedett valaki és elrontotta a vasárnapi vacsorám. Azonban ezt leszámítva nem volt vele semmilyen nagyobb bajom.

Az anime még mindig kicsit perverzebb, mint ami a komfortzónámon belül van, de kezdem megszokni a dolgot. Az első évadban nekem

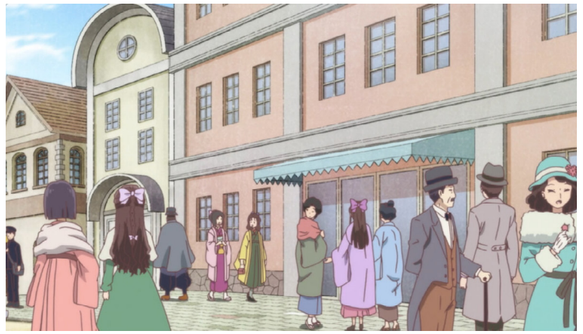

az tetszett, hogy lassúra vette a tempót, és lassan építgette a világot (a bizonyos fordulatig). Most a kalandozással kicsit felgyorsultak az események, de az érdekes sztori és az akciójelenetek kompenzálták.

Végül az utolsó rész alatt döntöttem el, hogy a Part 1-nal ellentétben nem 8, hanem 8,5 pontot fogok neki adni, ezúttal érzelmileg is meg tudott kicsit érinteni. Nagyon várom a folytatást, sok helyen olvastam, hogy dicsérik a következő arcot.

1. Blue Period

dráma, slice of life
8,5/10 egyben

Még a teaser alapján eldöntöttem, hogy ezt egyben fogom nézni, és azt hiszem, jól tettem. Bár olyan szempontból meg nem volt éppen szerencsés, hogy a csapból is az folyik, hogy milyen elsietett és rossz adaptáció. Aztán próbáljak meg úgy véleményt fogalmazni, hogy ez ne befolyásoljon... Mert engem ez az anime teljesen berántott. Az elején kicsit fura volt, hogy valaki egy kép látán, illetve egy kis sikerélmény hatására ennyire gyökeresen megváltoztassa a céljait, de igazából meg van magyarázva, úgyhogy ebbe belenyugodtam és csak élveztem. Annak ellenére, hogy nem vagyok egy művészalkat, teljesen lekötött, ahogy a művészetről, különböző technikákról vagy éppen az inspirációról beszéltek. Meg az anime a hangulatával is megvett, amihez az opening és az ending is nagyban hozzájárult. És akkor még a karakterekről nem is beszéltem. Imádtam őket, Yotasuke-kun meg Ryuuji voltak a kedvenceim. De a két rajztanárnak is annyira élénk személyisége van, hogy jó volt őket hallgatni. Az pedig hab a tortán, hogy Yaguchi sokszor esetlen, már-már kissé kínos képet vágott, ez nagyon rokonszenvessé tette őt számomra.

Túl gyors volt a tempó? Én nem éreztem annak. A mangához képest leegyszerűsítette a történetet meg a párbeszédeket? Talán pont ezért tudtam követni, miről van szó. Rossz adaptáció? Lehet, azonban a manga olvasása nélkül nekem abszolút megállja a helyét. Kíváncsi leszek, fog-e ez változni, ha egyszer belevetem magam a mangába.

Összeszedtem pár újdonságot a 2022-es téli szezonból, illetve az Ousama Rankinget is be kell majd fejeznem, ha kijött mind a 23 rész, valamint az 86-et. De legszívesebben a tavaszi szezont nézném már, megint nagyon ütős lesz, csak folytatásból várok ötöt: Honzuki, Tate no Yuusha, Kaguya-sama, Komi-san és Rikekoi.

Hirotaka véleményei

Mit ad ég, ismét írok szezonos vélemény-cikket, és ha ez még nem elég, az évértékelőbe is „belekontárkodtam”. „Hiro terpeszkedés: ON” by Catrin.

Magamhoz képest egész sok animét néztem ősszel, kvázi kétszer annyit, mint általában, de azért ezt a cikket tömören fogom tálalni. Haladjunk az általam rossznak véltektől a legjobbakig.

Platinum End: Ez annyira rossz, hogy dobtam kb. három-négy rész után. Az a pár is veszedelmesen unalmas volt. Komoly akart lenni, de inkább kínos, a tescós ultraman jelmezek pedig csak emelték a nevetségesség szintjét. A szereplők teljesen érdektelenek, a párbeszédek gyengék, a feszültnek beállított jelenetek pedig mesterkéltek. Ennyi.

takt op.Destiny: Ez annyival jobb az előzőnél, hogy befejeztem, de ha félbehagyom, se keletkezett volna bennem túl nagy űr. Most a Cosette rajongók biztos elátkoztak. Ahhoz képest, hogy Mappa x Madhouse, a szép animáción kívül (bár a két stúdiót ismerve még így is lehetett volna jobb) nem sok jót tudok mondani rá. Minden karakter számomra teljesen felületes és egyszerű, mint a faléc. A vége összecsapott, a „főgonosz” karaktere kvázi felesleges. Igazából az egészről ordít, hogy kidolgozatlan, felületes. A zene jó, de azt sem az animének köszönhetjük, mivel klasszikus zenéket használtak fel. Lehetett volna ez jó, ha 5 percnél többet agyalnak a sztorin, de nem lett.

Mieruko-chan: Ez az a cím, amit csak azért kezdtem el, hogy szórakoztasson, és ezt el is érte. Nem vártam tőle semmit, és nem is adott semmit. Viszont egyáltalán nem untam, az előző kettővel ellentétben. Egy mókás horror SoL (huu, ez érdekes műfaji besorolás), se több, se kevesebb. Minimális ecchivel, ami teljesen felesleges, de nem zavart; a karakterek is totál sablonosak. Miko szituációi és fejvágásai viccesek. Egyszeri gyors szórakozásra tökéletes. Grafika totál átlagos, zene dettó.

Yakunara Mug Cup Mo 2: Csináljunk kerámia bögrét - második menet. Short anime, könnyed kikapcsolódás a kultúra iránt érdeklődőknek ez a kis SoL. Aranyos, kedves, cuki lányok cuki dolgokat csinálnak sorozat, bár egyáltalán nem ér fel a Yuru Camp vagy a Yama no Susume szintjéhez. Viszont mókás volt nézni a kiegészítő epizódokat, amiben a seiyuuk az anime helyszínéül szolgáló városban esznek-isznak és próbálnak kerámia „valamiket” csinálni. Egyébként az adott városban (Tajimi, Gifu prefektúra) természetesen nagyon szeretik a sorozatot.

Blue Period: Mondtam, hogy egyre jobbak jönnek. Bevallom, nem tudok festeni, rajzolni se. Viszont szeretem nézni a szép festményeket. Jó a koncepció, érdekes a főszereplő motiváltságát és elszántságát figyelni, ahogy küzd új céljáért. Nagyon tetszett, hogy szegényebb családban él, és emiatt nincs sok dobása az egyetem kiválasztásában. Életszagú kissé. Jó volt nézni a fejlődését. Viszont nekem túlságosan is főhős központú az anime, túl nagy rajta a fókusz. Emiatt pedig egy idő után fárasztó lett az agyalása és a túlgondolásai. (A saját agyalásom is lefáraszt néha.) Szerettem volna többet megtudni a mellékszereplőkről is, több interakciót, több háttérinfót kapni róluk. Egyedül Ryuuji lett fontosabb a végén. Nem ismerem a mangát, lehet az jobb, és később ezekre van megoldás, de az animéből ezt hiányoltam. Aki komolyabb animére vágyik és érdekli kicsit a művészet, vagyis annak technikai része, az tegyen vele egy próbát.

Blade Runner: Black Lotus: Ez abból a szempontból kakukktojás, hogy még fut, de 13 részes lesz. Aki ismeri a Szárnyas Fejvadászt, az képben van vele, a többieknek elég annyit tudni, hogy sci-fi, cégek által irányított szép új világgal.

Elsőre tisztázzuk, ez full CGI, így olyan, mintha játékátvezetőt néznénk (szponzor: Crunchyroll). Játéktól függ, hogy gyengébb vagy jobb azoknál. Mindenesetre nekem nincs bajom vele, persze néhol láthatóan megremeg a dolog, de elnézhető, láttunk már jóval rosszabbat is. A sztori teljesen korrekt, belepasszol a világba, nem fogja megváltani a műfajt, de élvezhető, szépen halad előre; leköt és nem is nagyon húzza az időt. Még pár rész hátravan, így a végkifejletről nem tudok nyilatkozni. Az egész anime sötét, mintha csak éjjel játszódna, de hát a Blade Runner világa már csak ilyen. Javasolt nem reggeli napfényben nézni. A zene átlagos, de az opening és az endingek (minden részhez más van) nagyon megvettek, mindegyik az adott epizódhoz illik valamennyire és sokat dob a hangulaton. Egyik sem japán *csaxólok* (bocs lektorok).

Isekai Shokudou 2: Nálam a szezon egyik csúcsa. Imádtam az első évadot és örültem, hogy lett második, már várom, hogy legyen harmadik is. Gyakorlatilag semmiről nem szól, csak, hogy egy evilági étterem ajtaja egy másik világban nyílik meg hetente egyszer. A betérő vendégek fantasztikus ételeket ehetnek, és mindről megtudunk egy kicsit (mármint az ételekről és a karakterekről is), valamint a másik világról is bővülnek ismereteink. A hangulata maximális, a karakterek imádnivalóak, és bár nincs története, egyszerűen jó nézni, persze mi is éhesek leszünk közben. A grafika szép, a zene kellemes. Nekem ez mindig egy hétfő reggeli ébresztő, zen hangulatba hozó anime volt, nagyon sokáig el tudnám nézni. *Az első évadról született egy hosszabb cikk*, érdemes elolvasni.

Heike Monogatari: Magasan a szezon legjobbja nálam, de itt csak röviden írok róla, mert egyrészt az évértékelőben is megemlítettem, másrészt készült ebben a számban hozzá egy ismertető is, így átirányítanék mindenkit ezekre a cikkekre. (*8. oldal*) (*52. oldal*) De röviden, némi csetlés-botlás ellenére egy nagyon király történelmi anime egy nagyon izgalmas korból, egyedi grafikával. Történelmi animék kedvelőinek kötelező.

Ennyi volt az őszi szezon tőlem, a téliről még nem írok, de a Hakozumét, a Sono Bisque Dollt, Genjitsu Shugi Yuusha 2. évadát, a Koroshi Ai-t és a Tensai Ouji no Akaji-t fogom nézni. Jah meg persze az SnK végét, amiről egy sort sem vagyok hajlandó írni, az átkok elkerülése végett, és ezzel el is mondtam, milyen a viszonyom vele.

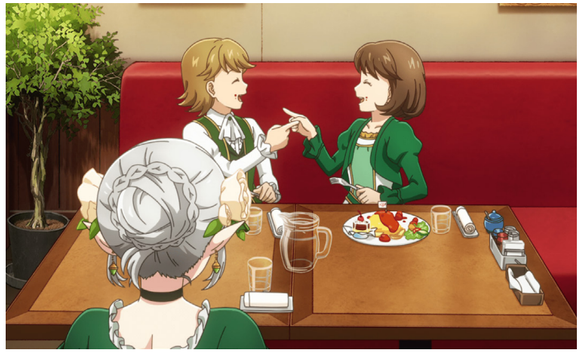

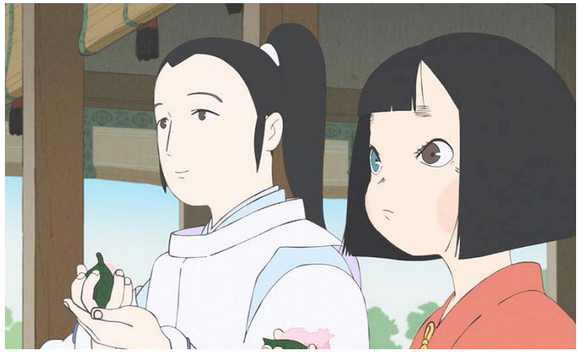

Catrin véleményei

Igazából novemberben már szinte mindent kiírtam magamból az őszi szezonnal kapcsolatban, így azzal most már nem foglalkoznék, helyette belekezdtem néhány téli címbe is… Ugyan csak 2-2 részt néztem mindegyikből (főszerk. előny, hogy a magazin megjelenése előtti hétvégén tudok még erről pötyögni pár sort), felsorolnám, miken akadt meg eddig a szemem (ebben a szezonban egyelőre kínai mentesen, hehe).

Baraou no Souretsu

A történet a középkori Angliába, a rózsák háborújának idejébe invitál minket, ahol a York- és Lancaster-házak vívták a trónutódlásért folyó küzdelmet. Bár teljesen más a két anime hangulata, de nem bántam, hogy pont a Heike-Genji háború után ismét egy hasonló, történelmi sorozatba kezdhetek. Hozzá kell tenni, ez a mű sokkal inkább fikció, merész alternatíva, így óvatosan kezeljük ezt a „történelmi" jelzőt. A mangakát, Kanno Ayát leginkább Shakespeare művei inspirálták, így akár kedvet is kaphatunk a *VI. Henrik* és *III. Richárd* drámák el-/újraolvasásához. Jó hír az animével kapcsolatban, hogy a mangája elvileg most január elején fejeződött be, összesen 17 kötetes, amit 24 részben adaptálnak. Kíváncsian várom, hogy sikerül ez a J.C.Staffnak. Mivel a mangát nem ismerem, így nem tudom, hogyan kezeli a történelmi tényeket, és mennyi időt ölel fel, de mivel Richard

a főszereplője, gondolom az ő rémséges hatalomra kerülésén, uralkodásán lesz a hangsúly az esetleges románcai (?) mellett, bár a címben szereplő rekviem (souretsu, angol cím: ***Requiem of the Rose King***) alapján is végig komor, drámai hangsúlyra számíthatunk. Érdekesség, hogy Richardot interszexuális karakterként ábrázolja a mangaka, aki szenved kettős vonásaitól, de férfiként nevelték és annak is tartja magát (tökéletes választás a hangjaként Saiga Mitsuki). Már az első néhány rész is nagy hangsúlyt fektet erre a témára, ami jól bemutatja, hogy a különböző szereplők hogyan viszonyulnak Richardhoz (démonnak bélyegzik, elfogadják, szeretik, félreértik stb.). Emellett heterokrómiás, ezért takarja frufrujával az egyik szemét.

Elsőre kicsit kérdésesen hat nekem ez a bishounenes, darkos közeg a nagyon shoujós hangulatával, talán csak a színpadiassága miatt, vagy mert nosztalgikus, viszonylag rég néztem már ilyet, és kíváncsian várom, mennyire fog működni. Az már feltűnt, hogy erős, sőt egyenesen gonosz nőket is kapunk benne, akikről majd elválik, menynyire lesznek sablonos vagy épp hatásos antagonisták. Egyelőre sem a látvány, sem a zene nem hagyott bennem mély nyomokat… Rengeteg benne az állókép, a háborús jelenetek már-már végig picture drama, de nem is igazán számítottam másra. A seiyuu fesztiválnak viszont nagyon örülök (külön imádom Hayami Shót ismét apa szerepben hallani).

Koroshi Ai

Az előbbi címhez hasonlóan ez is manga-adaptáció, csak jelenleg még fut, shoujo helyett josei és történelmi helyett modern, bár mintha ez is Európában játszódna, talán egy fiktív országában. Röviden: egy Saberre erősen hajazó fejvadász hölgy (Chateau) és egy tipikus róka-képű bérgyilkos bishi (Ryang-ha) útjai keresztezik egymást. Idővel egyre több közös ügyletük lesz, mivel Ryang-ha szeretne közelebb kerülni a lányhoz.

Meglátjuk, hogy flörtölése meddig nem jár sikerrel… Már az első két rész is utalgat a karakterek múltjára, így reméljük, sikerül jól árnyalni őket, és nem lesz túl klisés a kapcsolatuk sem. Szívesen látnék ismét egy aranyos hetero párt, izgalmas kémiával. Egyelőre kellemes kikapcsolódást nyújtanak ezzel a romantikus gyilkolászós témával. A látvány és a zene nem kiemelkedő, semmi újdonságot nem nyújt, de jól hozzák a hangulatot. Örülök, hogy a karakterdizájn is kellően felnőttes.

Sasaki to Miyano

A szezon BL animéje, ami szintén még futó mangát adaptál a Studio Deen jóvoltából. Középsulis slice of life aranyos karakterekkel. A két főszereplő már első látásra kedveli egymást, de vonzalmuk, bátorságuk csak lassan bontakozik ki. A félénkebb, moe Miyano egy fudanshi, aki ezt nem szereti magáról reklámozni, egy fiú iskolában pláne nem, de úgy alakul, hogy ezt a lazább, menőbb Sasaki előtt mégis felvállalja, aki szintén elkezd a hatására BL mangákat olvasni… Rendkívül cukik, ahogy próbálnak barátkozni, közeledni a másikhoz.

Egészen ártatlan kis sorozat ez, sok szimpatikus osztálytárssal (esetleg még több shippelhető párossal). Egyszerű, szórakoztató sorozat a műfaj kliséivel, de eddig szerethető. Kíváncsian várom, hogy fognak haladni, és mennyire okoz majd problémát, amikor a felsőbb évesnek ballagnia kell… Belelapozgatva a mangába, annak

viszont nagyon örülök, hogy Miyano, mint tapasztalt fudanshi, egyáltalán nem gondol magára ukeként. Ez a tény máris frissít kicsit az átlagos BL elgondoláson. Ami viszont egy kicsit sok volt már két rész alapján is, hogy Sasaki senpai belsőmonológjai kis túlzással (?) 99%-ban kimerülnek a „kawaii” jelző ismétlésében. Tudjuk, hogy Miyano elképesztően cuki, de az érthetően szerelmes állapotot a nézőknek ennél kicsit szélesebb skálán is bemutathatnák.

Ezeken kívül már csak folytatásokat követek: még mindig nézem a **Yashahime 2**-t és elkezdtem a **SnK Final 2**-t is.

A *Shingekinek* még mindig jót tett a MAPPA látványa és megoldásai, de a sztorin ez aligha fog segíteni… Meglátjuk, mindenesetre a harcok/események számomra még így is sokszor túl vontatottak. Eddig úgy tűnik, igyekeznek mangahűségre törekedni. A sorozat openingjeit és endingjeit általában szeretni szoktam, kevés kivétellel… Ez a mostani páros azonban nem az igazi, valahogy nagyon felejthető dallamok. Persze lehet, hogy pár hét múlva már meggondolom magam (előfordul ilyen is). De egyelőre az ending zeneileg kissé sablonosnak és önismétlőnek tűnik, az openingről pedig az egyik *Death Note* nyitány jutott eszembe, csak gyengébb verzióban. Kicsit sajnálom, hogy pont a zárásra nem lettek ezek epikusabbak, de lehet, idővel megkedvelem.

Sesshoumaru lányainál pedig kezd egy kicsit összébb állni és minimálisan érdekesebb lenni a sztori… Ezt ne vegyétek komolyan, annyi történt, hogy végre nagyobb lett a fókusz a szülőkön, és összetalálkoztak Inuyasháék is a saját lányukkal, BANZAI. Ha másnak nem is, legalább fanservice-nek legyen jó ez a cucc! Sajnos egyelőre annak sem működik egy-két aranyos momentet leszámítva, de legjobban az zavar, hogy nulla karakterfejlődést írtak a régi szereplőknek… Komolyan, ha már meglépték, hogy canon összehozták a SesshxRin párost, legalább adnának nekik több interakciót vagy kicsit változó jellemeket, hogy jól működhessen a dolog… De az elvenné az időt az aktuális ellenfél naaaagyon izgalmas legyőzésétől, mit nem gondolok. Azt pedig lehet jobb lenne meg sem említenem, hogy Shippo is feltűnt a színen, és valami elképesztően gagyi viccelődéssel trollkodták be a kooomoooooly dééémoniii erőfitogtatás kellős közepébe.

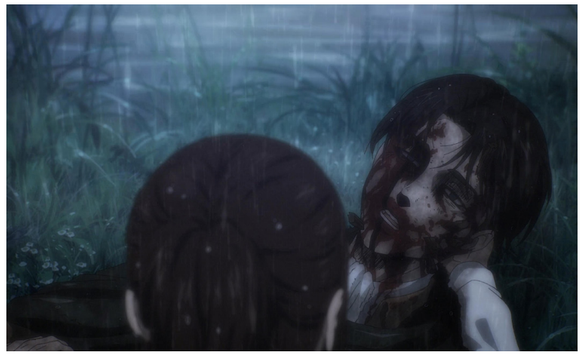

Köszönjük.

anime

ANIMÉS ÉVÉRTÉKELŐ 2021

Írta: Yuuko, Venom, Hirotaka, Catrin

Yuuko véleményei

Majdnem két éve, hogy én is elkezdtem cikkeket írni a magazinba, egész pontosan majd a következő számban lesz az „évfordulónk”. Rengeteg minden történt 2021-ben: leérettségiztem, elkezdtem az egyetemet, koliba költöztem. Néhány kedvenc sorozatom befejeződött és magába szippantott a K-pop világa (amiről valahogy sosem hittem volna, hogy megtörténhet, de a vizsgaidőszak meglepő dolgokat hoz ki az emberből). Bár nyáron nagyon sok animét néztem, utána sokkal kevesebbet tudtam befejezni, mint amennyit terveztem. Összesen 46 új animét láttam (ami kevesebb, mint a 2020-as arány, pedig akkor rengeteg csúszás volt). Pedig ennél sokkal több sorozat van a várólistámon. Ebből a 46-ból 13 volt folytatás, illetve 4 tavalyi filmet is megnéztem. Először csak az első évadokról szeretnék írni, így folytatások a kategóriákba most nem kerültek bele, azok majd külön fognak szerepelni.

Legjobb romantikus anime

Gondolkodtam, hogy a **Horimiyát** írjam-e ide (*AniMagazin 61.*), mert nagyon aranyos sorozat volt, mindkét főszereplőt nagyon szerettem, de aztán a vége kicsit eltávolodott a főpárostól. Illetve pályázott még erre a helyre a múlt szezonos **Komi Can’t Communicate**, aminél meg tudom érteni a hatalmas hype-ot, ami körülveszi. Komi-san egy nagyon szerethető és rokonszenves főszereplő, abszolút át tudtam érezni a beszélgetéstől való félelmét is. Viszont a mellékszereplők nekem túl klisések voltak, nyilván ez volt a szerepük, de néhányuk a végére már nagyon idegesített benne. Úgyhogy nálam most az abszolút győztes a **Taishou Otome Otogibanashi**, ami egy imádnivaló történelmi-romantikus sorozat lett. Mind a főszereplőket, mind a mellékszereplők legtöbbjét nagyon kedveltem. Nagyon lehetett drukkolni a két főszereplőnek, ilyen aranyos párost rég láttam már. A kedvenc státuszhoz a szimpatikus karakterek és az aranyos interakciók mellett még az is hozzájárult, hogy a történelmi címke sem csak „díszlet” volt, hanem fontos eleme a történetnek.

Legjobb sportanime

Tavaly négy sportanimét néztem végig. A **Re-Main**, bár az amnéziás főszereplő eddig még egyik sportanimében sem fordult elő (legalábbis amit láttam), mégsem fogott meg annyira, mint gondoltam. Ettől függetlenül egész jó sorozat volt, csak a többit jobban szerettem. A **Skate-Leading☆Stars** is bizonyos tekintetben csalódás volt, hiába imádom a jégkorit, meg a csapatok előadásai is nagyon tetszettek, de magukat a karaktereket egyáltalán nem tudtam megkedvelni benne. Az **SK∞** ugyan tetszett, szinte az első résztől az utolsóig végig drukkoltam Rekinek, hogy sikerüljön utolérnie Langát és ne veszítse el a lelkesedését, valamint a BL fanservice is nagyon látványos volt a sorozatban (ami jelen esetben pozitívum). A karaktereket itt viszont nagyon szerettem, a főboss kivételével, akinek egy nagyon jó pszichológusra lenne szüksége… De sajnos az utolsó rész nagyon levitte a lelkesedésem, mintha egy fantasyt néztem volna, nem egy elvileg realisztikus sportanimét… Ugyanakkor egy nagyon humoros és izgalmas sorozat volt, de emiatt nem lett kedvenc. Így az tavalyi kedvencem a műfajban a **Shakunetsu Kabaddi** lett, pedig még mindig nem tudom megérteni, hogy mi is ez a sport pontosan és miért is szeretik csinálni az emberek. De miközben néztem a sorozatot már-már én is megszerettem, úgyhogy csak tud valamit a kabaddi! Bár a főszereplőn kívül a többi karakter a legtöbb sportaniméhez hasonlóan háttérbe szorult, mégis bírtam őket, és őszintén szólva kellett az a sok képernyőidő Yoigoshi jellemének csiszolására. Egy humoros, izgalmas, jól összerakott sportaniméről van szó, ami szerencsére nem rugaszkodik el a realitástól – bár néha azért megpróbálja –, és végig élveztem a nézését.

Legjobb fantasy anime

Sajnos tavaly nem láttam olyan sok jó fantasy sorozatot, bár őszintén szólva sok fantasy sorozatot sem. Az isekai animékből egy időre kiábrándultam, ezért azokat most hanyagolni fogom. Úgyhogy nálam itt a győztes egyértelműen a **Vanitas no Carte**.

A grafikája valami gyönyörű, a karaktereket pedig szinte kivétel nélkül kedvelem benne. Ráadásul Kajiura Yuki szerezte hozzá a zenéket, aki az egyik kedvenc zeneszerzőm. Sokan furcsálták, hogy a karakterek viselkedése hirtelen váltogat a véresen komoly és a már-már comic relief státusz között, de én személy szerint már a *Pandora Heartsben* is szerettem a mangaka stílusát, így ez nem zavart. A története is nagyon izgalmas, már nagyon várom a folytatását. És persze Noe. Ő lett a kedvenc karakterem a sorozatból, hiszen egy vérbeli udvarias bishounen, aki a nagyon aranyos és a menő skálán váltogatja a helyzetét az anime alatt. És még egy cuki macskája is van!

A másik anime, amit szívesen ajánlanék a műfaj kedvelőinek, az a **Kemono Jihen**. Igazából ebben a sorozatban az az érdekes, hogy sem az alapötlete, sem maga a történet nem egyedi, összességében mégis végig le tudott kötni és jól is szórakoztam rajta. A főszereplő trió is jó kis csapatot alkot benne, és a háttértörténeteik is érdekesek voltak. Úgyhogy ha lesz második évada, én abszolút vevő leszek rá.

Legjobb természetfeletti anime

Itt viszont már sokkal több olyan sorozatot néztem, ami tetszett is. Nagyon szerettem a **Kai Byoui Ramunét**, egy kellemes epizodikus sztori volt egy sarlatán, pardon, egy természetfeletti dokiról, erről már készülget egy cikk is. A másik kedvenc a **Tenchi Souzou Design-bu**, ami nagyon egyedi alapötlettel rendelkezik, nem is emlékszem, mikor láttam utoljára ennyire elborult sorozatot. Ráadásul minden rész végén kaptunk egy rövid ismeretterjesztő részt is: miután mennyei tervezőink megalkották az aktuális állatokat, ekkor mutatták be, hogyan is néznek ki a valóságban. Néhol ugyan kicsit ellaposodott a történet, de mindenképpen érdemes tenni vele egy próbát, ha valaki egy egyedi sorozatot szeretne nézni. A **Kyuuketsuki Sugu Shinu** is tetszett, bár osztom Balu véleményét, hogy vámpírvadász hírességünk és a legkisebb neszre is hamuvá váló vámpírunk sztorija sokkal nagyobbat is üthetett volna. És tényleg John volt a legjobb karakter. Összességében mindhárom tetszett, nem is tudok választani a három, vagyis inkább az első kettő közül. De sajnos azért a *Maoujou de Oyasumit* egyik sem múlta felül számomra.

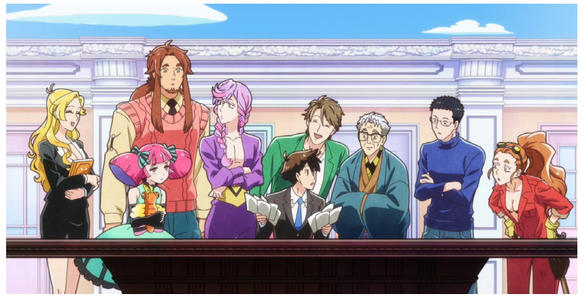

Legjobb slice of life anime

Itt sem tudok dönteni, mert bár összességében egyik sem lett kedvenc, a maga műfajában mindkettő beváltotta a hozzá fűzött elvárásaimat. A **Blue Period** főszereplője, Yatora nagyon szimpatikus karakter, még ha első ránézésre nem is tűnt annak. És bár én nagyon nem értek a művészetekhez, nagyon tetszettek benne a festmények – kicsit örültem is, hogy annyira nem mennek bele részletesen a különböző technikákba, mert ott tuti elvesztettem volna a fonalat. Végig szurkoltam neki, hogy bekerüljön a kinézett egyetemre. De a többi főbb mellékszereplő is szimpatikus volt, főleg Ryuuji került közel hozzám.

Míg az **Uramichi Oniisan** egy szintén elég elborult és egyedi anime volt. Mondjuk az is igaz, hogy a maga gyakran pesszimista hangulatával néha levitt az életről, ugyanakkor ha az ember értékeli az üzenetét és a kissé fekete humort, akkor egy maradandó élményt szerezhet a megnézésével. (Vagy egy pszichológust.)

Legnagyobb csalódás

Nagyon reméltem, hogy a **Dragon, Ie o Kau**. lesz a következő Maoujou de Oyasumi, de végül egyáltalán nem felelt meg az elvárásaimnak. Nemcsak a történet nem volt olyan humoros, mint amire számítottam, de még a főszereplő sárkány grafikája sem tetszett. Pedig az alapötlet nagyon érdekes volt, de maga a sorozat végül belefulladt az önismétlésbe, amit eléggé sajnálok. A másik, ami szintén egész jól kezdett, mégis valahogy a közepe táján elcsúszott számomra, az a **Slime Taoshite 300-nen, Shiranai Uchi ni Level Max ni Nattemashita** volt. Pedig egy kellemes slice of life fantasynak indult, ami ráadásul nem is hárem – sőt, szinte egy férfi szereplő sincs benne. Még az sem zavart annyira, hogy minden csaj belezúgott Azusába, de a 10. rész nagyon nem tetszett benne. Túlságosan eltért a sorozat addigi pozitív üzenetétől, ami az egész animét lehúzta számomra. Pedig nagyon szeretem a slice of life fantasykat, de ez így, ebben a tálalásban nem jött be.

Viszont mindezek ellenére szerintem egész jó év volt ez az új animék szempontjából, úgyhogy ezt a kettőt leszámítva egész kellemes benyomásom van az tavalyi szezonokról. (A **Redo of Healert** meg csak ássuk el. Meg sem akartam említeni, de… az nem is animés csalódás volt számomra, hanem úgy az emberiségben való csalódás, de komolyan. Nem is akarok több időt pazarolni rá, aki meg akarja nézni, úgyis meg fogja, aki meg szereti, az az ő dolga – mindenkinek joga van ahhoz, hogy saját véleménye legyen.)

Folytatások

A folytatások közül nálam abszolút győztes a **Fruits Basket: The Fina**l, amiről már áradoztam nektek az év folyamán (*AniMagazin 63.*). A legkedvesebb romantikus sorozatom ért véget tavaly, és még mindig nem igazán tudtam elengedni, de szerencsére még nem is kellett teljesen. Már nagyon várom Tohru szüleinek a saját történetét. De nagyon szerettem az **Isekai Shokudou 2**-t is, hiszen tökéletesen hozta az első évad hangulatát. Egy kellemes fantasy slice of life sorozatról van szó, amit tényleg mindenkinek csak ajánlani tudok. Ha folytatásokat is belevettem volna a „legjobb" kategóriába, akkor simán első helyen végzett volna, hiába szerettem nagyon a Vanitas no Cartét. Szintén a jól sikerült folytatások közé tartozik a **Dr. Stone: Stone Wars**, a **Kobayashi-san Chi no Maid Dragon S**, a **Tensei Shitara Slime Datta Ken 2**, és a **Mairimashita! Iruma-kun 2** is. Illetve természetesen az **IDOLiSH7: Third Beat!**, amiről Balu már részletesen írt (*AniMagazin 64.*). Én is imádtam, és már alig várom a folytatást!

Itt már néhányan csodálkozhatnak, hogy miért nem ejtek egy szót sem a **Mo Dao Zu Shi** befejező évadáról, hiszen általában én is meg szoktam ragadni mindig az alkalmat, hogy az év- és szezonértékelőkben áradozhassak MXTX műveiről. Az az igazság, hogy egyben szerettem volna megnézni, aztán elkezdődtek a vizsgák, és valahogy sosem kezdtem bele… De ezt majd idén mindenképpen pótolni fogom!

Ugyanakkor kissé csalódás volt, hogy a **Hataraku Saibou** második évada csak 8 részt kapott. A **Log Horizon** harmadik évadára pedig 6 évet kellett várni, és ez nem igazán kedvezett neki. Ugyan a történet ugyanott folytatódik, ahol abbahagyták, én mégis azt éreztem, hogy valami hiányzott ebből az évadból. Vagy lehet, hogy az én lelkesedésem kopott meg ennyi év után. De számomra meglepő módon folytatások terén a legnagyobb csalódást az **Otome Game no Hametsu**… (még mindig túl hosszú ez a cím), vagyis a Bakarina X okozta.

Lehet ez kisebbségi vélemény, de szerintem szépen le lehetett volna zárni az eredeti történetet is az első évad történései után. De nem így történt, ezért ebben az évadban a hárem került előtérbe. Míg az első évadban nem zavart annyira, hiszen mégiscsak egy otome game-be került főhősnőnk, addig itt már nem tudtam elhinni, hogy ennyi „év” után sem esik le Bakarinának, hogy mindenki belé van zúgva. Reménykedtem benne, hogy legalább Mary és Alan visszatalál egymáshoz, már csak a hárem létszámának csökkenése miatt is, de pont, hogy Mary idegesített a legjobban. Számomra sajnos mind a történet, mind pedig Bakarina elvesztette a báját, amit igazán sajnálok, mert az első évadról szép emlékeim vannak.

Filmek

Több filmet szerettem volna nézni, azonban e téren nem igazán van szerencséje a nemzetközi fanoknak, úgyhogy pár esetében még várakozó állásponton vagyok. A négy látott film közül kettőből készül majd cikk, a **Belle**-ről a mostani számban (*4. oldal*), míg a **Gintama: The Final** később fog érkezni. Mindkettő nagy kedvenc lett, de ha legjobb filmet szeretnék mondani, az egyértelműen a Gintama lenne, hiszen az egész franchise hatalmas kedvencem, de a Belle sem marad le sokkal utána. A **Cider no You ni Kotoba Wakiagaru** egy nagyon kellemes nyári romantikus film volt az első szerelemről. Tökéletesen hozta azt, amit vártam tőle.

Ami sajnos nem mondható el a **Nanatsu no Taizai** legújabb filmjéről… Bár őszintén szólva, a harmadik évad után már semmit sem vártam el a sorozattól, hanem inkább áttértem a mangára. Azért a kijött évadokat utólag ledaráltam, de csak nagyon halovány árnyai az első két évadnak. A **Hikari no Norowareshi Mono-tachi** a manga befejezése után veszi fel a fonalat. Anno a trailer után látni lehetett, hogy minőségi javulásban nem lehet reménykedni, mégis úgy döntöttem, hogy megnézem, mert nagyon szívemhez nőttek a karakterek és szerettem volna még egy kicsit visszatérni hozzájuk. Gyakorlatilag megismételték az egyik korábbi történetszálat benne, ráadásul az aktuális főbossnál sokkal gyengébb ellenfelekkel is jobban megszenvedtek korábban… Mindenesetre még mindig úgy gondolják, hogy nem volt elég az egyszeri nézőnek a 3. és 4. évad tönkretétele, mert nemsokára Meliodas fiának a kalandjaiban is „gyönyörködhetünk” – bár én a trailer után csak sírásra éreztem késztetést, úgyhogy nem valószínű, hogy megnézem. A Nanatsu no Taizai ennél többet érdemelne…

Összességében azért egész jó év volt ez az animéket tekintve, hogy hétről is tervezek cikket írni. Ezek közül kettő már a mostani számban megtalálható: a Belle és az Odd Taxi, ami egyedül pályázott a szezon legjobb krimije címre – ugyanakkor azt teljesen meg is érdemli. Már nagyon várom a 2022-es animéket, főleg a tavaszi szezont, ahol rengeteg várt folytatás startol el, ugyanakkor ha minden igaz, ősszel végre elkezdődik a Bleach utolsó történetszálának az adaptálása is, amit már nagyon szeretnék megnézni!

Venom véleményei

Tavaly szomorkodtam egy sort a 2020-as áttekintőben, hogy talán a 21. század legsilányabb éve volt animék felhozatalában, most viszont jóformán pont az ellentéte jött össze. A 2021-es év ugyanis hihetetlenül erős volt és nem győztem idővel a jobbnál jobb sorozatokat. Pedig a járvány azóta is itt van velünk, pusztítja a világot és még mindig nem látjuk a végét. Sokan már melankolikusan és beletörődően elfogadták, hogy a világ ilyen magából kifordult marad, de mi azért bízzunk abban, hogy egyszer magunk mögött tudhatjuk ezt az egész őrületet. De lássuk inkább az animéket, mert lesz miről beszélni. Hogy ne legyen 30 oldalas a cikk, ezért minden szezonból csak 3-at fogok kiemelni, amik Nekem a legjobban tetszettek vagy leginkább megfogtak. Természetesen ez továbbra sem szentírás, és mint tudjuk, ízlések és pofonok.

Kezdjük is a 2021-es téli szezonnal, ami nagyon durván indult olyan folytatásokkal, mint a **Tensei shitara Slime Datta Ken 2nd Season, 5-toubun no Hanayome ∬, Beastars 2nd Season, Yuru Camp△ Season 2, Non Non Biyori Nonstop** és ez csak pár cím a listából.

Ami viszont nekem kiemelkedő volt az a **Tenchi Souzou Design-bu - Heaven's Design Team**. Gyerekként éltem-haltam a biológiáért és az állatokért, így tapsikoltam örömömben, hogy egy anime lényegében az evolúcióról szól, humorosan, de nagyon érthetően. A történet szerint Isten megteremtette a világot, de az állatokat ráhagyja a beosztottakra, akiknek az a feladatuk, hogy mindenféle lényekkel népesítsék be a bolygót. Nagyon kreatív és érdekes volt, hogy epizódról epizódra veszik végig a különféle állatokat, hogy azok miért is néznek ki úgy ahogy és milyen szerepük van az élővilágban. Remélem lesz folytatása.

Én nem igazán szeretem a modern isekai sorozatokat, de a **Kumo Desu ga, Nani ka? - So I'm a Spider, So What?** nagyon kellemes meglepetés lett. Már a mangát is olvasgattam, de ez a történet tényleg TV képernyőre kívánkozott. Adott egy fiatal lány (és az osztálytársai), akik egy fantasy világban reinkarnálódnak valami miatt, ami természetesen olyan, mint egy MMORPG. De az igazi poén, hogy a lány egy pók formájában született újjá, és bizony jóformán a tápláléklánc legaljáról kell szó szerint felküzdenie (és ennie) magát, hogy túléje a mindennapokat. Mindehhez jön Aoi Yuuki parádés szinkronja, aki a maga hadarós stílusában narrálja végig Kumoko kalandjait. Imádnivaló.

Én nem igazán szeretem a modern isekai sorozatokat, de… ja, ezt már írtam, na mindegy, télen két isekai is levett a lábamról, főleg a **Mushoku Tensei: Isekai Ittara Honki Dasu - Jobless Reincarnation!** Ez a sorozat valami döbbenetes volt számomra. Képes volt a 20 éve lerágott csontokból összerakni valami nagyon izgalmasat, ahol a megszokott isekai klisék (bár nem mindig teljesen) a háttérbe szorulnak és egy izgalmas

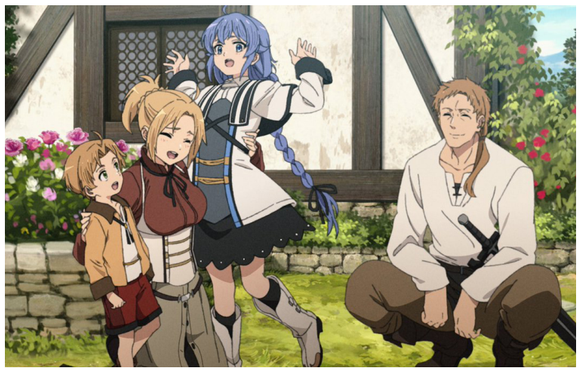

kalandot élhetünk át szinte az elejétől a (be nem fejezett) végéig. Rudeus, a főhős, aki Tokióban egy 30 éves elhízott munkanélküliként tengette nyomorúságos napjait, egy autóbaleset után újjászületik egy fantasy világban, ahol lényegében csecsemőkorától követhetjük az életet. Emlékei megmaradtak, így jelentős előnnyel indul neki a gyerekkornak, videójátékos múltja miatt pedig különösen gyorsan megtanulja a varázslatokat. Az ő történetét követi az anime, ami nem mentes a szextől és erőszaktól sem, így főleg az idősebb közönségnek ajánlom, de nekik nagyon.

És akkor említenék pár csalódást is, egyik kapásból a **Wonder Egg Priority**, amit sokáig az év animéjének tartottam, de a végére egy olyan banális és buta befejezést kapott, hogy jobb elfelejteni az egészet. A másik pedig **Kaifuku Jutsushi no Yarinaoshi**, ami lényegében óda a nemi erőszakhoz… erős gyomor kell hozzá, és nem is biztos, hogy megéri végigszenvedni.

Térjünk is át a tavaszi időszakra. Ismét vagy 10 sorozatot táraztam be magamnak, és vakarom is most a fejem, hogy melyeket emeljem ki. A **Super Cub, Sentouin, Hakenshimasu!, Isekai Maou to Shoukan Shoujo no Dorei Majutsu Ω, Vivy: Fluorite Eye's Song, 86** és a **Fumetsu no Anata e** mind nagyon szórakoztató volt. Az **Ijiranaide, Nagatoro-san - Don't Toy with Me, Miss Nagatoro** ugyanakkor nagyon pozitív csalódás. Mostanában nagyon népszerűek az olyan sorozatok, ahol egy lány (szerelemből) terrorizál egy szerencsétlen(?) srácot. Nagatoro is pont ilyen, de teszi mindezt annyira aranyosan és komikusan, hogy nem egyszer nevettem fel hangosan. Főleg, hogy a cikizés és szekálás gyakran visszafele sül el, a lány meg vörösödik, mint a rák a forró vízben. Elviekben hamarosan jön is a folytatás.

Kevésbé a humoros, inkább drámai vonalat erősítette a roppant rövid című **Hige wo Soru. Soshite Joshikousei wo Hirou. - Higehiro: After Being Rejected, I Shaved and Took in a High School Runaway**. Adott egy felnőtt férfi aki egy éjszaka, alkoholos mámorban befogad egy hajléktalan fiatal lányt. Kijózanodva rájön, hogy ez nem is kicsit törvénytelen, de Sayu, a lány meggyőzi, hogy nem lesz gond. Sayunak nem ez az első ilyen esete, az ágyért cserébe szexszel fizetett eddig, amit Yoshida nemhogy nem fogad el, de célnak tűzi ki, hogy a lányt visszatereli a helyes útra. És ez bizony nem egy egyszerű küzdelem, sok sírással jár, amíg Sayu összerakja a darabokra tört lelkét.

És végül jöjjenek a zombik… nem is akármilyen zombik, zombi idolok! A **Zombieland Saga: Revenge** nemcsak annyira szellemes és humoros lett, mint az első szezon, de helyenként bizony még rá is pakoltak még egy lapáttal. A Saga városát zenével és tánccal megváltani szándékozó zombi lányok története eszméletlenül szórakoztató, és ezúttal még bizony néhány nagyon szívszorongató epizód is belekerült. A zenék továbbra is nagyon fülbemászóak, a szereposztás parádés és a lezárása a szezonnak pontosan olyan elmebeteg, mint maga az alapötlet. Elképzelésem sincs, hogy ezt hova lehet még fokozni, de az biztos, hogy a nemsokára megjelenő mozifilmen is jókat fogunk szórakozni. A szezonban ugyanakkor talán csak egy csalódás ért, de az elég fájdalmasan, a **Gokushufudou - The Way of the Househusband** adaptációja borzalmas lett, a díjnyertes manga ennél messze jobbat érdemelt volna. Gyakorlatilag olyan az egész, mint egy powerpoint prezentáció, nulla animáció igénytelen rajzokkal. Kár érte.

A nyáron egy kicsit visszaestek a sorozatok, bár inkább csak számukban, mint minőségben. Ezúttal nem követtem túl sokat, viszont azok baromi szórakoztatóak voltak, kezdve a **Kanojo mo Kanojo**-val és a **Love Live! Superstar!!**-ral, melyek messze a várakozáson felül teljesítettek. A **Jahy-sama wa Kujikenai! - The Great Jahy Will Not Be Defeated!** ugyanakkor pontosan azt hozta, amit vártam tőle: 20 epizódnyi megállás nélküli komédiát. Már a mangát is imádtam (mondjuk, ki nem?), ahol a szerencsétlen Jahy-t, a demonok világának második úrnőjét letaszítják a trónjáról, és gyerektestben kénytelen megélni Japánban. Butaságánál csak a végtelen egója nagyobb, de mivel enni és aludni kell, így kénytelen munkát vállalni pincérnőként egy bárban. Közben keresgéli a mindenfelé szétszórt mágikus köveket, amikkel visszszaszerezheti a hatalmát, de ez minden lesz, csak nem egyszerű, mert szegény Jahy-t az ág is húzza. Avagy, ami rossz megtörténhet vele, az bizony meg is történik. De a hatalmas Jahy-t nem lehet legyőzni…

A **Shiroi Suna no Aquatope - The Aquatope on White Sand** egy igazi P.A. Works sorozat, hasonlóan a Shirobako-hoz vagy a Sakura Quest-hez. Ezúttal nem az anime iparról vagy a turizmusról van szó, hanem egy Akvárium mindennapi dolgairól. Az ott dolgozók életéről, a pingvinekről és halakról, na meg a tinédzserkor viszontagságairól.

A fiatal Kukuru egy nap találkozik az ex-idol Fuukával, és ketten eldöntik, hogy megmentik a nagypapa kicsit leamortizált Akváriumát, mindezt az elképesztően gyönyörű, trópusi Okinawa szigetén. Nekem már csak ezért volt külön élvezet ez a sorozat, mert a kedvenc helyem Japánban Okinawa, imádom a kék óceánt, ami körülveszi, a szigeteket, a vízi élővilágot… fantasztikus élmény volt ezt animében viszontlátni.

A nyár legnagyobb élménye számomra viszont nem is lehetett más, mint a Kyoto Animation nagy visszatérése a **Kobayashi-san Chi no Maid Dragon S - Miss Kobayashi's Dragon Maid Season 2**-vel. Külön cikket is írtam róla (*AniMagazin 63.*), így nem is húznám nagyon tovább ezzel a cikket, de Tohruék kalandjai hétről hétre feldobták a napomat. Szinte minden téren tökéletes, csak azok a fránya cicis poénok ne lennének benne, de azt is meg tudom bocsátani. Kobayashi sárkány családja bővült egy Iluluval, aki remekül emeli a sorozat cukiság és dráma faktorát is. Persze visszatér mindenki: Kanna, Elma, Lucoa és a többiek, ezúttal sokkal nagyobb szerepet kapva. Remélhetőleg még idén bejelentik a folytatást, mert a manga még messze nem ért a történet végére… és a hatalmas sikert látva, egy darabig még nem is fog.

A 2021-es őszi szezon jóformán napokkal ezelőtt ért véget, legalábbis a cikk írásának időpontjában, így nagyon friss még az élmény. Ismét kaptunk csomó jobbnál jobb sorozatot, csak párat említve: **Ousama Ranking, Mushoku Tensei: Isekai Ittara Honki Dasu Part 2, Komi-san wa, Comyushou desu., Heike Monogatari, Selection Project** és a **Sakugan**, de bőven lenne még mit megemlíteni, nagyon erősen nyitották és zárták az évet az anime stúdiók. Ami viszont nekem különösen kiemelkedett (a Mushoku Tensei mellett, de arról írtam fentebb) az a **Senpai ga Uzai Kouhai no Hanashi - My Senpai is Annoying**. Jó volt picit elszakadni a tiniktől és végre egy irodai komédiát látni. Futaba 22 éves, de úgy néz ki mint egy 12 éves kislány, ami bizony a munkahelyén nem igazán előny, mert nem igazán veszik egyesek komolyan. Főleg a senpai, Takeda, aki maga a másfél mázsás ártatlanság, Párosuk nem is lehetne furcsább, de az irodában legalább mindenki jól szórakozik, hogy a tsundere Futaba minden kitörése lepereg a békés óriásról. Kimondottan aranyos kis romantikus komédia.

A **Mieruko-chan** viszont a horror zsánerben próbál emlékezeteset alkotni, ami erősen hiánypótló, tekintve, hogy nem igazán vannak ma már élvezhető vagy minőségi animék ebben a témában. Tegyük hozzá, hogy a Mieruko-chan is inkább a horror-komédia irányába tendál, de azért kellően lehet rajta borzongani. Adott egy átlagos iskolás lány, Miko, aki egy nap szellemeket kezd látni. És itt ne az aranyos kis szellemekre gondoljatok, hanem az igazi Lovecrafti rettenetekre. Mindenféle groteszk pózba csavarodott, a felismerhetetlenségig eltorzult förmedvények, akik az embereknek láthatatlanok, de Miko szerencsétlenségére kénytelen minden nap szembesülni velük. Sokat tenni ellenük nem tud, a legnagyobb kihívás számára, hogy ne sikítson, mert azzal elárulja magát. Ezért fapofával tűri, hogy a túlvilági borzalmak körbe tapogassák és az arcába mássszanak. Később rájön, hogy mindegyik ilyen lénynek van valami története, és talán nem is mind olyan gonosz, mint amilyennek látszik…

A **Tsuki to Laika to Nosferatu - Irina: The Vampire Cosmonaut** nemcsak a témaválasztása kapcsán volt érdekes nekem az előzetesek alapján, hanem egy veterán és kedvenc seiyuum, mondjuk úgy, visszatérése kapcsán is. Hayashibara Megumi a 90-es évek legnagyobb seiyuu és jpop sztárja volt, aztán picit visszavonult családozni és csak időnként állt a mikrofon mögé, főleg apróbb mellékszerepekben. De most ismét elemében, egy kimondottan aranyos vámpír lányt alakít olyan beleéléssel, mint fénykorában. Irina nem is akarmilyen vámpír, az 50-es és 60-as évek nagy űrversenyének idején egy „orosz" bázison kap kiképzést, hogy ő legyen az első kozmonauta.

Eddig csak kutyát küldtek az űrbe, de mielőtt embereken is tesztelnék, a vezetőségben lévő elvtársak úgy döntöttek, hogy egy vámpíron is tesztelni kell, elvégre ha belehal, senkinek sem fog hiányozni. Irina kiképzése során két segítőt kap: Lev a fiatal katona srác és Anya a kissé pervez orvos, akik a többiekkel ellentétben „emberként" bánnak a kicsit tsundere vámpírral. Nagyon furcsa, de mégis lebilincselő sorozat, ami egész hitelesen mutatja be az emberiség első lépéseit a világűr meghódítására. Igazi „hidden gem" anime, amit remélhetőleg sokan felfedeznek maguknak.

És ezzel eljutottunk 2021 végére, nagyon izgalmas év volt animék terén, remélhetőleg a 2022 is követi a példáját. A videójátékokra most nem is térnék ki, mert pár oldallal odébb olvashattok külön is róluk. Most indul a 2022-es téli szezon, és már most kiszúrtam pár érdekes sorozatot… de ezekről egy másik alkalommal.

Hirotaka véleményei

Évet értékelünk megint, és ennek kapcsán, míg e cikken agyaltam, feltettem magamnak a kérdést: mi a fenét is néztem én tavaly? Nyílván az őszi szezonra emlékszem, de hogy tavasszal mi a zsákot néztem? De szerencsére vannak listák, amik miatt nem is kell megjegyeznem.

Leginkább azokat szeretném kiemelni, amik engem valamiért megvettek és szerettem őket.

Szóval a képzeletbeli év animéje serleget kapja….a……majd a végén leírom. Igazából zsigerből rávágnám, hogy a **Horimiya**, de nem, mert bár nagyon jó anime lett, és az utóbbi idők legjobb romkomját kaptuk benne (ahol végre nem ott ért véget a sztori, hogy összejönnek a karakterek), de utána túl sokat vágtak a mangából. Hiába szerethető minden eleme, a manga ismeretében kicsit félrehúz a szánk. Ha a mangát értékelném, akkor nálam vitte az évet és az évtizedet is romkomok terén. Egész kis Horimiya szentélyem lett itt az asztalomon: plüssök, akrilok, nendo és persze a teljes mangaszett angol kiadása + a japán special kiadások.

Általam a legnagyobb várakozást a **Kingdom 3**. évada előzte meg, főleg, mert 2020-ról tolták 2021-re. Természetesen fanboyság a maximumon, amihez egy masszívan menő évadot kaptunk, szó szerint tömény háborúval. Gyakorlatilag végigharcolták a karakterek az évadot. A coalition army arc végig igazi feszültség, a hadmozdulatok zseniálisak és monumentálisak, a vége katartikus.

A minőség is teljesen a helyén volt, és jól is adaptálták a mangát. Az animében itt érezhető először, hogy Shin mennyit fejlődött az eleje óta, Ei Sei pedig szimplán menő. A többi tábornok is nagyobb szerepet kap végre, mint Kanki, Duke Hyou, Ousen és jobban megismerjük a többi királyság katonai vezetőit, meg persze Ribokut is. És nincs megállás, jön a negyedik évad tavasszal, amiben természetesen harcolni fognak, de egy nagyon fontos udvari konspiráció is része lesz a sztorinak.

Serleg azért nem jár neki, mert ez az anime önmagában nem elég a teljes sztorihoz, de sosem késő becsatlakozni a Kingdom univerzumba. És nyáron jön a live action film második része.

A **Fumetsu no Anata e** esetében végre egy különlegesebb fantasyt kaptunk, nincs isekai, nincs mágia (leszámítva halhatatlan főhősünket), viszont morális kérdéseket dob fel, itt-ott elgondolkodtató, és mindezt egyszerű formában teszi. Amit az anime mutat, csak a kezdet. Nagyon jól működik a dráma benne, és mentes minden mostani fantasy sablontól. Erről (*AniMagazin 64.*) meg a Horimiyáról is írtam hosszabb ismertetőt, olvassátok el (*AniMagazin 61.*). Serleget azért nem kap, mert még várjuk a folytatást, és sok minden abban derül ki, így ez csak félanime, de fantasy kategóriában vitte a prímet.

A **Tenchi Souzou Design-bu**-t mindenképp meg szeretném említeni, ez télen futott még év elején.

Elképesztően jópofa a koncepció, az állattervező brigád, akik Istennek segítenek állatokat létrehozni a Földre. Megtervezik, tesztelik őket elkülönítve és a természetben is. Nagyon eredeti darab, és aki szereti az állatokat, nézzen bele, remek kikapcsolódás. Ezenfelül jók a karakter interakciók is. Erről szól az egész. Sajnos nem neki jár a serleg, mivel egyértelmű, hogy csak a manga népszerűsítése miatt készült el, de azért emlékezetes darab.

Az év történelmi animéje nálam a **Heike** lett, de mivel olyan sok nem készült a műfajban, így nem is volt nehéz dolga. Egy rövid és tömör történet a Tairák és a Minamotók küzdelméről, amit nagyon szépen adaptáltak, bár, aki nem jártas az adott korral kapcsolatban, az hamar elveszthette a fonalat és nem érthetett sok mindent. De ennek ellenére is lehetett volna még itt-ott javítani, illetve jobban magyarázni. A megvalósítás korrekt, a sztori lezárt, de 1-2 részt elbírt volna még. (Ismertetőt is olvashattok róla *ebben a számban*.)

És akkor dobpergés, nálam, tehát abszolút szubjektíven az év animéje….aaa….úgysem az, amire gondoltok…a **Shiroi Suna no Aquatope**. A P.A. Works egy csodálatos animét tett elém tavaly, imádtam minden részét. A stúdió az elmúlt években nem érte el annyira az ingerküszöbömet, de most telibetalált. Alapból szeretem az állatvilágot, az állatkerteket és a természetet. Itt egy akvárium van a középpontban és két lány, akik úgy érzik összeomlik a világ, amiben élnek. Fuuka kénytelen felhagyni idolos álmaival, majd a sors által vezérelve érkezik meg Okinawa egyik városába. (Mondjuk ott én is tudnék búfelejtő napokat tölteni.) Itt él Kukuru, aki egy kis akvárium, a GamaGama megbízott igazgatója (nagyapja helyett) a nyári szünetben. Találkozásukkor kettejük sorsa összefonódik, Fuuka állást kap az akváriumban, hogy segítsen a bezárás előtt álló intézménynek fennmaradni. Szép lassan pedig rabja lesz ennek a színes világnak. Az anime gyakorlatilag a coming of age után közvetlen a felnőttkor első lépéseit mutatja be, nagyon kedvesen, szépen, nem egyszer drámaian, ami lehet könnyedebb, lehet durvább. Egyszerűen jó nézni ahogy ketten, egymást segítve, az összetört álmokból hogyan építik fel életüket, és találják meg új céljukat az igencsak rögös úton.

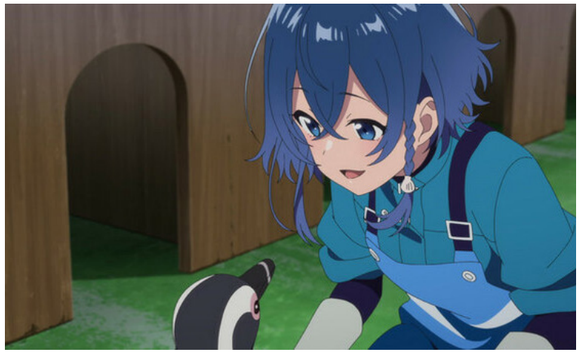

A mellékszereplők is nagyon jók, kellően kidolgozottak, nincsenek a háttérbe tolva, nélkülük a két lány nem jutna el a célig. A grafika fantasztikus, az akvárium és az állatok rajzolása gyönyörű. Időnk nagy részét itt töltjük, így betekintést kapunk egy ilyen intézmény háttérmunkálataiba, hogy milyen áldozatokat, plusz munkát és odaadást igényel az állatok gondozása. Lezárt, kerek történet, nincs hiányérzetem. Nem mondom, hogy teljesen tökéletes, néha kicsit erőtlen volt az anime, nehezen gördült tovább, de számomra vitathatatlanul jár neki a serleg, mert egy szép történet.

Hypeomat tekintve Horimiya, Kingdom 3 és Aquatope lenne az év top három helyezettje, de igyekeztem objektív is lenni (igen, egy szubjektív cikkben).

Futottak még

Röviden még pár címről, amik 2021-ben futottak és nagyon tetszettek. Jött az **EVA** negyedik és egyben lezáró filmje, ami szerintem jól sikerült, okésan elvarrta a szálakat. A **Yuru Camp 2.** szezonja most is szuper volt; jó Rinéket nézni és „velük” lazulni, nagyon pihentető anime. Ugyanez vonatkozik az **Isekai Shokudou 2**-re is. Mindkettőből várom a folytatást.

Csalódásról nem igazán terveztem írni, voltak számomra unalmasabb animék, mint a **takt.op** vagy a **Kaizoku Oujo**, de nem akarom ezeket kiemelni. Inkább elzárom magam azzal, hogy szerintem egy jó év volt a tavalyi animés szempontból.

Catrin véleményei

Kissé meglepődve vettem észre, hogy egy évvel ezelőtt nem írtam 2020-as évértékelőt, aztán rájöttem, hogy azért, mert szinte mindent vitt nálam a Tian Guan Ci Fu, amiről külön címlap cikkre vetemedtem (AniMagazin 59.), rráadásul Yuuko is emlegette. Pedig írhattam volna még kissé a Promare filmről vagy a többi MXTX animéről is (Scumbag és chibi MDZS), sőt a Fafner Beyond akkori szeletéről, de mindegy is. Nézzük 2021-et!

Tavaly elég kevés sorozatot néztem, így kíváncsian olvastam a többiek értékeléseit, szeretnék majd pótolni több általuk emlegetett címet, pl. **Fumetsu no Anata e**-t (*AniMagazin 64.*), **Ousama Ranking**-ot, **Blue Period**-ot, a hetekben pedig elkezdtem az **Odd Taxi**t (*12. oldal*) és a **Link Click** donghuát, amik szintén ígéretesnek tűntek.

És ha már donghuák, részben ezért is szerettem volna ismét írni az évértékelőbe, hogy megemlíthessek pár kínai címet is. Tetszettek tavaly pl. a **Can Ci Pin**, **Dinghai** és **Lie Huo** sorozatok, de nem ezek lettek a kedvenceim (szintén rövidke kis évadok, amiknek még nem olvastam a regényváltozatát).

Japán fronton pedig remekül szórakoztam a **Kingdom 3** és a **Horimiya** animéken, amiket már Hirotaka is emlegetett, így bővebben én már nem térnék ki rájuk. A ***Shingekivel*** kapcsolatban viszont mindig vegyes érzéseim vannak, de jól állt neki a MAPPA. Csalódásokat már nem is említenék, inkább jöjjenek a számomra legjobb 2021-es címek.

Tian Guan Ci Fu Special

A TGCF utolsó részét és a ráadás (valójában 12.) epizódját 2021-ben adták le, így kvázi mondhatjuk, hogy ez nemcsak 2020, hanem 2021 legjobbja is nálam. Oké, ez már-már túlzás és kissé csalás, de nagyon elégedett vagyok továbbra is az egész évaddal és a zárásával is. Igaz, hogy látszólag nagyon egyszerű kis sztorit mutat be ez az arc, nyilván ez csak a történet legeleje, de regényadaptációként zseniális. Minden fontos elemet megkaptunk, remek adagolásban, a szereplők kémiája és a sokat ígérő fantasy közeg is imádnivalóan hangsúlyos benne. Nagyon szórakoztató lett, ami a főszereplők kapcsolatának alakulása szempontjából a special epizódra különösen igaz. Hatalmas fanservice és nagyon hűséges adaptálás. Kellemes, pihentető, egyfajta átvezető rész a

következő évadig, ami idén ősszel érkezik majd. Valószínű, legalább 10 évbe fog telni, mire donghuaként teljesen végigadaptálják ezt a történetet, de remélem, sikerülni fog, mert nagyon megéri.

Thousand Autumns

Hogyha teljesen 2021-es sorozatokban gondolkodom, akkor ez az én tavalyi nagy kedvencem és felfedezésem. Annyira szórakoztató donghua, hogy a regényét is hamar elolvastam, ami szintén bekerült a kedvencek közé. Nyáron címlapra is került, bővebben a *62. számban* olvashattok róla. A regényhez képest ez a feldolgozás bár nem annyira alapos és hűséges, mint a TGCF anime változata, ez igazából csak a sorozat előnyére válik. Egészen rabja lettem a 3D látványának is, minden hibája ellenére, és természetesen ennek is óriásira várom a folytatását (szintén idén ősszel érkezik). Maga a történet itt is egészen egyszerűnek tűnik, de ez is csak töredéke a teljes képnek. A főszereplők útja, eltérő véleménye, együttműködése végig izgalmas, ahogy a lassan bemutatott harcművész világ és történelmi/politikai közeg szintén érdekes. Remélem, a cselekmény másik felére kicsit több epizód jut, vagy ügyes lesz a rendező, és jól felhasználja a rendelkezésre álló időt.

„Maga a történet itt is egészen egyszerűnek tűnik, de ez is csak töredéke a teljes képnek."

Mo Dao Zu Shi 3

Nagyon ügyes és hiánypótló záróévad. Minden Wangxian pillanat és több, korábban kimaradt jelenet is benne van, amit az előző évadokból hiányoltunk. Ugyanakkor sajnos a vége kicsit összecsapott lett. Ha nem variálnak a regény eseményeinek sorrendjén, akkor lehet kevésbé zavarna a gyors tempó, de még így is elégedett vagyok a zárással. Öröm volt követni ezt a történetet minden formájában, a magazinban is sokszor cikkeztünk róla, legutóbb pont erről az évadról írt Gingike (*AniMagazin 64.*).

A donghua látványra és zenére is hozta a korábbi színvonalat, sőt még talán szebb is lett, megérte rá kicsit többet várni. Legalább ennyire jó és befejezett anime változatot kívánok a többi danmei regénynek is.

Yuru Camp 2. évad

Japán címek közül talán én ezt szerettem legjobban tavaly. Még mindig inkább az első évad „Rin-utazásai” nyűgöztek le igazán, de itt is imádtam ahogy akár ő, akár Nadeshiko újabb és újabb élménnyel, gyönyörű tájjal és tapasztalattal gazdagodik. A többi szereplővel közös utazások is most még jobban működtek, szerethető igazából mindenki.

Nagyon pihentető, kellemes sorozat, ami mindig kirándulásra és utazásra inspirál.

Heike Monogatari

Nagyon megkedveltem Biwa meséjét, és legalább nem folytatás, így az új, 2021-es animék közül ezt emelném még ki igazán. Bár Hirotaka bővebben írt róla (*8. oldal*), egy kis magyarázatot én is adnék, miért is szerepel az évértékelőmben: bár epizódszámát és hangulatát tekintve egészen visszafogott, történelmi tálalása pedig eléggé ködös és gyors, engem ez egyáltalán nem zavart. Persze a háttérismeret tényleg fontos hozzá, szórakoztatóbbá és érthetőbbé teszi, de ami igazán megvett, az a slice of life érzete, az az egyfajta korrajz, amit hangulatos látvánnyal és intim, nagyon családias közeggel fűszereztek. Érdekes ahogy Biwa bár részese az eseményeknek, végig egyfajta külső szemlélőnek, kvázi mesélőnek fest (amit maga a hangszer is szimbolizál), a különleges képességei (jövőbe/szellemlátás) is csak ezt a regés, elbeszélős érzetet növelik (jó, hogy nincsenek hatással az eseményekre). Szerintem nagyon ötletes lett ez a megoldás, amihez illett az egyedi látvány. Biztos, hogy sokan megunhatják vagy kevésnek, történelmileg egyszerre homályosnak és töménynek érzékelhetik, de szerintem egy hatásos és szépen tálalt dráma. Még több legalább ilyen jó történelmi animét kérünk, shounen közegek helyett!

Zárásként megemlíteném még a **Fafner Beyond** 2021-es részeit: elstartolt ez is a japán mozikban, így bár én csak idén tavaszszal fogom meglesni, már most biztosan mondom, hogy ez is nagy kedvencem a 2021-es címek közül! Egyrészt, mert a Fafner zárások mindig rendkívül tetszetősek és fontosak számomra, másrészt OLVASTAM A SPOILEREKET!

Remélem, azért sikerül minél előbb pár tavalyi animét pótolnom, és hogy az idei év még jobb lesz. Ősszel Thousand Autumns és TGCF folytatások érkeznek, szóval egyelőre most sincs okom panaszra.

anime

TOP 10 KITSUNE

Írta: Venom

Bár a szó eredeti jelentése róka, de a japán népmesékben és mitológiában ők amolyan bajkeverő, csábító, trükkös istenségek vagy démonok. Néha egyenesen kilenc farokkal ábrázolják őket, és felvehetnek férfi vagy női alakot is. Természetesen animékben is gyakorta feltűnnek a rókafüles és -farkas karakterek, de most csak azokat válogattam ki, akik egyértelműen mágikusak… a maguk módján. Azért a biztonság kedvéért jelzem, hogy néhányuk esetén a róka mivoltuk akár kicsit spoileres is lehet!

10.
Sawatari Makoto | Kanon

Az első jelöltemnél máris kénytelen leszek kirakni egy nagy SPOILER jelzőt, hiszen Makoto múltját és valódi alakját sokáig rejtély övezi. A lány egykor egy pici róka volt, akit a történet főhőse, Yuichi sebesülten talált meg az erdőben. A sebeit ellátta, megetette, majd visszaengedte a vadonba, de a róka sosem felejtette el a kedvességét. Hét év múlva megkéri az isteneket, hogy hadd láthassa ismét a fiút, melyet teljesítenek is neki: emberi alakot kap, egy kislány intelligenciájával, de elveszti minden emlékét, csak Yuichire emlékszik, és a Sawatari Makoto névre. A városban tér magához, és miután belefut a srácba, onnantól le sem száll róla. Yuichi családja befogadja a kis amnéziás tsunderét, de hamarosan kiderül, hogy nem lesz boldog vége ennek a kívánságnak, ugyanis súlyos árat kell érte fizetnie: az életét.

9.
Minamoto Chizuru | Kanokon

Chizuru látszólag egy átlagos iskolás lány, aki halálosan szerelmes az osztálytársába, Koutába. Két aprócska gond van csak, az egyik, hogy valójában négyszáz éves kitsune, és a másik, hogy egyoldalú a szerelem. Kouta ugyanis próbál menekülni a totálisan begerjedt rókalány elől, aki minden létező csábítási metódust kipróbál a szerencsétlen(?) srácon. Bármikor tud váltani az emberi és a rókanő alakja között, és nem sok szégyenérzet szorult belé. A helyzetet pedig mi más tudná bonyolítani, mint egy másik lány feltűnése, akinek szintén Koutára fáj a foga...

8.
Youko Kurama | Yu Yu Hakusho

Youko Kurama a démonvilág egyik kegyetlen és rettegett tolvaja volt, akitől mindenki félt. Aztán egy nap utolérte a végzete, egy fejvadász halálosan megsebezte, de a lelkét még átküldte az emberek világába, ahol újjászületett emberként, Minamino Shuuichi néven. Bár az emlékeit megőrizte, de úgy döntött, hogy marad abban a világban. Mágikus képességeinek egy része is megmaradt, főleg a növények feletti hatalma, de ha igazán nagy a baj, akkor képes átalakulni az eredeti alakjába, és így megújult erővel folytatni bármilyen harcot.

7.
Senko | The Helpful Fox Senko-san

Senko egy nyolcszáz éves rókaistenség, akit a szellemvilágból küldtek át az emberek világába, hogy egy Kuroto nevű férfinek segítsen. Mármint… segíteni lazítani. Ugyanis Kuroto munkája nagyon stresszes és fárasztó, nincs ideje saját magára, így Senko-san beköltözik hozzá, és mint egy jó háziasszony, süt, főz, takarít, és mikor hazatér a férfi, akkor megpróbálja elérni, hogy pihenhessen, ezáltal elűzve a negatív energiákat. Még azt is megengedi neki, hogy simogathassa a nagy lompos farkát… najó, ugorjunk inkább a következőre!

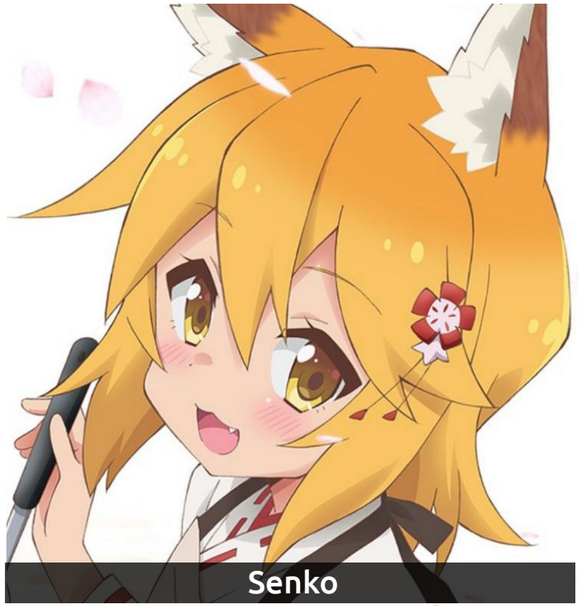

6.
Tomoe | Kamisama Hajimemashita

A lelkemre lett kötve, hogy ne merjem lehagyni Tomoét a listáról, mert ne csak rókalányok legyenek. Tomoe egy rókadémon, aki a Földistenség (Mikage) szolgálatában áll. Amikor Nanami átveszi Mikage helyét mint az új istenség, akarata ellenére a familiárisává teszi, akit ez cseppet sem tesz boldoggá. Sőt a történet elején kimondottan rideg és kritikus Nanamival szemben, de ez idővel szépen-lassan változni kezd, ahogy végigkíséri őt új „isteni pályafutásán” és annak kihívásain.

Tomoéban minden megvan, amit egy shoujo-rajongó kívánhat magának: a jóképű és nagy hatalommal bíró rókadémon, aki elsőre beképzeltnek és cinikusnak tűnik, a felszín alatt mégis egy gondoskodó és érző szív rejtőzik – és természetesen nem hiányozhat a drámai múlt sem, amely még megoldásra vár.

5.
Shindou Ayaka | Beyond the Boundary

Bár a sorozatban viszonylag kevés szerepe van, ám minden pillanata emlékezetes. Ayaka egy youmu, avagy amolyan démon, aki beépült az emberek világába és informátorként segíti a

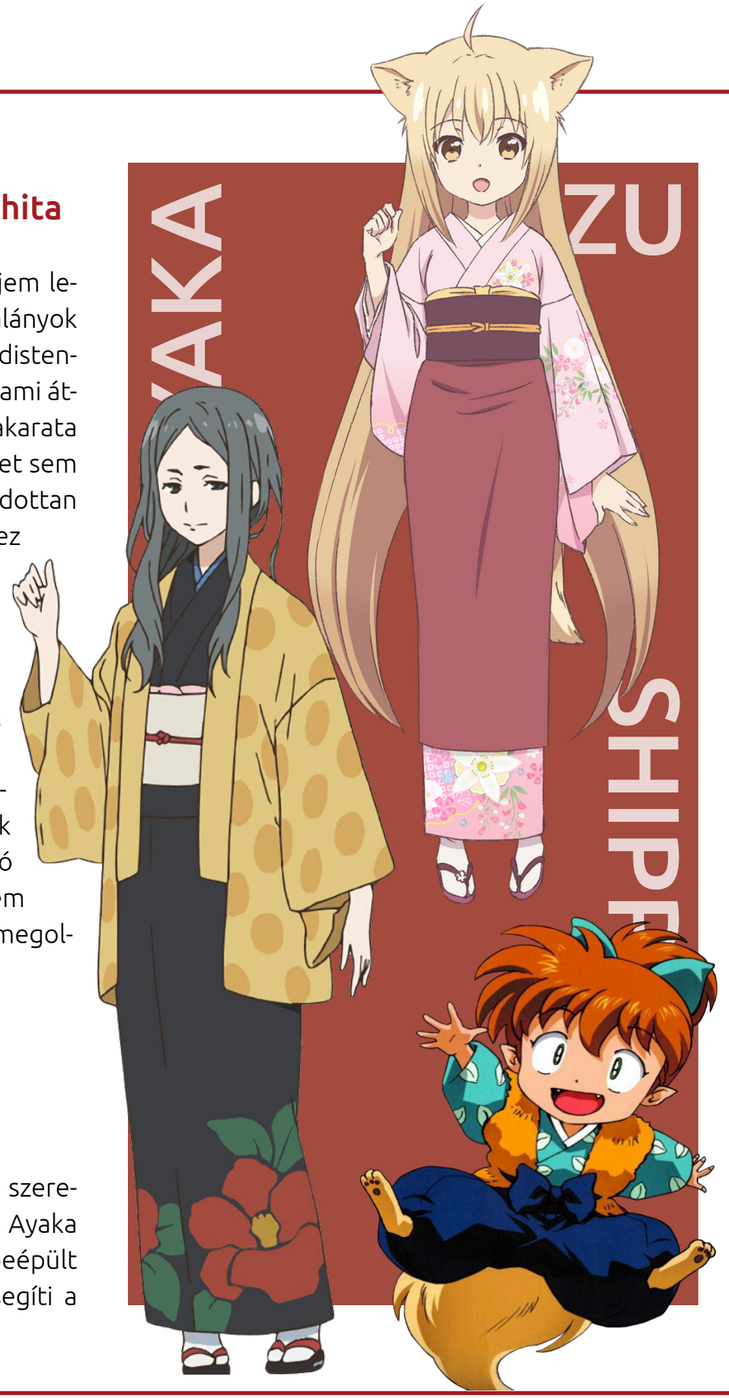

démonvadászokat. „Civilben” fotósként dolgozik (különösen szereti az aranyos lányokat fotózni), de a valódi alakja egy hatalmas, kilencfarkú róka. Alapvetően higgadt és csendes, de van egy kicsit cinikus oldala is, szereti humorosan szekálni a fiatalokat, akik hozzáfordulnak segítségért. Információkért pénzt vagy kristályokat kér, de ha nincs más, akkor lehet természetben is fizetni nála… mondjuk szexis nyuszijelmezben pózolni a kamerája előtt.

4.
Konohana Kitan | Yuzu

Naiv, ártatlan és segítőkész. Yuzu egy fiatal rókalány, aki a Konohanatei fürdőben dolgozik. Kölyökkorában a hóban találtak rá félig átfagyva, majd egy Bikuni nevű apáca nevelte fel. Yuzu a legifjabb betanuló alkalmazottja a fürdőnek, bár néha kétbalkezes és butuska is, de mindent elkövet, hogy segítsen a vendégeknek vagy akár a barátainak. Szobatársa a gyönyörű, de kissé rideg Satsuki, aki kezdetben nagyon nem kedveli a csetlő-botló Yuzut, de az idő múlásával azért kialakul köztük egy szoros barátság… vagy akár több is annál.

3.
Shippo | InuYasha

Gondolom, az InuYasha sorozatot nem kell senkinek sem bemutatnom, hiszen egyike azoknak az animéknek, amik hazánkban is futottak a

tévében. Shippo egy nagyon aranyos kis kitsune, aki kezdetben megpróbálta Kagométól ellopni a Négy Lélek Szent Ékkövének darabjait, hogy általuk sokkal erősebbé váljon. Shippo célja, hogy megbosszulja meggyilkolt apját, de miután a lopási kísérlete kudarcba fulladt, inkább csatlakozott Inuyasháék csapatához. Apró termete ellenére elég hasznos, mert képes alakot váltani, repülni, és mindenféle tűz alapú varázslatot is tud. Személyiségét tekintve kissé idegesítő és szeret bajt keverni, de hűséges társa Kagoméék bandájának.

2. Bokuseiinmonzen`inari Sakura | Hyper Police

Sakura százkilencvenegy éves, de saját bevallása szerint tizenkilencnek néz ki, és élete legnagyobb tragédiája, hogy emberi ősökkel is rendelkezik, ami miatt sajnos nincs meg mind a kilenc farka… csak nyolc és fél. Emiatt sokan gúnyolták gyerekként, ezért elhatározta, hogy bármi áron, de megszerzi az utolsó farkat – ehhez pedig nem kell más, mint valami nagyon erős mágikus erővel rendelkező személyt, khm, megenni. Meg is találja kiszemelt vacsoráját, Natsukit, a nekomata rendőrlányt. Hogy közelebb kerüljön hozzá, maga is elszegődik rendőrnek, sőt mivel annyira nincs pénze, hogy lényegében az utcán lakik dobozokban, a macskalány felajánlja neki, hogy legyenek lakótársak. Sakura örömmel költözik be leendő áldozata házába, csak két dologgal nem számol: az

Bokuseiinmonzen'inari Sakura

egyik, hogy Natsukit nem könnyű megenni, a másik, hogy hamarosan a legjobb barátok lesznek…

1. Tenko Kuugen | Our Home`s Fox Deity

Kuugen évszázadokig volt a Mizuchi család védelmezője, de végül bezárták egy barlangba, mert bajkeverő viselkedése miatt sok fejfájást okozott a környékbelieknek. Csak akkor engedték ki, mikor a segítsége kellett. Életét sok-sok éven át a barlangban töltötte, de egy nap megjelentek a Takagami testvérek, Noburo és Toru, akik a szabadságáért cserébe a védelmét kérik. A fiatalabb fiút ugyanis egy kígyódémon szemelte ki magának, de szerencséjére Kuugen belemegy az alkuba, és onnantól fogva ő lesz a védelmezőjük. Kuu-

Tenko Kuugen

gen egy borzasztóan erős rókaszellem, hatalmas mágikus erővel, aki szabadulása után a modern Japánban találja magát. Persze nem kell félteni, gyorsan feltalálja magát, és alkalmazkodik a modern vívmányokhoz (főleg a tévéhez). Ami igazán különlegessé teszi, hogy bármikor tud váltani férfi és női alakja között, melyek egy picit eltérő személyiséggel bírnak, de közös jellemzőjük, hogy a finom kajáért bármire képesek…

Ez lett volna az én kis rókás listám, persze rengetegen kimaradtak, de mint mindig, most is igyekeztem úgy válogatni, hogy minél változatosabb legyen a felhozatal. Ha szeretnéd megosztani a véleményed, vagy csak beszélgetnél a témáról, akkor továbbra is várunk a facebookos csoportunkban, márciusra pedig ismét egy újabb toplistával készülök nektek!

Olvasd el korábbi TOP 10-es listáinkat.

Tanár	*62. szám*
Nekogirl	*61. szám*
Anime stúdió	*60. szám*
Vámpír	*59. szám*
Doga Kobo sorozat	*54. szám*
Az elmúlt 10 év legjobb original animéi	*53. szám*
Haikyuu! jelenet	*53. szám*
Maid	*51. szám*
10+10 Hentai	*50. szám*
férfi seiyuu	*50. szám*
női seiyuu	*49. szám*
modern anime film	*48. szám*
Isekai anime	*45. szám*
Sulis romantikus komédia	*43. szám*
Tsundere karakter	*42. szám*

ANIMAGAZIN

anime

BÚJJ, BÚJJ, SZELLEM! - ANGOL KIADÁS

azaz amikor a szinkronszínészeknek elgurul a gyógyszere

Írta: A. Kristóf

Bevezető

Ez a cikk bemutató vagy elemzés helyett egy rövid történetet, anekdotát fog elmondani a valószínűleg sokak által ismert Bújj, bújj, szellem! című animéről. Ezt azért gondolom, mert az anime összes része elkészült magyar szinkronnal, és az Animax 2005-ben le is adta, de ne rohanjunk ennyire előre, ugyanis ebben a cikkben nem a magyar, hanem az angol szinkronról szeretnék beszélni.

Ebből az animéből gyakran láttam jeleneteket kivágva az interneten, ahol a felirat, mondjuk azt, hogy vicces volt, de inkább profán, rasszista vagy épp csak ironikus. Az internet világában ez nem újdonság, ami viszont meglepett az az, hogy ez nem valami „fan art", hanem az eredeti angol szinkron! Bizony, én is szó nélkül maradtam, ezért is kerestem rá, miután pedig meggyőződtem róla, hogy ez valóban így van, eldöntöttem, hogy írok róla néhány gondolatot, megosztom veletek is ezt a ha nem is csodás, de mindenképp meglepő hírt.

Az anime Japánban

Az eredeti japán történet nem különbözik semmiben sem a jól ismert és gyakran elpufogtatott szellemes történetektől. Apa és két gyereke hazaköltözik a nagyvárosból miután elvesztették az édesanyát a családból. A gyerekek új iskolába járnak, ahol senkit se ismernek. Majd egyik éjszaka különös dolgot találnak az öreg háza padlásán, és útját veszi a sok, klisés és közhelyes történet, melyeket az ilyen animék kapcsán mindenki ismert, aki látott már legalább két darabot belőlük. Ennek megfelelően Japánban az anime meghozta nézettség terén a várt sikereket, a remélt profit meglett, és mindenki boldogan élt, ameddig az ADV Films észak-amerikai cég úgy nem döntött, hogy ők is megpróbálnak behúzni egy könnyű és biztos profitot a sorozatból. Érdemes észben tartani, hogy ez még a 2000-es évek elején volt, amikor az Egyesült Államokban az anime ipar még kisebb mértékben volt kiépülve. Talán ennek is köszönhető, hogy az első részek nem igazán vonzották a televízió képernyői elé az embereket, vagy úgy egyáltalán nem.

Mit tesz a sikeres üzletember, amikor látja, hogy megvette az összes részt, de az első epizódokat még véletlenül is csak kevesen nézték meg, a tapasztalat pedig az, hogy az eleje után mindig esik a nézettség? Nos, erre a kérdésre nem tudom a választ, azt viszont igen, hogy az ADV Films mit csinált. Úgy döntöttek, hogy improvizálnak. Azaz azt mondták a szinkronstábnak, hogy ne kövessék tovább az eredeti művet, hanem változtassanak rajta, ahol csak akarnak, abból az egy célból, hogy minél feltűnőbb/polgárpukkasztóbb legyen, megmentve így valamennyit a befektetésből. Mi lett az eredmény? Az, amit a címben is írtam, túlzás nélkül elgurult a szinkronstáb gyógyszere.

Mi is született ebből a helyzetből?

Az eredmény többé-kevésbé az lett, amit elvárhatunk, a szinkronstáb próbált megszólítani minden csoportot, akik az észak-amerikai kontinensen élnek.

„Az eredmény többé-kevésbé az lett, amit elvárhatunk, a szinkronstáb próbált megszólítani minden csoportot, akik az észak-amerikai kontinensen élnek."

Mennyit fizetett a Verizon vajon?

Vasárnapi elfoglaltságnak látszik?

Ez elég durva lett.

Hogy?

Így tehát a mindennapi profánságok mellett születtek megjegyzések a szexuális orientációról, vallási hovatartozásról, faji vagy etnikai kisebbségekről, és a mindenkit érintő politikai megjegyzések sem maradhattak el.

Így tehát volt ott minden, amit csak akartak a szinkronszínészek. A fordítást vezető igazgató szerint, aki épp bejött dolgozni aznap, az „alkotott", a többiek pedig a már felépített alapra építettek rá. Az egész kicsit hasonlít a South Parkra, de csak abban az értelemben, hogy sok benne a trágár szöveg.

Néhány gondolat és saját vélemény

Ami engem leginkább meglepett az az, hogy ebből az egészből nem lett bírósági ügy. Mármint a fordítók, néha bele-bele másznak egy műbe, amikor fordítanak, de itt gyakorlatilag teljesen más dolgot hoztak létre a fordítás után, mint az eredeti.

Ettől eltekintve én élveztem az angol verziót, jobban, mint a magyart. Igen, ide lehet dobni a köveket. Őszintén ez a helyzet. Szép dolog, amit csináltak? Nem. Etikus? Ne viccelődjünk, ilyesmiről már rég nem beszélnek az Egyesült Államokban. Örülnék neki, ha az én művemmel ezt tennék? Nem, elég határozottan fel lennék háborodva, és mégis, személy szerint úgy gondolom, hogy habár semmi joga nem volt az ADV Filmsnek, hogy ilyesmit tegyen, a nap végén valami egyedit alkotott.

Ezt két okból gondolom így, először is nem tudok róla, hogy valamelyik stúdió megtett volna még egy ilyen húzást (de ha igen, valószínűleg az ADV Films az elsők között van). Másodsorban biztos vagyok benne, hogy a Bújj, bújj, szellem! angol verziója sokkal kedveltebb és ismertebb Japánon kívül, mint az eredeti mű. Egy teljesen klisés és közhelyekkel teli animéből sikerült egy polgárpukkasztó és az akkori egyesült államokbeli nézőkhöz szóló művet kreálniuk. Ugyanezt kellene tenni más hasonló animékkel is? Határozottan nem! Először jó vicc volt, de utána ugyanazzá a klisés dologgá válna, amit hivatott feljavítani.

Összefoglalva tehát, amit az ADV Films tett, egy elítélendő és mindenképp rossz példa, azonban szerintem a végeredmény jobb lett, mint az eredeti. Én személy szerint szemet hunyok a disznóság fölött, amit műveltek, és jót nevetek a munkájukon. (Ez természetesen nem jelenti azt, hogy más is így kell, gondolja.)

Oké.

Szexuális orientáció.

„Egy teljesen klisés és közhelyekkel teli animéből sikerült egy polgárpukkasztó és az akkori egyesült államokbeli nézőkhöz szóló művet kreálniuk."

Szóval demokraták voltak a szinkronosok

Japán cím: Gakkou no Kaidan
Angol cím: School Ghost Stories
Magyar cím: Bújj, Bújj, Szellem!
Hossz: 19 epizód
Premier: 2000 ősz
Studió: Studio Pierrot
Forrás: original
Műfaj: horror, rejtély, természetfeletti

Források:
Gakkou no Kaidan wikipedia
Bújj Bújj Szellem wikipedia

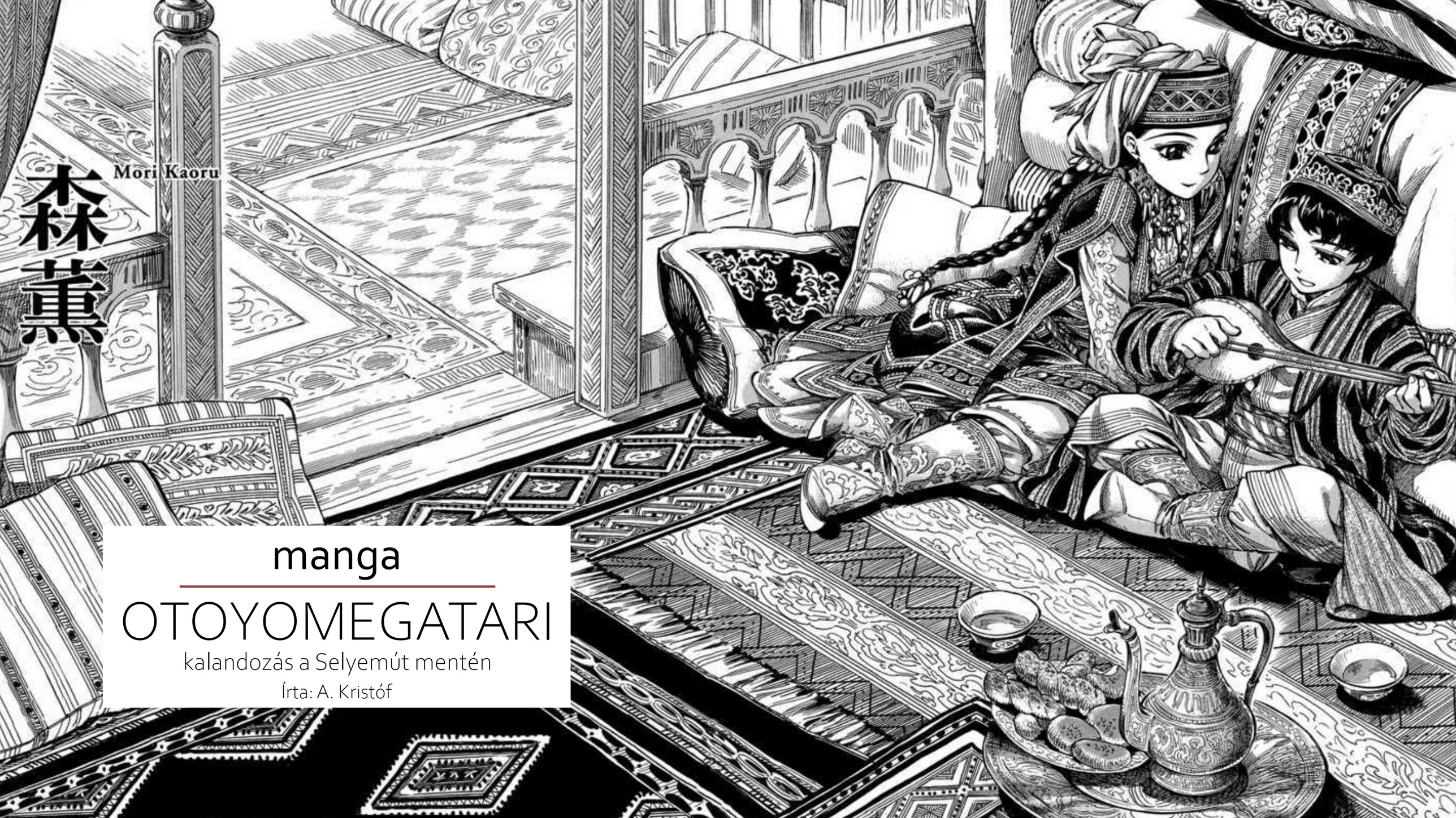

manga

OTOYOMEGATARI

kalandozás a Selyemút mentén

Írta: A. Kristóf

Bevezető

A Selyemútról mindenki hallott már. Tudjuk, hogy háborúztak érte (nem is egyszer vagy kétszer, vagy …, nos, sokszor), tudjuk, hogy kulturális kapocs volt Ázsia és Európa között, tudjuk, hogy az amerikai kontinensek felfedezése is a Selyemúthoz köthető (többek között) és még megannyi minden mást is hallottunk még róla. Azonban ez a tudás felszínes olyan értelemben, mint amikor az ember ismeri egy ország népességét, fővárosát és még egy oldalnyi tényt róla, és ez alapján azt gondolja, hogy ismeri az adott országot. A Selyemút régi, régebbi, mint számos civilizáció, hosszú, és ahogy az évszázadok és kultúrák változtak, amelyeken át haladt, úgy formálódott a Selyemút is, még ha maga az útvonal helye nem vagy csak nagyon keveset változott.

Habár egy ismert kulturális hagyaték, mégis történelme oly színes és hosszú, hogy mindig találhat valami újat róla az olvasó. Így lehetséges az, hogy habár az Otoyomegatari manga a Selyemútról szól, és annak is csak a 19. századi állapotáról, mégis biztos vagyok benne, hogy mindenki rengeteg új dolgot fog tanulni a történetből.

Pár szót az alkotóról. Mori Kaoru egy professzionális mangaka, akinek a stílusához tartozik, hogy művei a 19. században játszódnak és női főszereplőkkel rendelkeznek.

A történet világa

A történet a bíbor színbe burkolt 19. században játszódik. Az évszázad, melyben megannyi csodás dolog történt, legyen szó technológiai újdonságokról vagy olyan mérföldkőről az emberiség történelmében, mint Thomas Paine Az ember jogai című könyve. Azonban, ha túlnézünk ezen a bíbor ködön, akkor a valóság nem éppen barátságos. A 19. század még mindig az ébredezés időszaka a sötét középkorból, egy időszak, amikor a technológia és az emberi jogok még csak bontogatták a szárnyaikat, amikor az életszínvonal még mindig alacsony volt, valamint a józan ész helyett még mindig a hagyományok és a vallás gyakran értelmetlen, brutális dogmái uralták a hétköznapokat. Ez különösen igaz a Közép- és Dél-Ázsiai országokra, ahová a felvilágosodás kora csak később vagy egyáltalán nem jutott el.

Egy ilyen példával találkozunk a mangában is. A történet főszereplője egy fiatal lány, akit kiházasítanak egy olyan személyhez, akit nemcsak hogy nem is ismert eddig, de 8 évvel fiatalabb, mint ő. Mindezt természetesen üzleti célból. A történet során betekinthetünk a 19. század kereskedelmi világába, ami a Selyemút mentén zajlott, egy világba, ahol kevés dolog számított többnek, mint a haszon vagy egy előnyös terület megszerzése.

Tehát a történet alapból barátságosnak tűnhet, elvégre egy romantikus darabról van szó, de a világ, amiben játszódik, közel sem az. A cselekmény emiatt izgalmas és kalanddal teli, a két fiatal életén keresztül megismerkedünk egy világgal, mely számunkra - gondolok itt a nyugati kultúrára - ismeretlen, vagy legalábbis ritkán találkozunk vele.

Fontosabb szereplők

Amir Halgal: a történetünk főhőse, aki egy nomád családból származik. Ennek megfelelően jeleskedik a lovaglásban, íjászatban, vadászatban és egyéb, jellegzetesen vándor népek körében elterjedt tevékenységekben. Mindezeken túl egy olyan személy, akinek helyén van az esze, amire szüksége is lesz, ugyanis nem könnyű erős nőnek lenni egy olyan társadalomban, ahol a nőket tulajdonként kezelik.

Karluk Eihon: ő volna a vőlegény, aki mivel alig 12 éves, sokkal inkább Amir kistestvérének néz ki, mintsem férje urának. A történet során próbál felérni az elvárásokhoz, de nem könnyű felnőttként viselkedni, amikor 12 éves vagy. Emiatt gyakran gúnyolják, valamint komédia forrása a kettőjük helyzete.

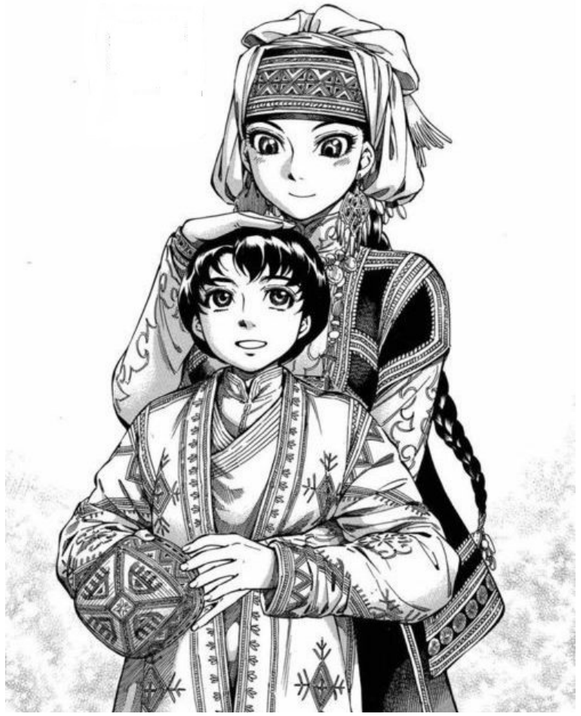

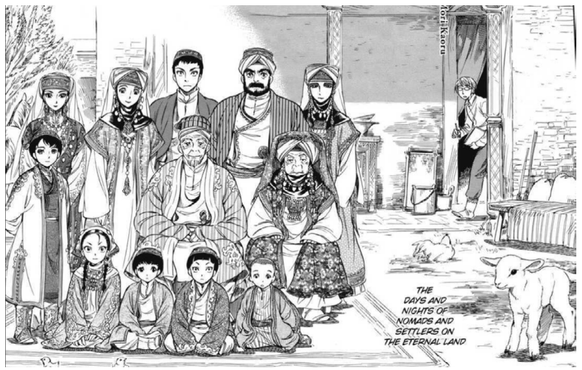

A történetben rengeteg szereplő jelenik meg, egyesek hosszan részesei az eseményeknek, mások alig pár fejezet erejéig vannak jelen. A történetben találkozhatunk nomád családokkal és karaván családokkal egyaránt. Ahogy a manga halad, a család szintjétől kezdődően egyre magasabb társadalmi egységekkel ismerkedünk meg.

A manga rajzstílusa

Őszintén ez az a pont, ahol a manga nálam 10/10-et érdemel. Kér dolog fogott meg leginkább, az egyik a rajzstílus volt. Egy részletes és szépen kidolgozott mangáról beszélünk, amelyik bemutatja a Selyemút mentén ebben az időszakban elő különböző kultúrákat és hagyományokat. Ennek következtében a rajzvilág egy kavalkád, amiben rengeteg stílus és forma előfordul. Számomra ez egy olyan dolog volt, amin hosszasan időzött a szemem.

Kinek ajánlom?

Itt először is a második dolgot szeretném említeni, ami megragadta a figyelmemet. Egész pontosan a manga történelmi jellege. A cselekmény során számos kultúra kerül bemutatásra, így a manga egy komoly útikalauzként szolgál azok számára, akik érdeklődnek ezen korszak kultúrái és életmódja iránt. Túlzás nélkül állíthatom, hogy én személy szerint emiatt olvastam a művet, és nem a története miatt. A félreértés elkerülése érdekében szeretném leszögezni, hogy a történettel sincs semmi bajom, egy erős közepesre értékelném (8/10), de engem elsősorban a különböző kultúrák ragadtak meg.

Ezenfelül a történet végigvezeti az olvasót a kereskedők világában, ami egyszerre pompás, fordulatos, ravasz és könyörtelen. Ennek ellenére könnyed és nincs benne gore vagy egyéb durva jelenet. Úgy gondolom, hogy maga a manga a slice of life kategóriába tartozik.

Végezetül tehát, bár engem a pazar rajzstílus, valamint a számos és színes kultúra bemutatása fogott meg ebben a mangában, mégis akad egyéb érdekesség is benne. Aki egy figyelemfelkeltő, természetfelettitől mentes, mégis fordulatos és eseménydús történetet szeretne olvasni, mindenképp adjon neki egy esélyt.

A történet utóélete

Itt igencsak rövid leszek, mivel mindössze egy dolgot említhetek meg. 2021-ben az Otoyomegatari magazint váltott, a Harta helyett jelenleg az Aokishiben fut. Ugyanakkor a heti fejezeteket összeszedték és publikálták nagy kötetekben is (tankōbon), ami nem csupán azt jelenti, hogy egy helyen, nagy mennyiségben kapható, hanem az eredeti művet kiegészítették nagyméretű és jó minőségű képekkel, kétoldalas és kibontható méretben egyaránt.

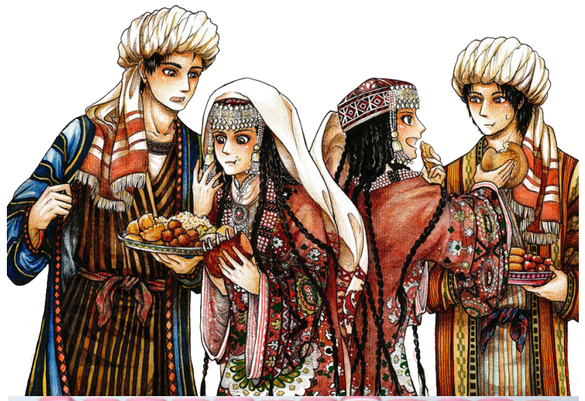

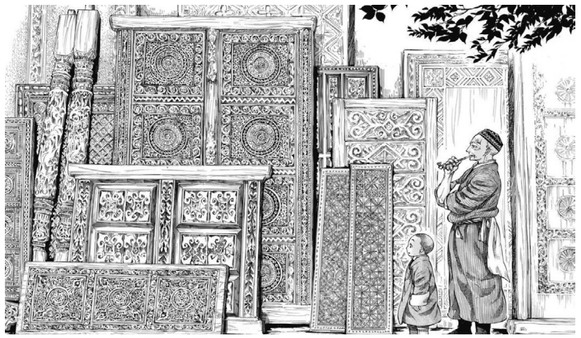

Írta és illusztrálta: Mori Kaoru
Műfaj: történelmi-románc, slice of life, utazás, kulturális stb.
Hossz: 13 tankōbon* kötet
Időtartam:
2008. október 14. – 2020. november 13.

Források:
Kaoru Mori wikipedia
A Bride's Story wikipedia

**A tankōbon egy olyan könyv, ami magába foglal több manga fejezetet, amelyek addig tördelve, általában heti egy alkalommal jelentek meg különböző magazinokban.*

manga

TOWER OF GOD

Írta: Yuuko

Mostanában egyre nagyobb teret hódítanak maguknak a webtoonok, erre jó példa lehet éppen a Tower of God vagy akár a Noblesse és a God of High School is. Mindhárom elég nagy népszerűségnek örvend, melyek következményeképp 2020-ban anime-adaptációt is kaptak. De ahogy akkori évértékelőmben (AniMagazin 59. szám) is írtam, nem vagyok róla meggyőződve, hogy épp ezekkel a művekkel kellett volna megalapozni a webtoon-adaptációk jövőjét. Mindezek ellenére viszont maga a Tower of God webtoonja nagyon szórakoztató, tehát mindenképpen érdemes tenni vele egy próbát.

Felépítés

A webtoon első évada egyfajta bevezető, egy prológus, amely által megismerhetjük a történet első helyszínét, a főszereplőket és néhány másik fontos vagy éppen kevésbé fontos karaktert, a történet hátterét, illetve az első leküzdendő akadályt. Majd a végén történik valami, aminek következtében teljesen megváltoznak a viszonyok, kiderül egy fontos dolog, ami teljesen más megvilágításba helyez mindent. A világ kiszélesedik, más helyszíneket és karaktereket ismerhetünk meg. A sztori pedig gőzerővel halad tovább egyenesen a Torony teteje felé – bár jó néhány kitérővel.

"Mi az, amire vágysz? Hatalom? Bosszú? Szerelem? Dicsőség? Vagy valami, ami túlmutat mindezen? Bármi legyen is az, itt van nálunk a Torony legtetején…"

Történet

A Tower of God főszereplője egy fiatal srác, Baam. Gyerekként valamilyen oknál fogva teljesen egyedül élt a föld alatt, míg meg nem találta őt egy kislány, Rachel. Rachel volt az egyetlen emberi lény, akivel Baam találkozott, ő tanította meg mindenre, és mesélt neki a kinti világról is, így a fiú gyakorlatilag valamiféle istenségnek látta őt. Rachel egyetlen vágya eljutni a Torony tetejére, hogy láthassa a csillagokat, mivel azt olvasta egy könyvben, hogy ha valaki képes megmászni a Tornyot, akkor annak a tetejéről láthatja az eget.

A Torony áll a webtoon világának a középpontjában. Sok százezer éve építették az ősök, a feltérképezett szintjeinek száma 135, és az egyes szintek akár kontinens nagyságúak is lehetnek. A Toronynak saját akarata van, ennek végrehajtói pedig a szintenként kiválasztott őrzők. Az őrzők időről időre kiválasztanak jelölteket, akik ezáltal lehetőséget kapnak a Torony megmászására. Őket nevezik regularoknak. Minden szinten különböző próbák elé állítják őket, és ha sikerül teljesíteniük az adott próbát, akkor tovább tudnak menni a következő szintre. Rengetegen próbálnak szerencsét, mivel ha valaki képes feljutni a csúcsra, annak a Torony valóra váltja egy kívánságát. Elsőként Zahard és tíz segítője jutott el a 135. szintig, így ő vált a Torony urává. Megalapította a saját birodalmát, társai pedig a Torony politikáját befolyásoló tíz nagy család alapítóivá váltak. Mivel a Torony eredeti próbáit túl nehéznek ítélte, a saját embereit tette meg a szintek őrzőivé és az adminisztrátori posztokra is. Ennek köszönhetően kb. minden 5 millió regularból 1 nagy esélylyel képes lesz rankerré válni, vagyis feljutni a 135. szintre, ahol a Torony hierarchiájában betöltött szerepük szerint kapnak egy rangjukat jelképező sorszámot.

A rendszer viszonylag jól működött… amíg meg nem jelentek az irregularok. A Torony történetében háromszor fordult elő, hogy valaki a saját erejéből képes volt kinyitni a Torony kapuját. Mindhárom személy hatalmas erők birtokosa volt, és még a már-már isteni erővel rendelkező Zahardnak is rendkívül sok időbe került utánuk normalizálni a rendet a birodalmában.

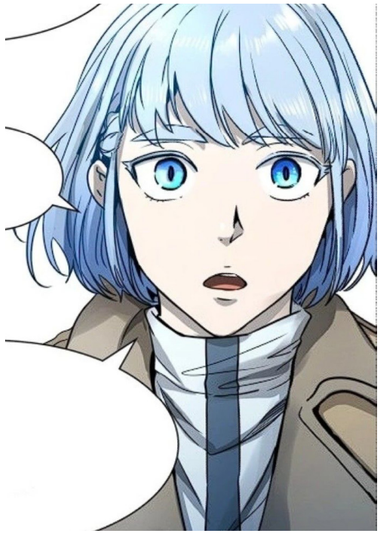

Egy napon Rachel nyom nélkül eltűnik. Mivel a fiú nem képes elfogadni a tényt, hogy Rachel már nincsen vele, ezért ő is belép a Toronyba, hogy megtalálja a lányt (és így persze irregular lesz belőle). Baamra már érkezésekor felfigyel Zahard egyik hercegnője, Ha Yuri Zahard, aki végül kölcsönadja egyik hatalmas erőkkel bíró fegyverét, így segít neki továbbjutni az első, már-már igazságtalanul nehéz próbán. Szerencsére Baam gyorsan talál magának még pár szövetségest. A spoilerek elkerülése miatt most csak kettejükről ejtenék szót, és róluk is csak nagy általánosságokban, de a történet elején ők számítanak Baam legfőbb támaszainak.

Khun Aguero Agnis: A nők bálványa… akarom mondani az arisztokrata Khun-dinasztia sarja, aki egy családi konfliktus miatt vállalkozott a Torony megmászására. Kiemelkedő intelligenciával és pár hasznos kütyüvel rendelkezik. Elég udvarias, azonban kisebb felsőbbrendűségi komplexussal van megáldva.

Rak Wraithraiser: Egy hüllőember, aki csak vadászni jött a Toronyba, hogy megfelelő prédát találhasson magának – ezzel is bizonyítva önnön tökéletességét. A becsületes küzdelmeket preferálja, és nem harcol gyenge ellenfelekkel. Azoknak, akiket kedvel, mindig valamilyen teknőcös becenevet ad, így lett például a sötétbarna hajú Baam Black Turtle (Fekete Teknőc), míg a kék hajú Khun Blue Turtle (Kék Teknőc), ami viszonylag tiszta képet ad Rak kreativitásáról.

A prológus bemutatja a Torony működését, alapvető szabályait, néhány fontosabb karaktert, illetve megemlíti a nagy házakat is. A vége felé már elkezdtek kirajzolódni különböző érdekcsoportok határvonalai, és megvillant néhány háttérben zajló eseményt is – rengeteg nyitott kérdést hagyva maga után. Aztán a bevezető végén történik egy olyan csavar, amely az eddigi történéseket teljesen újradefiniálja, hogy aztán a következő évadban teljesen új karaktergárdával elstartolhasson a folytatás. Aztán lassan, de mi is megtudhatjuk, mi is történt a két évad közötti időszakban. De erről sem szeretnék többet írni, az az igazi, amikor mindenki a szereplőkkel együtt fedezi fel a történetet.

Rajzolás & Egyéb

A Tower of God világa csupán egy (egyelőre még egyedüli) része a Talse Uzer-univerzumnak. Ennek a kiterjedt világépítésének egy „kis” szeletébe nyerhetünk bepillantást, amelyet remélhetőleg majd több hasonlóan zseniális történet fog követni. Emiatt SIU (Slave in Utero, vagyis a webtoon készítője) rendszeresen ír életrajzokat véletlenszerű karakterekről: akik már szerepeltek vagy akik a dolgok akkori állása szerint még csak meg voltak említve. Emellett élvezi az olvasók átverését, hogy olyan karaktereket rajzol, akikről nem lehet eldönteni, hogy fiúk-e vagy lányok. Aki még nem olvasott webtoont, annak furcsa lehet először a kinézete.

Minden kép színes, illetve hosszú oldalakból épül fel, emiatt pedig a mangákkal ellentétben nagyon könnyen lehet telefonon olvasni. De még így is hamar hozzá lehet szokni, SIU remekül bánik a fényekkel, különböző hajszínekkel, világító szemábrázolásokkal, egyszóval remekül kihasználja, hogy az általában fekete-fehér mangákkal ellentétben itt lehet játszani a színekkel. A stílusa is folyamatosan fejlődik, az elején sem mondható csúnyának, de ahogy halad előre a történet, annál jobbak lesznek a rajzai. Minden tiszteletem az övé, főleg hogy általában hetente jönnek ki a részek, bár 2020 júniusában a webtoon szünetre ment SIU egészségügyi problémái miatt. Reménykedjünk benne, hogy minél hamarabb felépül és nem fog rosszabbodni az állapota! Szerencsére 2021 májusában végül visszatért a harmadik évad, amely jelenleg is fut.

Anime, avagy „Hajrá teknőcök!”

Furcsa volt, hogy Baam nevét megváltoztatták benne, értem én, hogy japán adaptáció, és így van értelme a „csillagtalan ég” meg a „félek az éjszakától” hasonlatoknak, de mibe fájt volna odarakni egy feliratot? Egyébiránt az évad gyakorlatilag a webtoon prológusát adaptálja, amit szerintem egy nagyon ütős cliffhangerrel kellett volna lezárni. (Jó, ennyire én sem vagyok gonosz, de tény és való, hogy nagyon hatásos lett volna.) Az az érzésem támadt, hogy az animében próbálják egy kicsit mentegetni azt, akit most nem nevezek

nevén, mert durva spoiler lenne. Pedig én még sosem éreztem ennyire zsigeri gyűlöletet egy karakter iránt…

Amikor még csak az animét néztem, én teljesen elégedett voltam a történettel, bár a webtoon olvasása után utólag visszagondolva azért már van hiányérzetem. Miután elkezdtem olvasni, akkor szembesültem a rengeteg változtatással, kihagyással, és rájöttem, hogy miért nem tudtam maradéktalanul élvezni az animét. A történet nagyon hosszú, szerteágazó, rengeteg karakterrel operál, ráadásul még mindig befejezetlen. Egyszerűen túl kevés részt kapott, így túl sok utalást kellett kivenni belőlük, amik pedig a folytatás megalapozásánál eléggé kulcsfontosságúak lennének. És mivel maga a webtoon is ugye hosszú és még befejezetlen, a sorozat végigadaptálása animeként eléggé reménytelennek tűnik. Pedig minden hibája ellenére mégis jó volt nézni az animét, és még csak most indulnának be igazán benne a dolgok, kár lenne, ha azok, akik nem olvassák

a webtoont, nem láthatnák Baam és a többiek történetének folytatását. A dolgok jelenlegi állása szerint ~~bejelentették~~ *van esély a második évadra*, azonban még semmi *biztosat* nem lehet tudni róla

Összességében elmondható, hogy nem véletlenül ilyen népszerű a webtoon. Rendkívül szerteágazó és komplex történettel, illetve számtalan kedvelhető karakterrel rendelkezik. Ha valakinek felkeltette az érdeklődését a történet, annak érdemes belevágnia ebbe a kalandba!

Cím: Tower of God
Alkotó: SIU (Slave In Utero)/ Lee Jong Hui
Év: 2021-folyamatban
Hossz: 3 évad (78, 337, 98+)
Műfaj: akció, dráma, fantasy, harcművészet, kaland

könyvtár

SZELLEMARA ÉS ÉJSZAKAI TIGRIS

YANGSZE CHOO KÖNYVEK

Írta: Dózsa Gergő

A magyar könyvpiacon ritka a délkelet-ázsiai szerző, mint a fehér holló, azonban a kínai származású, de maláj írónő, Yangsze Choo az elmúlt két év során két kötettel is jelentkezett, melyek közül az egyikből a Netflixre is készült sorozat.

A ***Szellemara*** (angolul ***The Ghost bride***) a szerzőnő első kötete, mely a Goodreads-nél döntőbe került, míg a második regénye, az ***Éjszakai tigris*** (mely érdekes módon előbb jelent meg magyarul) Reese Witherspoon könyvklubjánál a hónap könyve volt. Az írónő jelenleg Kaliforniában él, és műveiben a délkelet-ázsiai térség folklórját, a helyi kínai közösségek szokásait, hiedelmeit ábrázolja. Mielőtt rátérnék a két kötet történetére, nézzünk néhány érdekes háttérinformációt.

Yangsze Choo

Malajzia 1771 és 1949 között brit gyarmati uralom alatt volt, és jelentőségét az ónkitermelés, valamint a gumigyártás adta, ekkoriban Szingapúr is hozzá tartozott, neve pedig Malájföldként szerepelt a korabeli térképeken. A félsziget lakossága rendkívül vegyes nemzetiségű volt, melyek közül most a helyi kínai közösség lesz nekünk fontos, ők a XV-XVIII. század között kerültek erre a területre. A szárazföldi kínai férfiak munkavállalás céljából jöttek ide, majd helyi nőket vettek feleségül, így létrejött egy úgynevezett peranakan közösség, azonban ezt az elnevezést más idegen eredetű csoportokra is használják a malájok. A kínaiak vettek át szokásokat a maláj kultúrából; például a nyelvet, ruházatot és helyi ételeket. A fiúkat Kínába küldték tanulni, míg a lányok csak malájföldi kínaiakhoz mehettek férjhez. Az 1800-as évektől növekedett a nők aránya, ezért megkülönböztették a korábban és a későbbiekben érkezett családokat. Malájföldön elsősorban a dél-kínai nyelvjárásokat használták, a kantonit, a mint, a hakkát vagy a hajnanit. Mivel különböző csoportok jöttek így létre, ezért a szerző a könyveiben nem egységes helyesírást alkalmazott, hanem minden esetben az adott nyelvjárás kiejtése és írásmódja szerint írta a neveket.

Melaka városrészlet 1900-ban

A történetek szempontjából még fontos megemlítenünk a kínai elképzeléseket a halál utáni életről, mely alapvetően buddhista és taoista motívumokat kever az ősök kultuszával és népi babonákkal. Előbbiben a reinkarnáció és a nirvána elérése, utóbbiban a halhatatlanság lehetősége, a mágia, a levitáció, valamint a harcművészetek is fontosak. A népi babonák közül ki kell emelni a szellemházasság intézményét, melynek célja a szellemek kiengesztelése vagy a szellemjárás megszüntetése. Mindezt az ősök kultuszára vezetik vissza: néha holtakat is házasítottak össze, ritkább eset volt, ha élőt adtak össze halottal. Utóbbi akkor következett be, ha a haldokló szerelmes óhaja volt, vagy ha egy elszegényedett lányt akart egy gazdagabb család befogadni. A legérdekesebb eset pedig az volt, amikor direkt be akartak ugratni egy élő személyt egy szellemházasságba, ezt egy ünnepnapkor adott vörös borítékkal valósították meg. A borítékot kirakták egy útra, és aki felvette, az lett a szellem házastársa. A szárazföldi Kínában ez a szokás teljesen ismeretlen, csak Délkelet-Ázsiában és Tajvanon alkalmazták. Miután megismertük ezeket a különleges hagyományokat, nézzük meg, miről is szól a Szellemara, és hogyan változtatták meg a Netflixes sorozat forgatókönyvét.

A Batu-barlang Kuala Lumpur külvárosában1910-ben

Szellemházassági ceremónia

Szellemara

A történet 1893-ban játszódik Malájföldön, konkrétan Melakában. Li-lan, a lecsúszott Pan család lánya egy különleges házassági ajánlatot kap a gazdag Lim családtól, mely szerint legyen a hirtelen elhunyt Tien-csing szellemarája. A halott fiú szelleme azonban unokatestvérére fogja, hogy meggyilkolta, de közben nagyon feleségül akarja venni Li-lant. A lány persze tiltakozik ez ellen, ezért a babonás Ámával megpróbálja elűzni a szellemet. A különböző praktikák végül kiszakítják szellemét testéből, és a kínai purgatóriumba vetik, ahol szellemvárosokba jut el, különböző szellemekkel és félszellemekkel találkozik, miközben igyekszik kideríteni az igazságot Tien-csing halálával kapcsolatban. Eközben azonban olyan titkokat tud meg a saját rokonságáról és a Lim-családról, melyek nem könnyítik meg a nyomozást. Li-lan helyzete nem egyszerű, hiszen Tien-csing nagyon meg akarja szerezni magának, ezzel párhuzamosan a lány Tien-paj (a halott fiú unokatestvére) után epekedik, de állandó segítője a mennyei őr, Er-lang sem közömbös iránta. A két férfi közül választania kell majd, miközben megismeri anyja alvilági titkait.

A sztorit négy részre bontotta az írónő, az első részben az alapkonfliktust olvashatjuk, a szellemházasság problémájával, a két család főbb tagjaival. A Lim és a Pan család óhatatlanul is minden téren összekötődik, legyen az szerelem vagy árulás. A főhős, Li-lan eleinte szerelmes, szeleburdi lánynak tűnik, azonban talpraesettebb, mint gondolnánk, sőt, képes a túlvilágban is helytállni, akár életét is kockáztatva az igazság kiderítéséért. Persze nem minden pozitív ebben a kötetben, ugyanis több szál is kifejtés nélkül marad, például nem tudjuk meg Tien-csing büntetését, mely a pokol egyik bírájának megvesztegetése kapcsán kerül elő. A fő történetszálat azonban a szerző elvarrja, így nem feltétlenül tesszük le a kötetet keserű szájízzel. Legnagyobb pozitívuma a könyvnek az érdekes, érzékletes túlvilágábrázolás.

Ehhez képest a Netflixen 2020-ban megjelent sorozat sokban tér el az eredeti történettől, a főbb karakterek és a sztori tekintetében is. Az sokkal inkább egy nyomozós sorozat, ahol például Jen-hongnak, Tien-csing nővérének sokkal nagyobb szerepe van. A főbb irányvonal természetesen hasonló, és a végén ugyanúgy Li-lannak kell döntenie, hogy Tien-pajt vagy Er-langot választja-e. A széria egyébként mindössze hat rész, mely körülbelül ötvenperces epizódokban igyekszik bemutatni a Szellemara sztoriját. A szereplők mandarin kínai nyelven beszélnek, így kissé csorbul a hitelesség, de semmit se von le az élvezeti értékből. A színészi játék számomra átlagos volt, néhol kicsit még talán túl is játszották szerepüket, valamint próbáltak humoros jeleneteket is becsempészni, melyek közepesen voltak jók. A CGI és egyéb látványbeli megvalósítás viszont egész tűrhetően sikerült, ne várjunk tőle azért kiemelkedő minőséget.

Összességében véve mind a könyv, mind a sorozat közepesnél jobb értékelést érdemel, nem ez a legjobb mű, amit valaha olvastam, de izgalmas, fordulatos, ezért ha valaki kíváncsi egy maláj szerzőnő alkotására, akkor egy próbát megér, a sorozat pedig a kötet ismerete nélkül is élvezhető.

E hosszúra nyúlt ajánló után lássuk, menynyiben más Yangsze Choo másik könyve, az Éjszaki tigris!

Éjszakai tigris

A történet az 1930-as években játszódik Malajziában, a brit gyarmati uralom idején. Testvérek közötti versengés és tiltott szerelem az egyik oldalon, rejtélyek a másik oldalon a két főhős szempontjából. Ji Lin egy varrónő mellett dolgozik, de éjszakánként egy táncteremben szórakoztatja a férfiakat, hogy anyja adósságait törlessze. Az egyik táncpartnere azonban egy bizarr emléket bíz rá, egy üvegben eltett emberi ujjat. A másik szálon eközben egy tizenegy éves kínai háziszolga, Ren is titkolózik, MacFarlane doktornak kell teljesítenie ígéretét, mely szerint meg kell találnia az eltűnt, levágott ujját, és eltemetnie a teste mellé. Azonban erre csak negyvenkilenc napja van mindössze, különben a halott lelke kísérteni fog. A napok pedig csak telnek és telnek, eközben egy rejtélyes haláleset borzolja a kedélyeket a környéken. Nem tudják, hogy egy tigris vagy más ölt meg egy fiatal lányt. Itt jön a babona, mely tigrissé átváltozó emberekről szól. Két főhősünk izgalmas kalandokba keveredik ezáltal. Álomképekben, ültetvényeken, kórházi raktárban kutakodnak céljaik eléréséért. A történet rendkívül különleges, két fiatal felnőtté válását mutatja be.

Kuala Lumpur 1930-ban

Amint láthatjátok, ez a könyv merőben más sztorit jár körül, és más babonát mutat be a délkelet-ázsiai hiedelmek iránt érdeklődő olvasók számára. Jobban megjelenik benne a térség etnikai sokszínűsége, bár itt is elsősorban a két kínai karakter válik főhőssé, szóval a szerzőnő nem szakadt el most sem a peranakan közösségtől igazán. Izgalmasságát a nyomozás és a két fiatal talpraesettsége adja. A lány félárva, nevelőapja lekezeli, és gyorsan szeretné férjhez adni, míg édesanyja nem támogatja eléggé. Ren családi tragédiák sora miatt árvaként lesz háziszolga, majd az ujj újratemetője. Meghatározó lesz a halállal és a túlvilággal való kapcsolat, és az azon keresztül való kötődés. Sok-sok szimbolikus információ és cselekvés is megtalálható a kötetben.

Két fontos babonát kell kiemelnünk; az egyik vértigris vagy szellemtigris, mely ugyan nagy tiszteletnek, de legalább ugyanannyira rettegettnek is tűnik. A másik a temetésekhez kötődik, ahol az elhunytnak nem hiányozhat semmilyen testrésze, különben vissza fog járni szellemként kísérteni. Ebből is láthattuk tehát, hogy a szerzőnő nagy hangsúlyt fektet a fentebb felsorolt babonák és hagyományok felhasználására, és ettől lesz igazán izgalmas egy európai olvasó számára a maláj hiedelemvilág.

A két kötet és a sorozat csak még inkább arra sarkallhat minket, Távol-Kelet iránt érdeklődőket, hogy ne csak a három „nagy" (Kína, Korea és Japán), hanem a kisebb, délkelet-ázsiai országok kultúrájára is fektessünk hangsúlyt, ismerjünk meg minél több történetet ebből a térségből is.

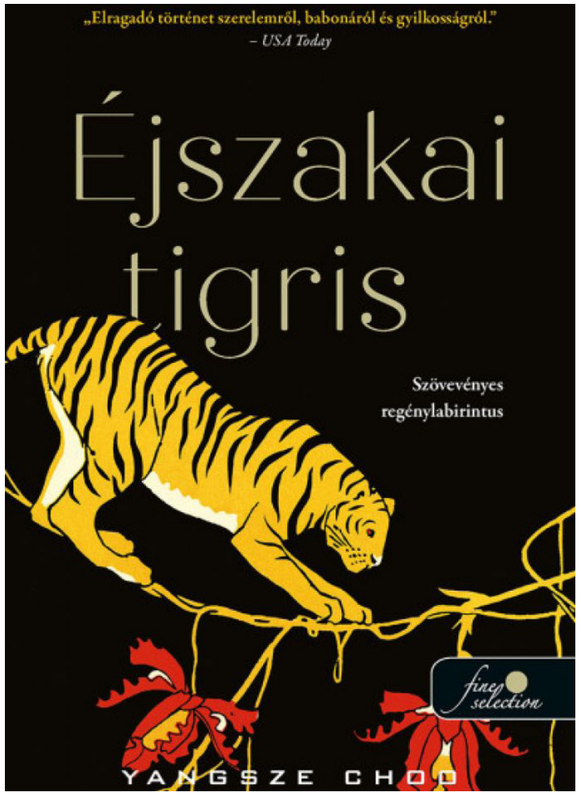

Olvasnál további ázsiai regényeket? Ajánlunk néhányat a magazin hasábjain!

Ishiguro Kazuo: Vigasztalanok	*63. szám*
Ishiguro Kazuo: Klara és a Nap	*63. szám*
Thousand Autumns	*62. szám*
Quickly Wear the Face of the Devil	*60. szám*
A miso levesben	*57. szám*
Mo Dao Zu Shi magyar kiadás	*56. szám*
Piercing	*55. szám*
The Scum Villain's Self-Saving System	*54. szám*
Nyugati utazás - Az ős shounen fight	*54. szám*
Heaven Official's Blessing (Tian Guan Ci Fu)	*52. szám*
Tokugava, a legnagyobb sógun	*47. szám*
Harmónia	*33. szám*
Joshinki – A halál istennője	*26. szám*
A sógun ágyasa	*19. szám*
Genji Monogatari	*17. szám*
Kin	*15. szám*
A gójátékos	*14. szám*
Muszasi	*12. szám*

ANIMAGAZIN

kontroller

METROID DREAD

Írta: Venom

2020 őszén írtam egy szép hosszú cikket a Metroid játékokról. Akkor úgy zártam a cikket, hogy talán egy Metroid Prime 4-et kapunk 2021-ben, de a Nintendo ismét hatalmas meglepetést okozott mindenkinek azzal, hogy egy teljesen más címet jelentettek be, méghozzá úgy, hogy hamarosan meg is jelenik. Ez lett a Metroid Dread.

Valójában a Dread koncepciója már a 2000-es évek közepén körvonalazódott. Akkoriban Nintendo DS-re tervezték, de a kis kézikonzol túl gyengének bizonyult, így sok évre jegelték a projektet. A 2017-es ***Metroid: Samus Returns*** sikere után a sorozat atyja és producere, Sakamoto Yoshio úgy döntött, hogy itt az ideje leporolni a terveket, hiszen a Switch végre elég erős lett ahhoz, hogy minden korábbi elképzelést megvalósíthassanak vele.

A fejlesztést ismét kiszervezték, az előbb említett Samus Returns-ért felelős spanyol MercurySteamnek. A végeredmény pedig minden várakozást felülmúlt. Nemcsak az év, de talán az évtized egyik legjobb „metroidvania” játékát sikerült összehozni, ami minden Switch tulajnak kötelező darab!

A sztori lényegében a Metroid Fusion közvetlen folytatása, de ha ez neked nem mond semmit, akkor tényleg javaslom, hogy kapd elő az *AniMagazin 57.* számát, és olvasd el az előzményekről szóló cikket.

A Galaktikus Föderáció tudomására jut, hogy a borzasztóan veszélyes X parazita, amiről azt hitték, hogy végleg kipusztult, egy ZDR nevű bolygón pusztít. Az X parazita képes lemásolni mások alakját, és nagyon agresszívan terjeszkedik, az emberekre pedig szinte azonnal halálos. Ezért hét darab EMMI harci robotot küldenek le a planétára, hogy rendezzék a helyzetet, de sajnos gyorsan elvesztik a kapcsolatot velük. Nincs más lehetőség, felkeresik Samus Arant, akinek egyszer már sikerült megállítania a parazitákat – és nem mellesleg immunis a fertőzésre – hogy ugyan repüljön már oda, és nézze meg, mi is a helyzet. Samus természetesen ismét nem tud nemet mondani az egyértelműen halálos küldetésre, és leszáll a bolygóra. Legnagyobb meglepetésére két dologgal szembesül: az EMMI-k valamiért megvadultak, és mindenre vadásznak; na meg egy Chozo harcossal, aki könnyűszerrel legyőzi hősnőnket, megfosztva őt a felszerelésétől.

Innen indul a történet, és egyben a hatalmas kaland, melynek során Samusnak ismét számos problémát kell megoldania, hogy élve kijusson a halálos bolygóról.

Aki játszott már valamelyik 2D-s epizóddal vagy 3DS-re megjelent Samus Returns-zel, annak minden ismerős lesz. Samust ismét oldalnézetből irányítjuk, és egy hatalmas labirintusban kell apránként felfedezni a továbbvezető utat, elrejtett tárgyakat és minden ellenfelet, aki szembejön, azt vagy elkerülni, vagy rommá lőni.

Samus mozgása sosem volt még ilyen dinamikus és könnyed: a futás, ugrás, mászás, lövöldözés precíz, tökéletesen kézreálló gombkiosztással. Pár perc gyakorlás után a kezdők is simán beletanulnak, de a kezdeti egyszerű játékmenet bizony gyorsan rémálommá fog válni. Ugyanis akárcsak a Samus Returns, a Dread is nagyon magasra tolta a nehézséget. A korábban említett hét EMMI robot szinte elpusztíthatatlan – ha a közelükbe megyünk, akkor kíméletlenül megkergetnek, és ha elkapnak, akkor bizony Game Over. És persze ott vannak az izzasztó Boss harcok, amelyek után recsegni fog a kontroller a kezünkben. Nem adja könnyen a sikert a játék, de megéri szenvedni, mert a történet izgalmas, és a későbbi pályák nagyon szórakoztatóak.

Mint említettem, a Switch végre elég erős hardware ahhoz, hogy a Metroid legújabb epizódja kiakasztóan jól nézzen ki. Bár a játékmenet klasszikus 2D-s, de minden borzasztóan aprólékosan lemodellezett 3D, fantasztikus effektekkel és átvezető videókkal. Nézzétek csak meg a képeket, gyönyörű. A látványhoz természetesen hasonlóan igényes hangzás is párosul, visszatérnek a megszokott zenék és hangok is, megteremtve a tökéletes hangulatot a játékhoz.

Ha van Switched, és nem félsz a kihívásoktól, akkor a Metroid Dread a te játékod. Garantáltan leköt sok-sok órára, de nem szégyen néha letenni, és szívni egy kis friss levegőt… mielőtt az ember a falhoz vágja a konzolját a sokadik EMMI által okozott game over után.

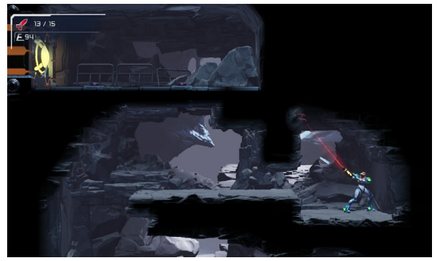

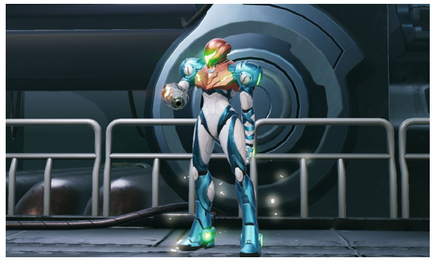

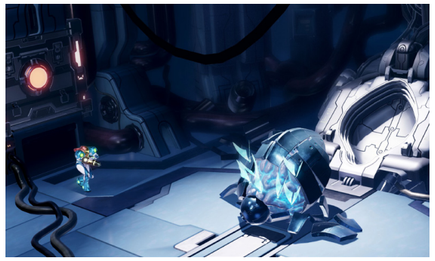

kontroller

BLUE REFLECTION: SECOND LIGHT

Írta: Venom

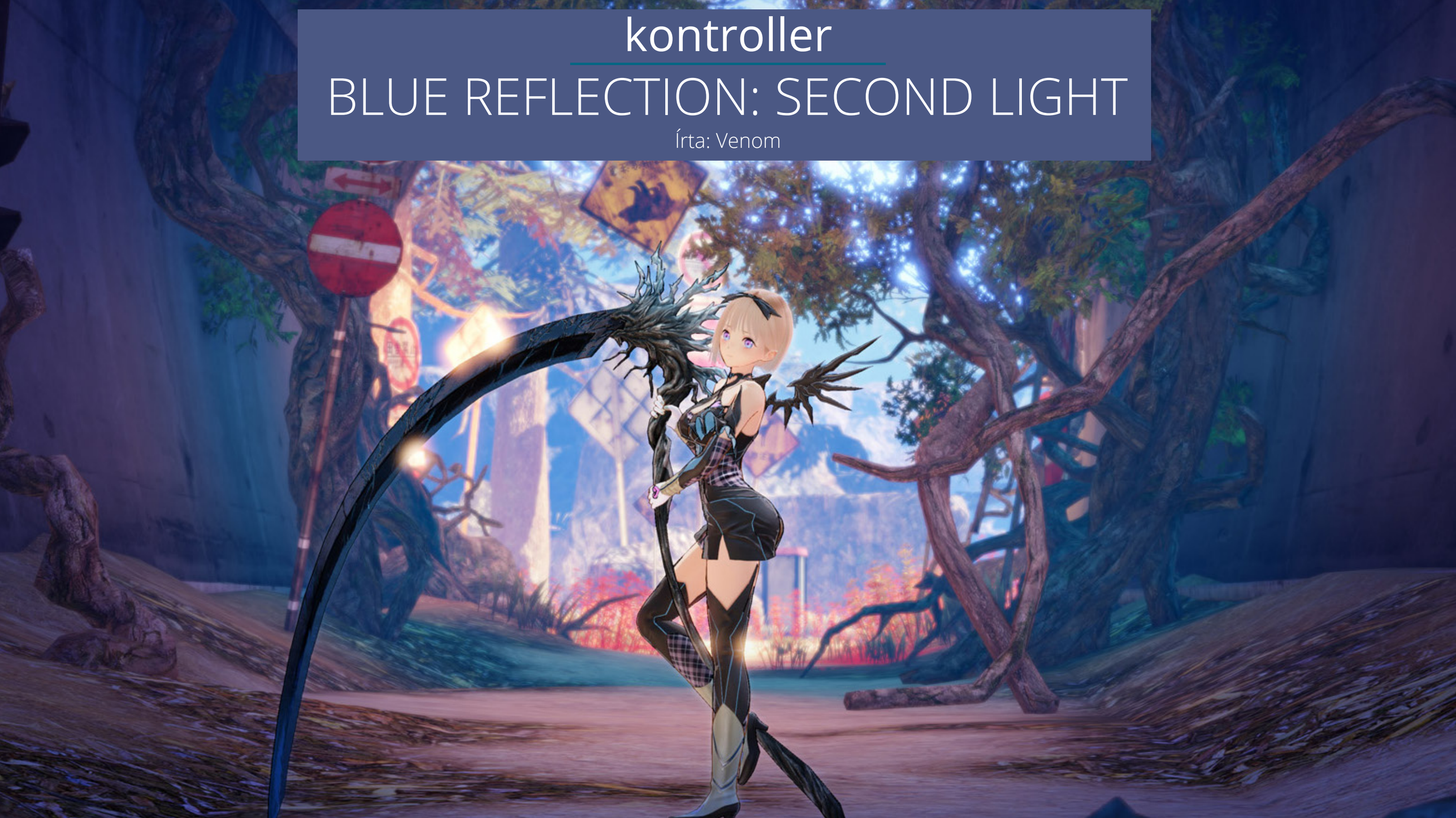

A Gust Co. Ltd. egy japán játékfejlesztő cég, akik jóformán szinte csak a híres Atelier-sorozattal váltak ismerté, melyekről az AniMagazin 52. számában olvashattok részletesebben. Viszont időről időre más projektekbe is belekapnak, mint az Ar Tonelico vagy a Nights of Azure, amelyek ugyan nem lettek rosszak, de elég kis közönség fedezte fel eddig magának, főleg nyugaton. 2017-ben aztán megjelent a Blue Reflection játékuk, mely – bár mérsékelt sikert ért csak el – de nem adták fel, így most itt a folytatás, és ennél kellemesebb meglepetést is ritkán láthatunk.

Az Atelier-sorozat klasszikus fantasy alkímiával, az Ar-sorozat inkább scifis, a Nights pedig gótikus hack'n slash, viszont a Blue Reflection teljesen más utat választott. Nem is titkoltan a Personák hatalmas sikerét kívánták meglovagolni. A BR modern környezetbe került, méghozzá egy lányiskolába. Persze, hogy ne csak arról szóljon, hogy fiatal lányok csacsognak és drámáznak, ezért belekerült egy magical girl szál is, illetve egy egész komor, világvége sztori is. A BR nem lett se nagy siker, se kimondottan jó játék, ami köszönhető talán a kiforratlanságának, illetve a témaválasztásának is. Viszont volt benne fantázia, és a látványa is egész korrektnek volt mondható, szóval egy kisebb rajongói bázist azért ki tudott építeni. A Gust viszont nem olyan, akik egy kis sikertelenségtől megállnának, így a BR nem csak egy szimpla folytatást kapott, hanem bemelegítésnek egy huszonnégy részes animesorozatot is Blue Reflection Ray címmel, ami 2021-ben meg is jelent, és… sajnos továbbra sem lett nagy siker.

Ezek után közel nulla lelkesedéssel vártam a Second Light játékot – fejben már el is könyveltem az év bukásának, de erre mondják, hogy nem is tévedhettem volna nagyobbat. Az első kritikák meglepően pozitívak, sőt dicsérőek lettek, olyannyira, hogy elkezdett belül piszkálni valami, hogy ezt nekem ki kell próbálnom, és mikor végre belevetettem magam, egyértelművé vált számomra, hogy a Gust nagyon is figyelt a játékosok visszajelzéseire. A Second Light egy piszkosul szórakoztató játék lett.

Első körben tisztázzuk le, hogy nem szükséges hozzá az első játék, illetve az anime ismerete, de nem is árt, mert lesznek visszatérő karakterek és utalások. A Second Light ugyanakkor egy amolyan „soft reboot"-nak is tekinthető, így simán lehet ezzel kezdeni.

A főhősnő ezúttal egy átlagos tinilány, Hoshizaki Ao, aki egy nap arra ébred, hogy különös iskolában van, melyet egy végtelen óceán vesz körül. A nevén kívül semmire sem emlékszik, de nincs egyedül, más lányok is hasonló módon ébredtek fel korábban a suliban. A csajok nem esnek pánikba, és megpróbálják kihozni a legtöbbet a helyzetükből, míg az egésznek egy amolyan nyári tábor hangulata lesz. Persze nem csak játékkal és nevetgéléssel ütik el az időt, az iskola kapuján túl ugyanis megjelenik egy furcsa erdő, amit apránként felfedeznek. Az erdő nem lakatlan: fura szellemek és démonok kóborolnak benne, melyeket a lányok kénytelenek leküzdeni. Szerencséjükre képesek fegyvereket megidézni, sőt átváltozni „magical girl" módba is. Az erdőben kristályokat találnak, amitől az egyik lány emlékei kezdenek visszatérni. Innentől gyorsan elkészül a terv: iskolát lakhatóra berendezni, szörnyeket legyőzni, emlékeket visszaszerezni, rájönni, miért is vannak itt, és persze közben jól szórakozni.

A Second Light szimplán egy habkönnyű, de nagyon szórakoztató szerepjáték, ahol egy csapat lánnyal kell egy alternatív dimenzióban kalandozni. Az iskolát kedvünkre díszíthetjük, építhetjük; és ha kedvünk támad, akkor „randizni" hívhatunk másokat, némi extra barátságpontokért. A harcok nagyon egyszerűek, szerintem normál fokozaton egyszer sem lesz komolyabb kihívás egyik sem, nincs is túlbonyolítva, a teljesen kezdők is hamar belerázódnak. A grafika nagyon szép, bár a karakterek továbbra is babaszerűek, de ez idővel megszokható, viszont a különféle pályák álomszépek… szó szerint, mert olyanok, mintha valakinek az álmából pattantak volna ki, akárcsak az ellenfelek.

Ha már a randizásról volt szó, a BR úszik a „yuri bait" jelenetekben, a lányok cukiskodnak, ölelgetik egymást, kézenfogva sétálnak, együtt alszanak stb. Viszont kivételesen kapunk egy valódi meleg párt is, ami igazából nekem különösen meglepő volt, elvégre a japán játékok nem szoktak nyíltan LMBT témákkal foglalkozni (illetve ritkán és burkoltan). Meglepő és pozitív. Akárcsak az egész játék. Minden téren fejlődött, egy idő után letehetetlenül játszatja magát, mert mindig van valamit felfedezni, kifejleszteni, megépíteni, vagy csak élvezni a lányok végtelen beszélgetéseit.

Nem is húzom tovább: ha van PS4-ed, Switched vagy PC-d, akkor szerezd be, feltéve ha szereted a könnyed, de mégis tartalmas játékokat.

kontroller

Tales of Arise

Írta: Venom

A Tales-sorozatot szerintem nem sokaknak kell bemutatni, hiszen nemcsak játékok, de mangák és animék is készültek belőle az elmúlt húsz évben. Bár sosem tudtak akkora népszerűséget elérni, mint a Final Fantasy vagy a Dragon Quest, de azért egy masszív rajongói bázist sikerült kiépíteniük az alkotóknak. Eddig szinte egy-két évente kaptunk újabb epizódokat, de most valahogy az előző generációt jóformán átugrotta a sorozat. Majdnem öt évet kellett várnunk az Arise-ra, és már csak az a kérdés, hogy megérte-e?

Persze mindjárt meg is cáfolom magam, hiszen PS4-re jelentek meg Tales címek, de ezek a Playstation 3-as játékok átiratai voltak (***Vesperia, Zestiria, Berseria***), az Arise az első hivatalos „next-gen", vagyis most már „prev-gen" epizód. Akit nem zavartam ezzel teljesen össze, az vállon veregetheti magát, igazi jrpg rajongó.

De mi az a Tales-sorozat? Nos, ha valaki szeretne róla többet megtudni, akkor javaslom az *AniMagazin 56.* számát, ahol bővebben írtam róluk egy 10-es toplista keretein belül. Gyorstalpalóban egy anime stílusú szerepjáték-sorozat, ahol szinte minden egyes rész egy önálló történet és világ. A harcok valós időben zajlanak, és általában színes és aranyos az egész… annak ellenére, hogy szinte mindig valami komoly világvége sztorit mesélnek el.

Dahna világát elfoglalta, lakóit pedig rabszolgasorba taszította egy másik bolygó, Rena serege. Az egyik bányában tengeti életét egy különös férfi, akinek nincsenek emlékei, a fejét pedig teljesen eltakarja egy fémmaszk. Mivel a nevét se tudja, így csak „Vasálarcosnak" nevezik a rabszolgatársai. További különlegessége, hogy semmilyen fájdalmat nem érez.

Amikor egy nap a bánya mellett elhaladó vonatot megtámadják, utasa: egy Renanról származó, Shionne nevű gyönyörű nő a föld alatti járatokban kényszerül menekülni. Hőseink természetesen összefutnak, és némi drámai események után kiderül, hogy Shionne és a vasálarcos képes közösen megidézni egy lángoló kardot, melyet egy átlagember még megfogni sem tud a fájdalom miatt. A férfit ez viszont nem érinti, így párosuk hamarosan kijut a bányából, és elindulnak közös kalandjukra, hogy kiderítsék, ki is a Vasálarcos, Shionne pedig visszajusson a saját világába.

Természetesen ez csak a sztori bevezetése, de elég izgalmas felütés, és nekem kimondottan tetszett, hogy kivételesen nem gyerekek a főszereplők. Ugyanakkor emiatt a hangulat is sokkal komorabb, „felnőttesebb", ami miatt néha inkább érződik egy Final Fantasy epizódnak, mint Tales-nek, de ez semmit sem von le az értékéből.

Az első, ami jelentős fejlődésen ment át, az a grafika. A fejlesztők az Unreal Engine 4-re váltottak, ami miatt a tájak és városok nagyon részletgazdagok lettek, viszont a karakterek modelljei továbbra is tízéves elmaradásban vannak kidolgozottságukat tekintve, de ez valahogy a japán rpg-k sajátossága. Zeneszerzőként ismét Sakuraba Motoi remekel, bár most valahogy nincsenek olyan kiemelkedő szerzeményei, mint korábban, de azért itt sem lehet panaszunk.

A játékmenet ismerős lehet azoknak, akik játszottak a Xillia, Zestiria vagy Berseria részekkel, mert maradt a TPS nézetben való kalandozás, ahol változatos helyszíneket kell bejárni, kincseket és mindenféle egyéb cuccokat gyűjtögetni, majd ha a nyakunkba ugrik valami rondaság, akkor belépünk a harci részbe. A harcok továbbra is nagyon pörgősek, és gyengébb ellenfelek ellen elég csak az egyik gombot nyomkodni ritmikusan, az automatika elvégzi a többit. Erősebb ellenfelek ellen már kicsit bonyolultabb a helyzet, használni kell a kombókat, és a csapattársak képességeit is jól kell időzíteni, de rutinos játékosoknak nem lesz vele gondjuk.

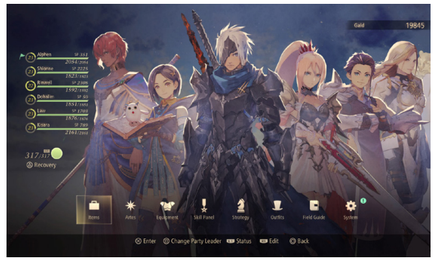

Az egyetlen komolyabb negatívum, ami valójában nem újdonság, de elég kiábrándító még mindig, hogy bizony „single player" játék ellenére erősen „pay to win" formulát követ. Magyarán lehet venni hozzá jó pénzért DLC-ket, amikkel hatalmas előnyökhöz juthatunk, ezzel kiölve minden kihívást a játékból, így unalmas gombnyomkodásba megy át az egész. Persze itt jön az örök ellenérv, hogy „dehát a DLC-k nem kötelezőek", de lássuk be, fejétől bűzlik a hal, a Bandai Namco minden pénzt ki akar facsarni a vásárlókból.

Viszont nem mehetünk el amellett sem, hogy ez az első Tales játék, amely megkapta az év szerepjátéka díjat a Game Awards-on, aminek tényleg lehet örülni – még annak ellenére is, hogy messze nem ez a sorozat legjobb darabja. Minden jrpg rajongónak kötelező, bár az igazi ínyenceknek most kivételesen a Blue Reflectiont ajánlanám inkább, de akit inkább a komolyabb játékok érdekelnek, annak a Tales of Arise sem fog csalódást okozni.

távol-kelet

ITSUKUSHIMA SHRINE

Mit érdemes megnézned Japánban? 22.

Írta: Saci (*Animológia*)

Vajon mi az, amit tényleg érdemes megnézni Japánban? Milyen helyeket tartogat egyáltalán számunkra a szigetország? Japánban ezer meg egy a látnivaló, ez nem kérdés. Azonban közülük vannak érdekesebbek, szimplán csak „meg lehet nézni őket” típusúak, és persze ott vannak a kihagyhatatlan vagy éppen kötelezően megnézendők. Melyiket szeretnéd inkább? A válasz egyértelmű…

Szemezgessünk is akkor olyan látványosságokat, amiket feltétlenül nézz meg, ha Japánban jársz. A leírtak után meg már biztosan nem fogsz kukán állni egy-egy épület vagy hely előtt, feltéve a kezed, hogy „ez meg mi?”. Tippeket, érdekességeket, hasznos információkat és Japán kincseit tárom itt most fel neked, minden mennyiségben.

ITSUKUSHIMA SHRINE

Eszméletlen látvány: a vízen lebegő szentély és kapu

Az Itsukushima szigetén, avagy szó szerinti fordításban „az imádat szigete” néven elhíresült helyen található az Itsukushima-szentély. A szigetet már az ókor óta szent helyként, az isteneknek szentelt szigetként tartják számon. Korábban ezért közemberek számára tiltott zóna volt. Sőt mi több, annyira tisztelték a szigetet, hogy megtiltották a születéseket és a halálozásokat, mert úgy vélték: azok beszennyezik a tisztaságát. A várandós nőket nem is engedték be a szigetre – ha valaki terhes lett, elvitték onnan, és csak szülés után jöhetett vissza. Ugyanígy tettek a legidősebbekkel és a gyógyíthatatlan betegekkel is. Talán a legmeglepőbb, hogy ezek a gyakorlatok ma is érvényesek a területen. Szintén a tisztaság és szentség megőrzése érdekében van az, hogy se temetést, se hantolást nem tartanak a szigeten. Azonban ősi szertartásokat az emberek már régóta végeznek és végezhetnek is ezen az elképesztően szép vidéken, melynek másik elhíresült neve a Miyajima.

Itsukushimát Japán három legszebb helye között tartják nyilván, és a Seto-beltenger Nemzeti Park részeként számos kitüntetést is magáénak tudhat, többek között a festői szépségű területe, a kivételes történelme és a természeti emlékeinek jelentősége miatt. Nem meglepő, hogy világhírűvé vált még a legapróbb alkotóeleme is: mint az Itsukushima-szentély, ami az egyetlen szentély Japánban, mely a tenger közelében, a vízre épült. A szentély egy legendán alapszik. Eszerint Taira no Kiyomorinak volt egy álma, melyben egy öreg szerzetes megkérte, hogy építsen egy szentélyt, és cserébe uralma lesz Japán felett. Eredetileg azonban 593-ban építtette Saeki no Kuramoto. Taira no Kiyomori csak később került szorosabb kapcsolatba a szentéllyel, és tette le mai formájának alapjait. Állítólag ő emelte ezt a szentélyt a víz „tetejére”, miután ő lett az első szamuráj, aki felvette a Daijō-Daijin (a birodalmi kormány feje) címet, illetve a szentély neve is általa terjedt el, miután gyakorta járt oda imádkozni.

TUDTAD?

1996-ban az Itsukushima-szentélyt a Világörökség részévé nyilvánították.
UNESCO részletei a szentélyről

TUDTAD?

A Miyajima-sziget régóta a sintó vallás szent helye, amit az Itsukushima-szentély építése a 12. században egészített ki.

Népszerű volt akkoriban azért is, mert megpróbálták monopolizálni a tengerentúli kereskedelmet a beltenger mentén, amihez hozzájárult a hajózó halászok és kereskedők elterjedtté vált szokása, vagyis az Itsukushima-szentély előtti tiszteletadás. Mindezek hatására az Edo-korszakban az Ise-szentélyhez és a Shikoku-szentélyekhez vezető közismert zarándoklatok mellett az Itsukushima-szentély a Nyugat-Japánban élők fő zarándokhelyévé vált.

Az Itsukushima-szentélyt nemzeti kinccsé is nyilvánították, amely nem csupán egy épület, hanem egy kiemelkedő komplexum: több rendkívüli elemből, helyiségből tevődik össze. A főszentélyét három istennő tiszteletére ajánlották: Ichikishima-hime-no-mikoto, Tagori-hime-no-mikoto és Tagitsu-hime-no-mikoto. Az istennőket régóta kötelességtudóan imádják, mivel ők a tenger, a viharok, a szerencse és a művészetek istenei, valamint Susano-o no Mikoto istennő lányai.

Az Itsukushima főszentélyétől 200 méterre található a világ talán egyik leghíresebb torii-kapuja, amit Taira no Kiyomori óta számos alkalommal, több mint nyolcszor építettek át (jelenleg is folyik egy felújítás). Érdekesség, hogy Kiyomori idejében az volt az általános etikett, hogy hajóval át kellett menni a kapu alatt, és csak ezt követően lehetett belépni az Itsukushima-szentélybe. Ezzel a páratlan lehetőséggel amúgy a mai napig élhetünk, dagály alkalmával ugyanis számtalan hajóutat indítanak, melynek során megcsodálhatjuk a toriin történő áthaladást. Amikor pedig átmegyünk alatta, a szokások szerint kétszer meg kell hajolni, kétszer tapsolni és megint egyszer meghajolni, amivel a vallási tiszteletet, az istenek iránti megbecsülésünket fejezzük ki (főleg a sintó vallást gyakorlók számára). Ez igazán kiemelkedő élmény, és azért van rá lehetőség, mert olyan öbölben van, ahol látványosan váltja egymást az apály és a dagály, így ha fent van a víz, hajóval tudunk átkelni, míg ha nincs víz, akkor magunk is elsétálhatunk a kapuhoz, melyet az istenek világa és a mi világunk közötti átjárónak tartanak. Sőt a kapu monumentalitása is hozzájárul az alatta történő könnyed áthaladáshoz, hiszen 16,6 méter magas, a felső keresztgerenda szélessége 24,2 méter, a fő oszlopok kb. 9,9 méteresek. Viszont a hat oszlop, ami tartja, nem a tengerfenékbe van temetve, hanem maguknak az oszlopoknak súlyát használták fel, hogy állva maradjon a – megdöbbentő 60 tonnát nyomó - kapu. Tehát nem kell amiatt aggódni, hogy elsodorja a víz, már csak azért sem, mert a szerkezet körüli talajt megerősítették, és a kapu szerkezetébe köveket és kavicsokat helyeztek, hogy mindent egyensúlyban tartsanak.

Az Itsukushima-szentély másik híres nevezetessége a noh-színpad, ami szintén a „vízen lebeg", így emelkedik ki a többi közül. A színpadot a Mōri klán ajándékozta a szentélynek a hadakozó fejedelemségek időszakában. Később az Edo-korszakban az Asano klán javította meg.

TUDTAD?

A főszentélyt 1207-ben és 1223-ban is elpusztította egy tűzvész, és bár a helyreállítást elvégezték, úgy gondolják, hogy minden helyreállítással módosult a szentély mérete. A feljegyzések szerint a szentélyt 1325-ben tájfun rongálta meg, és ettől kezdve vált az elrendezés a jelenlegi állapotához hasonlóvá.

TUDTAD?

Mōri Motonari 1571-ben rekonstruálta a szentélyt, ami 271 négyzetméteres területével az egyik legnagyobb szentélye lett Japánnak.

A szentélynél található torii-kapunál 600 éves kámforfákat használtak a főoszlopokhoz, és állítólag évekig tartó kutatásba telt, mire megfelelő fákra bukkantak.

Érdekesség ezeknél a színpadoknál, hogy általában vízzel teli urnákat helyeznek el alájuk, hogy javítsák a hangminőséget, de ebben az esetben nem lehetett ilyeneket felszerelni, mivel a víz felszínén helyezkedik el. Ezért inkább magukat a padlólapokat készítették el speciálisan, hogy hasonló hatást váltsanak ki. A fesztiválok és különféle események alkalmával rendkívül jó akusztikát biztosít ez az eljárás.

Összességében kifejezetten tudom ajánlani mindenkinek Itsukushima szigetét, mivel nemcsak a szentélyt rejti magában, hanem számos más csodát is. Azonban az bizonyos, hogy a kegyhelyet feltétlen meg kell mindenkinek látogatnia, mert páratlan a maga nemében, akárcsak a hozzá tartozó, egyedi torii-kapu. Még a nagy tömegek sem nyomasztóak, zavartalanul sétálhatunk a szentély széles folyosóin és csodálhatjuk a sintó vallás remekeit, valamint azt a mélységes alázatot és tiszteletet, amit a hely minden eleme áraszt magából.

TUDTAD?

Miyajima híres, úszó torii-kapujának felújítási munkálatai 2019 júniusában kezdődtek. A torii-kaput most egy részben átlátszó állványzat fedi. Továbbá a kapu bal oldalán (a szentély felől nézve) egy hidat építettek a felújítási munkálatok elősegítésére. A felújítási munkálatok befejezésének időpontja még nincs kitűzve. Emellett jelenleg a komplexum nyugati oldalán (a bejárat környékén) 2020 szeptemberétől 2022 decemberéig felújítási munkálatok zajlanak.

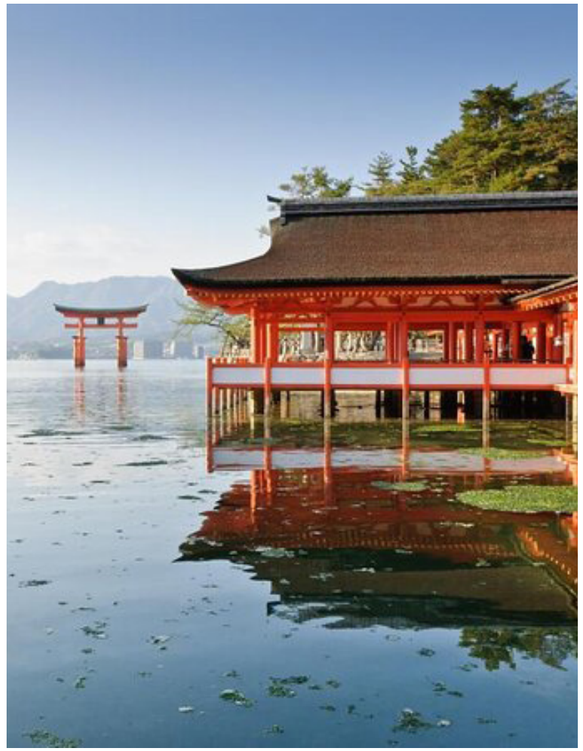

Kattints a képre és nézd meg róla Animológia Saci videóját!

Építés: 6. század (593); 12. század (1168)

Vallási stílus: sintó

Nyitvatartás:
6:30-18:00 (március-október 14.)
6:30-17:30 (január, február és október 15-november között)
6 :30-17: 00 (december)

Belépő: 300 yen (500 yen a Treasure Hall belépésével kombinált jegy)

Itt található: 1-1 Miyajimacho, Hatsukaichi, Hiroshima 739-0588, Japán

Minden egyéb tudnivalót itt találsz: www.en.itsukushimajinja.jp

MENNYIRE AJÁNLOTT MEGNÉZNED EZT A LÁTVÁNYOSSÁGOT?

★★★★★

zene

TOP 20 K-POP-SZÁM 2021-BŐL

Írta: Balu

Nagyon sok jó számot adtak ki 2021-ben, és okozott is egy kis fejtörést, hogy ezek közül kiválasszam azt a 20 darabot, amit a legjobban szeretek. Azonban az eredménnyel teljes mértékben elégedett vagyok, tényleg bármikor szívesen hallgatom a lista elemeit. Mindenképpen leszögezném, hogy ez nem egy objektív rangsorolás, inkább egy olyan szubjektív értékelés, mint amilyen a szezonos animék rovatában szokott lenni. (És persze nem vagyok szakértő semmilyen zenei téren.)

Mielőtt bármilyen felháborodás lenne, hogy egy adott szám miért nem szerepel a listán, fektessük le a szabályokat!

1. Csak együttesek játszanak, szólisták nem versenyeznek. Főként azért, mert míg a legtöbb banda comebackjét meghallgattam, a tavaly megjelent szólószámoknak még a felét sem, így semmilyen szempontból nem lenne mérvadó, ha rangsorolnám őket.
2. K-pop, tehát csak a koreai számok játszanak, a japán vagy teljesen angol comebackek nem.
3. B-side-ok, amik nem kaptak videót, szintén nem indulnak.
4. Egy banda egyszer szerepelhet a listában. Bármilyen szívesen pakolnék fel 3 TXT-számot a dobogóra, mégsem kéne 4-5 bandával feltölteni a top 20-at.

Következzen tehát az én személyes top 20-as listám a 2021-es K-pop-számokból!

20.
THE BOYZ – THRILL RIDE

Általában az agyamra szokott menni, amikor az összes kiadó kitalálja, hogy itt a nyár, most haladéktalanul ki kell adni egy nyári szösszenetet. Ez egy kivétel, egyike azon kevés nyári számoknak, amiket szívesen játszok le újra és újra. Első hallgatásra csak a refrén előtti két sor fogott meg igazán (meg az ASMR suttogás), de aztán megbarátkoztam a többi dallammal is. Később tűnt még fel, hogy az első 5 másodpercben felvezetett ritmus az előrefrénen és a bridge-en kívül az egész számban jelen van. Lehet, hogy ezt találták idegesítőnek páran, mivel úgy hallottam, hogy nem túl népszerű a szám. (Úgyhogy én csak azért is beletettem a listába.)

Ami még nagyon tetszett benne, az az MV. Most kivételesen nem tengerparti jeleneteket kaptunk, hanem egy hotel dolgozóit és vendégeit alakítják a fiúk. Tipikus szállodai köntösben való táncot kell elképzelni. No, meg a srácok is nagyon cukik. Nem annyira ismerem őket, de ez alapján az MV alapján nem is tudnék csak egy kedvencet választani. És a színek! A piros-fehér kombináció nagyon tetszett, és még azért is jár a pluszpont, hogy a neonlila, -kék és -pink hajak nem csak random rikítottak elrontva a színek harmóniáját, hanem jól beilleszkedtek az MV-be.

19.
Cherry Bullet – Love So Sweet

Szinte minden évben van olyan szám, amiről nem igazán tudom megmagyarázni, miért szeretem ennyire. 2020-ban ez a Who Dis? volt a SECRET NUMBER-től, tavaly a Love So Sweet. Talán a ritmus és a dallam miatt annyira fülbemászó, hogy a kiadása után még napokig is ezt hallgattam. Tetszik, hogy annak ellenére, hogy mennyire édes, mézes, cseresznyés (ha lehet ilyet mondani), viszonylag tempózik, nem alszik el rajta az ember. A tánc egész mókás, meg a videót is bírom, ahogy szobából szobába megy a kamera. Az a legnagyobb kritikám, amit megfogalmazhatok a zenével szemben, hogy a végén túl sokáig tart az outro.

18.
UP10TION – SPIN OFF

Ez a szám a pár másodperces intro után rögtön teljes sebességgel a lovak közé csap, aztán a végén ugyanilyen hirtelen ér véget. A kettő között pedig teljesen felpörget. (Vagy inkább kipörget?) Igazából azt sem tudom megmagyarázni, hogy miért olyan jó hallgatni. Azon kívül, hogy a „never ever” elég fülbemászó. Talán a hangok rétegezése, az együtt megszólaló dallamok harmóniája vett meg. Az MV-ről azonban tudok akár sorokon keresztül is áradozni. Kezdve Kogyeol fehér-türkizkék jelenetével, amiben nagyon jól mutat a vörös haja; Gyujin neonos hátterén át, amiben érdekes geometrikus formák vannak; Xiao lépcsős díszletéig, ahol a narancssárga pólója komplementer kontrasztot alkot a kékes háttérrel; és még lehetne folytatni.

Meg imádtam a refrén alatti fekete-kék ruhákat is. Illetve a kaleidoszkópos bevágások szintén hihetetlenül jól mutattak. Bár azt bevallom, hogy most csaltam egy kicsit, nem ismerem annyira a bandát, hogy fejből tudjam a neveket, ki kellett keresnem őket. De mindenképpen megjött a kedvem, hogy jobban megismerjem őket. (Már csak azért is, mert rátaláltam Sunyoul coverjeire, eszméletlen, ahogy kisujjból kirázza a szopránt.)

17.
Dreamcatcher – BEcause

A Scream óta nem volt olyan szám, ami felülmúlta volna az elvárásaim, ennek ellenére azonban még mindig egyedinek tartom ezt a rockos creepy koncepciót. (Bár most már van versenytárs is, a Pink Fantasy a Poison című számmal nem állt messze attól, hogy felkerüljön a listára.) Zeneileg a refrénből Gahyeon sorát szeretem, az ASMR bridge-et, illetve az utolsó refrént a magas hangokkal. Ami miatt azonban sokkal inkább kiemelkedik ez a comeback a Dreamcatcher többi száma közül, az a videó. Tele van referenciával a korábbi számokra, élveztem ezeket keresni és kiszúrni. Gahyeon arckifejezéseit sem tudom megunni. Meg az outfitek és a színek is hatalmas pozitívumnak számítanak: tök jók a ruhák, az a furcsa arcdekor is tetszett. A cirkusz/vidámpark, ami köré az MV fel van építve, pedig két részre van osztva, az egyikben a kék, a másikban a piros díszletek dominálnak, és ehhez igazítva van mindenkinek két megjelenése is. Illetve a két szín keveréke, a lila tér még vissza, és az őt jól kiegészítő zöld. Különösen az a jelenet tetszett, amikor a két megjelenést tükrözve látjuk a refrén alatt. A koreográfiát is bírtam, azon még mindig ámulok, ahogy az első verze alatt felugrik Yoohyeon, annyira zökkenőmentes az egész, hogy egyszerűen jó nézni.

16.
Stray Kids – Christmas EveL

A karácsonyi számokat általában nem annyira szoktam szeretni, mert mindegyik egyforma (avagy lassú és unalmas). Erről azonban egyértelműen kijelenthetem, hogy az eddigi kedvenc karácsonyi dalom. Vagy inkább karácsonyellenes? A szöveg végigveszi a fagyos tél és a karácsony hátrányait. A kedvenc sorom a refrén előtti „Nincs itt semmi különleges, miért várt mindenki ilyen sokat?” A sztori is vicces volt, a Mikulást megtámadták a szörnyek, ezért muszáj helyette a bandánknak kiszállítani az ajándékokat. Amihez nem

sok kedvük van – nekem sem lenne. És a szám mellesleg nem vesztette el a Stray Kidsre jellemző egyedi hangzást sem. Tetszett az erőteljes rap és a suttogós részek váltakozása is, illetve Felix megint nagyot alkotott a Feliz Navidaddal. (Meg a Lee Know-macskát sem tudom elfelejteni.)

15.
(G)I-DLE – HWAA

A két kedvenc számom a (G)I-DLE-tól az Oh my god és a HANN, a HWAA pedig egészen hasonlít az utóbbira, úgyhogy nem meglepő, hogy bejött. (Főleg a rap és a refrén.) Az egyedi hangszín, amin énekelnek, szintén eléggé megfogott. Olyan sincs gyakran, hogy hallgatáskor kifejezetten feltűnik, mennyire tetszik a koreai nyelv hangzása.

A zene mellett az MV is kiemelkedő, nagyon jó a vizualitása, főleg ahogy a színeket használja. Maga a koncepció is érdekes, ahogy a videó végére a kék télből átmegyünk a lángoló tavaszba.

Mellesleg mindenkinek tetszettek az egyéni jelenetei, megjelenései.

14.
GHOST9 – SEOUL

Kicsit kivétel a listában, mert míg a többit nagyjából akkor meghallgattam, amikor kijöttek, erre csak decemberben bukkantam rá. Ám akkor nagyon ráfüggtem. Viszonylag zajos, és beismerem, hogy először csak a refrén fogott meg, de aztán a hangeffektussal is megbarátkoztam.

Az MV-ben a CGI néhol hagy maga után némi kívánnivalót, de alapvetően a videójátékos megoldás meg a falfestéshez hasonló mintázat az épületeken, oszlopokon tetszett. Amit külön kiemelnék a videóban, az az, hogy bemutatja Szöul kettősségét: egyszerre van jelen a modern technológia és a hagyományos kultúra, a szentélyek, a sárkányok. De még inkább a szöveget és a témaválasztást tartom annyira egyedinek, hogy biztos helye legyen itt. Nagyon tetszett, hogy egy városról szól a dal, és tényleg felkeltette az érdeklődésem, hogy pontosan mit is jelent a szöveg, kerestem lyrics videót – amiről bevallom, hogy elég ritkán fordul elő. És a Seoul (Szöul) meg a soul (lélek) hasonló hangzásával még többet is bele lehet látni a szövegbe, az ilyen szó(l)játékokat szeretem.

13.
PIXY – Addicted

Ez az a szám, ami az MV nélkül nem biztos, hogy felkerült volna a listára. Sok helyen érthetők a szimbólumok és jól visszaadják a függőséget, de ez nem minden. Az nyűgöz le igazán, hogy a megalkotott jelenetek egyszerre félelmetesek és rendkívül esztétikusak, ettől érződik olyan művészinek az egész videó. Nagyon tetszett az egyes helyeken lévő megvilágítás, illetve a fej körül köröző lámpa is nagy kedvenc. Meg tök kreatív a mágnesek használata, nem rémlik, hogy más MV-ben találkoztam volna már ferrofluiddal. A zene és a koreográfia is tovább fokozza azt a félelmetes

hangulatot, amit a videó ábrázol (külön tetszett, hogy a refrén alatt tulajdonképpen lemennek hídba). Az is ezt erősíti, hogy az énekben nagyon kihallhatóak a természetes hanghatások, a légzés, a nyögések és a suttogások. Szeretem a szám erőszakosságát, szívesen hallgatom, főleg az előrefrént és a refrént, de igazán csak a finálában lévő magas hangot tudnám kiemelni.

12.
CNBLUE – Love Cut

Egy kezemen meg tudnám számolni, hány olyan szám van, ami meg tudott nevettetni. És talán ez a legjobb közülük. A videó helyszíne egy vadnyugati kocsma, ami minden szempontból elég távol áll tőlem. Mégis azok az eltúlzott, többször visszajátszott jelenetek; a színészkedés; az, hogy halál komoly arccal ollóval zsinórokat vagdosnak a bandatagok, egyszerűen zseniális. Arról nem is beszélve, hogy a srácok mennyire jóképűek. És nyilván a hangzás is tetszik, bármilyen jó egy MV,

ha szörnyű lenne a zene, akkor mégsem lehetne toplistás. Azt is szeretni szoktam, amikor a fütyülés szerves része a dalnak, de főleg a refrén dallama fogott meg. Illetve az, hogy a szám egyszerre viszonylag pörgős, mégis kicsit melankolikus. Az érdekes kameramozgás, furcsa ráközelítések is sokat tesznek a hangulathoz.

11.
KINGDOM – Black Crown

Számomra is meglepő, hogy ennyire tetszett a Black Crown, hiszen míg a legtöbb gyors szám alapját a dobok üteme adja, itt a refrénen kívül csak néha kap szerepet a dob egy-egy ütés erejéig. Mégsem érződik úgy, mintha lassú lenne. A hegedűt pedig imádtam, sokat tesz a szám jellegzetességéhez. Szerintem az intro is egyedi, ahogy templomi hangulatot idéz; a szám elején a csilingelő hangok pedig a Harry Pottert juttatják eszembe. És azért írok ennyit a hangszerelésről, mert annyira szeretem, hogy szoktam az ének-

hang nélküli instrumental verziót is hallgatni. Bár ilyenkor az utolsó refrén magas hangjai azért hiányoznak. És emellett az MV is nagyon jó, sok a látványos jelenet és az effektus, én is próbáltam kicsit agyalni, hogy pontosan mi körül forog a sztori. A CGI is tök jó volt többnyire (bár néha egy képernyőn áthaladó oszlop nem tűnt annyira odaillőnek). Illetve a ruhákról és a sminkekről se feledkezzünk meg!

10.
IVE – ELEVEN

Gyakorlatilag az egyetlen debut, ami felkerült a listára. Nagyon tetszett a Billlie RING X RING-je is, meg a bugAboo is, de az ELEVEN volt számomra a legegyedibb. Ha jól szűrtem le, az arab kultúrából merít a videó és a zene is. (A repülő szőnyeg elég gyanús.) Bár a színvilága nem teljesen az esetem, a formák tetszettek. És itt most elsősorban nem a lányokra gondolok, hanem az érdekes mintázatú oszlopokra, helyszínekre.

De persze a lányok is gyönyörűek, a számolás utáni harapás kifejezetten cuki. Az MV-ben még az tetszett nagyon, hogy használták a scribble effektust, amit a TXT CROWN-ján kívül még csak fanok által készített táncos videókban láttam korábban. De a videónál sokkal inkább a zene fogott meg. Az egzotikus arab hangzás és az érdekes hangszín mellett a refrén előtti rész az, aminél leesett az állam. Még sosem hallottam olyat, hogy a zene ilyen tempóban lelassulna, ráadásul az előrefrénben, aminek éppen az lenne a célja, hogy felvillanyozzon a refrén előtt. Az ilyen kísérletezős új dolgokkal engem könnyen be lehet rántani.

9.
LOONA – PTT (Paint The Town)

Már az elején tetszett, hogy milyen erőteljes és agresszív szám, amiben nagy szerepe van a doboknak. Sőt, az egész hangszeres háttérzene érdekes, egyedi. Hozzá pedig társul az az autotune-os hangzás, ami megint nagy kedvenc. Aztán

jött a bridge, és az utolsó refrén, amin csak ámultam és bámultam. Ha már akkoriban terveztem volna ezt a listát összeállítani, egyből megmondtam volna, hogy a Paint The Townnak itt a helye. Az MV is nagyon bejött, a ruhák, a színek, a helyszínek, még a bolygókat megjelenítő CGI is. Meg az egész bennszülöttes téma, tetszettek a fehér csíkok, pöttyök az arcokon. Egyedül az első refrén alatti villogás bántja a szemem. A koreográfiában is van pár olyan elem, amit úgy kiszúrtam, hogy na, ez a mozdulat tök jól néz ki. A Star rendíthetetlenül tartja a kedvenc LOONA-számom pozícióját, de azt hiszem, a PTT jó lesz második helyre.

8.
ENHYPEN – Drunk-Dazed

Haláli parti. Egy banda, ahol már áprilisban halloween van. Ez az egyik legvéresebb MV, amit valaha láttam (a CROSS GENE Black or White-ja mellett, de azt szeretném kitörölni az emlékezetemből). Ugyan a színek miatt mégsem lett

a kedvenc videóm, a srácokat akkor is imádom. A számtól független, de számomra olyan, mintha az összes tag egyszerre lenne visual is. (Nem is tudnék kedvencet választani Jungwon, Jay és Heeseung közül.) Az outfitek pedig szinte mindig rengeteget dobnak a megjelenésükön. A másik a koreográfia, az összes comebackjüknél az volt az első dolgom, hogy keressek egy performance videót vagy egy dance practice-t. És még úgy is hihetetlenül jól néz ki a tánc, hogy a kameramozgás és a vágások nem erősítenek erre rá.

Ennyi bevezetés után rátérhetünk a zenére is. Tetszik, hogy a verzék lassabban kezdődnek, a dobok mégis utalnak már arra az őrületre, ami a refrénben vár. A refrén hangszer nélküli első sorával mint hatásszünettel, illetve a zenét folyton megszakító, sikításra emlékeztető hangeffektusokkal is nagyon megvett a szám. Az énekhangokon pedig van egy autotune-os effektus, amit egyébként is szeretek, de itt még ahhoz is hozzájárul, hogy félelmetesebb hatást érhessen el. (Mellesleg ez a fémes hangszín a vér ízére emlékeztet.)

7.
ONEUS – LUNA

Mióta rátaláltam a bandára, minden számukat szénné hallgatom. És eléggé bajban voltam, hogy választanom kell a Black Mirror és a No diggity közül, mert ugyan máshogy, de mindkettő nagyon jó. Aztán kijött a LUNA, és a probléma megoldódott, mert felülmúlta őket. A szám a K-popban viszonylag ritkább tradicionális koreai zenére emlékeztet, aminek az egyediségével már rögtön megfogott. (Mellesleg ez a másik szám a HWAA mellett, ami szerintem kiemeli a koreai nyelv hangzásának egyediségét. Nem véletlen, utólag az is kiderült, hogy egy darab angol szó nincs a dalszövegben.) Külön tetszik, hogy egyszerre érződik lassúnak és gyorsnak. És MV-ből is a kedvencem a három tavalyi szám közül, nagyon jó színeket és színváltásokat használ, esztétikus az egész. De nem csak a színek miatt jó, egyes cinematográfiai megoldások is nagyon bejöttek, akár a visszafelé lejátszott jelenet, akár amikor egy tag többször szerepel a képernyőn.

Ráadásul legyezővel táncolnak! Nem tudom, miért vagyok így oda a legyezőkért. Egyedül az egyik CGI-hátteret tudom felróni a számnak, az valahogy nem illett bele. Máshonnan a dance breakről hallottam, hogy nem passzol a hangulathoz, de nekem nem volt vele bajom, inkább tetszett, hogy ezzel is megmutatják a sokszínűségüket.

6.
DreamNote – GHOST

Még mindig nehéz elhinni, hogy ugyanazt a bandát látom, akiknek a két évvel ezelőtti comebackjük a Hakuna matata volt. Mindkét számot imádom, de a pólus két oldala lehetne a két szám. Már az első pár másodperc disszonanciájából tudtam, hogy ez a szám pont az esetem lesz, pedig a fülsértően hangos zene nálam könnyen kerülhet az utálom kategóriába is. Különösen tetszettek a mélyebb hangok és a rajtuk lévő effekt, de a refrén zajos éneke is nagyon bejön valami rejtélyes oknál fogva. A tánc is nagyon jól néz ki, visszaadja a creepy hangulatot. Mindennek a tetejébe pedig nagyon jól használja a színeket. Végig váltakozik a kék és a lila megvilágítás, a hold színe is a kettő közül valamelyik, én pedig szeretem, amikor nem akarják az egész színpalettát elénk teríteni, hanem csak két-három színnel dolgoznak.

5.
PURPLE KISS – Zombie

Szellem, zombi, már csak az NCT 127 vámpírja hiányzik. A Ponzona is tetszett, ám ez első hallásra szerelem volt. Az MV színek tekintetében nem annyira tetszik (Dosie felemás haját leszámítva), de vannak benne kreatív ötletek, maga a tánc pedig nagyon jól eleveníti meg a zombikat. A refrénben a zombie-bie-bie-bie és még sok B az, ami rögtön magával ragadt és imádtam. Mellesleg eközben a képernyőn csupa B betűs szavakat sorolnak, mosolyogtam rajta egy jót (még ha van is benne elírás). Aztán a refrén mellett megszerettem Yuki rapjét, ami azért is érdekes, mert alapvetően a rap szokott lenni a számokban a legkevésbé kedvelt részem. Illetve Ireh refrén előtti mondata is nagyon fülbemászó.

4.
TWICE – SCIENTIST

Eléggé meglepett, amikor megláttam, hogy novemberben még lesz TWICE-comeback, hiszen októberben adták ki az angol számukat. Hiába az egyik kedvenc bandám, a júniusi Alcohol-Free stílus szintjén nem jött be, egyszerűen nem szeretem az ilyen zenét. Úgyhogy azt hittem, hogy majd csak a japán blokkban tudom kiélni a TWICE-fanboykodásomat. De aztán kijött ez a szám, és megvett kilóra. Eleve a koncepció is nekem való, de szerintem ezzel a számmal ismét tudtak újat mutatni. A legtöbb számukra a magas hangok jellemzőek, így szokatlan, hogy most ilyen mélyen énekeltek. De abszolút jó. A koreográfia is nagyon tetszett, kellően fura, és leesett állal lehet nézni, ahogy ceruzaszoknyában táncolnak a végén office ladys outfitekben. Talán ez az első MV a 6 éves pályafutásuk alatt, amiben mindenkinek a megjelenésével teljesen meg vagyok elégedve, mindenki nagyon jól néz ki. Momo haja a piros csíkokkal, illetve Sana pasztell-lila haja is nagyon bejött, Chaeyoung pedig a legcukibb Frankenstein. És végül ez is egyike lett azon kevés számoknak, amik megnevettettek, a végén a lányok nézőtéri reakciója láttán nem bírtam megállni.

3.
aespa – Next Level

Amikor ezt először hallgattam, csak néztem, hogy ez meg mégis micsoda. Akkoriban még nagyon új volt az SM minden furcsasága, azóta már kicsit megszoktam, sőt, kifejezetten keresem az újdonságot, a „fura” számokat, ez talán a lista összetételéből is látszik valamennyire. Ez is egy olyan, ami az embernek vagy nagyon tetszik, vagy egyáltalán nem érti, hogy lehet ezt hallgatni.

A felépítése teljesen eltér egy normális K-pop-számtól, igazából olyan, mintha a közepére beékeltek volna egy egészen más dalt. Ami részben igaz. Maga a szám a Halálos iramban egyik soundtrackjének a feldolgozása. A szöveget átírták úgy, hogy passzoljon a bandához és a sztorihoz, meg raktak bele egy részt, ahol felvághatnak a magas hangokkal és a rappel. Ami igazából a kedvenc részletem belőle, úgyhogy egyáltalán nem bánom. Sőt, amikor először hallgattam az eredeti számot, türelmesen vártam, hogy mikor jön a kedvenc részem, aztán csalódottan konstatáltam, hogy nem jött. Az MV nem volt annyira népszerű nálam, de vannak benne gyönyörű hátterek és ruhák, érdekes kameramozgások, úgyhogy azért a jobbak között van. De a szám annyira fülbemászó, hogy megérdemli a helyét ebben a listában – még hónapokkal a kiadás dátuma után is ez járt a fejemben.

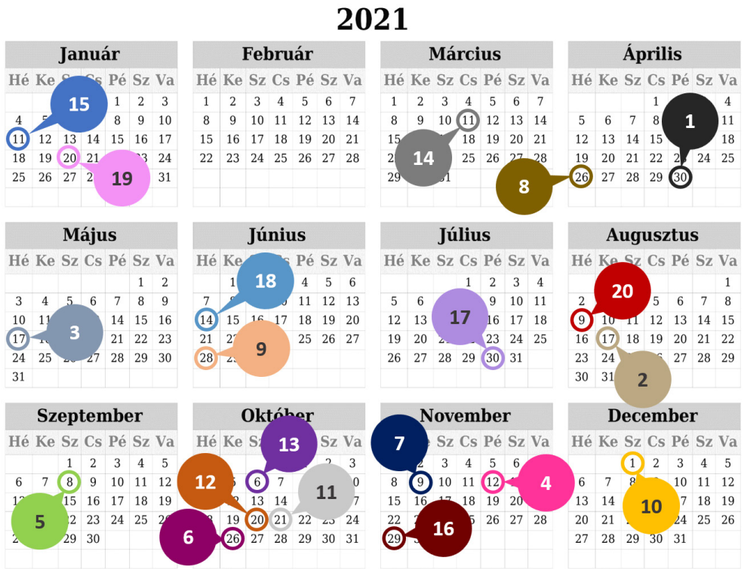

2.
TXT – LO$ER=LO♡ER

Talán itt voltam a legdühösebb magamra, hogy meghoztam azt a szabályt, hogy egy bandától csak egy számot válogathatok be. Sokáig agyaltam, hogy a 0X1=LOVESONG vagy a LO$ER=LOVER tetszik-e jobban. Őszintén szólva elsőre nem annyira jött be az utóbbi, de aztán olyan szinten ráfüggtem, hogy heteken át mást sem hallgattam. Ezt a rockosabb stílust általában nem annyira kedvelem, de itt valahogy nem zavar. Melankolikus hangulata van, a színek is elég fakók a videóban. Bár ez igaz a másik számra is. Végül az MV miatt választottam ezt a kettő közül. Hiába aggattak a srácokra sokkal jobb ruhákat a másik számban, ennek a sztorija érdekesebb volt. (Meg Taehyun pillantását sem tudom elfelejteni.) Illetve több megnézés után felfedeztem valamit a videóban, ami előtte egyszer sem tűnt fel: minden srác jeleneteiben van egy lány is. És tényleg ott van, láthatunk belőle egyes részleteket, például a haját. Sokszor a lányok szemszögéből nézzük az eseményeket, de itt tényleg ott vannak a személyek. Durva, hogy csak több mint két héttel a megjelenés után szúrtam ki. Még a tánc is viszonylag ritka, ha nem a retrószámok között keresgélünk, hiszen mikrofonállványokkal táncolnak. És nem éppen olyan jellegű a koreográfia, mint a Wonder Girls Nobodyjában, sokkal, de sokkal erőteljesebb.

1.
ITZY – 마.피.아. In the morning

A lista túlnyomó többségét az év második felében kiadott számok alkotják, ám az első helyre egy áprilisi szám került.

Zeneileg sok hozzáfűznivalóm nincs, nincs benne semmi, ami ne tetszene. Pörgős, agresszív, gyors, és egyszerűen nem tudom megunni. Illetve annyi megjegyzésem van, hogy nagyon szimpatikus, hogy a ma-ma-mafia részt a refrénben mindháromszor más énekli (Yeji, Ryujin és Chaeryeong), nem csak egyszer felvették és bevágták még kétszer. Sok benne a számomra ikonikus szövegrészlet (gyakorlatilag az egész dal), de Ryujin nevetését mindenképpen kiemelném. Aztán ott az MV, ami a másik oka, hogy első helyre tettem. A színvilága nem teljes mértékben az esetem, bár a fehér ruhás megjelenések kifejezetten tetszenek, főleg Ryujin haja lila csíkkal. (Egyébként Lia a biasom, félreértés ne essék.)

Ami azonban igazán lenyűgözővé teszi az MV-t, azok a vágások. Nem is tudok fejből másik videót mondani, amiben ennyi és ilyen profi vágás lenne. Ezek a táncot is jól kiemelik. És ha tánc, nem hagyhatom említés nélkül a vége felé lévő csípőmozdulatot. Ha csak a színeket nézném, biztosan a LOCO-t választanám, de összességében ez lett számomra 2021 legjobb száma.

A „szám” szó a címet is beleértve 66-szor szerepel a cikkben.

kreatív

POCKETWRAITH INTERJÚ

Írta: Cosplay.hu

Arwen (The Lord of the Rings) - Fotó: Nyitrai Tamás

Kezdjük a 2022-őt ismét egy nagyon tehetséges cosplayessel, Pocketwraith -szel, aki az elmúlt pár évben nagyon szép eredményeket ért el versenyeken.

Kérlek mutatkozz be nekünk pár mondatban.

Pocketwraith néven mozgok a hazai cosplayer rendezvényeken illetve social media oldalakon. 2017-ben kezdtem el cosplayeket készíteni és hazai rendezvényekre járni. Számomra mindig nehéz a rövid bemutatkozás, mert szerintem egy emberben sok minden rejlik, és ilyenkor kihívás elgondolkodni azon, mit is lenne érdemes megemlíteni.

Fantasy rajongónak tartom magam, így a cosplay munkásságom nagy részét is ez a téma járja át, ahogyan a hétköznapjaimat is. Szeretem a történelmet és a különböző idegen nyelvek megismerését. Szívesen mulatom az időmet asztali szerepjátékozással, larppal vagy pedig a barátaim társaságában. Emellett jelenleg egyetemre járok, így nagyon sok időmet a tanulás irányába igyekszem fordítani. Szívesen túrázok és szeretek a természetben sétálni, ha van rá lehetőségem.

Elérhetőségek:

Anna Henrietta (The Witcher 3 Blood and Wine) - Fotó: Lakner Máté

Mikor találkoztál először a cosplayjel, hogyan kezdtél bele? A rokonok hogyan kezelik a cosplayes hobbidat?

Réges rég, egy messzi-messzi Mondo magazinban…

Komolyra fordítva a szót, számomra a cosplay megismerése egy nagyon hosszú sorozat része volt. Egyszer, mikor inspirációt gyűjtöttem rajzoláshoz, megpillantottam egy képet egy animéből, amit nagyon régen láttam még gyerekként. Azonban nem tudtam felidézni pontosan, hogy mi is volt a címe, ezért megkérdeztem egy barátnőmet, aki rajongott az animékért. Így aztán belecsöppentem ebbe a világba, s megvettem az első Mondo magazinomat. Az egyikben volt egy cosplayes cikk, és nagyon elkezdett érdekelni, hogy mi is ez pontosan. A színház és az előadás világa, a jelmezek mindig vonzottak, de ebben a formában nem találkoztam vele korábban. De azonnal a szívembe lopta magát. A legelső cosplayem még csak egy próba része volt. Padme a ***Star Warsból*** egy iskolai rendezvényre, majd őt követte Harley Quinn és végül Yennefer a ***Witcher***ből. Azóta nincs megállás.

Triss Merigold (The Witcher II - Assassins of Kings) - Fotó: Nyitrai Tamás

A rokonaim nagyon változóan állnak hozzá ehhez a hobbihoz.

Anyukám például nem rajong érte és nem igazán érti, miért jó sorra készíteni a jelmezeket és „előadni magad valaki másként”. Apa ellenben, ha felismer egy karaktert, akit készítek, nagyon támogató tud lenni és érdeklődő. A nagyszüleim pedig gyakorta segítenek ötletekkel a számomra olyan kihívások megjelenésekor, mint a szabás. De emlékszem, hogy eleinte az egyik nagymamám sosem értette, hogyan változtatom meg ilyen gyakran a hajamat, mígnem megmutattam neki a parókáimat.

A craftmanship részt (kosztümkészítés, technikás dolgok) vagy a színpadi fellépés oldalát kedveled jobban a cosplaynek?

A színpadi fellépés része a kedvencem, amikor előadhatom a karaktert és ténylegesen a bőrébe bújhatok, megmutathatom, milyennek látom, akár egy jelenet bemutatásával, egy vicces átdolgozással vagy épp egy drámaibb megközelítéssel. De ha már a cosplay elkészült, magamra öltheted és megjeleníthetem a cosplay „Play” részét, akár egy kis szerepjáték keretein belül a barátaimmal, annak már nagyon örülök. De persze szeretem a craft részét is a dolognak, mert midig kihívások elé állít és megoldások keresésére ösztönöz.

Mely alapanyagokkal dolgozol legszívesebben, és mi az, amit szívesen kipróbálnál, de még nem volt rá lehetőséged?

Minden attól függ, milyen anyagból kell elkésMinden attól függ, milyen anyagból kell elkészíteni az általam választott karaktert, de például nagyon szeretek bőrrel dolgozni, ha épp lehetőségem van rá. Sokféle anyaggal próbálkoztam korábban, de a worbla használatához színesen visszatérnék, immáron több tapasztalattal, mint eddig.

Yennefer of Vengerberg (The Witcher III: Wild Hunt) - Fotó: Révész Csaba

Több rendezvényen is értél már el helyezéseket és kaptál jelöléseket. Melyik eredményedre vagy a legbüszkébb?

A Fantasy Expo nevezetű rendezvényen a közönség szívébe sikerült lopnom magamat. 2021-ben a The Witchert választottuk ki Lizardman Cosplay társaságában arra, hogy megjelenítsünk belőle egy rövidke történetet. Vígjáték formájában adtuk elő Kökörcsin a bárd és a toussainti hercegnő, Anna Henrietta viharos szerelmi történetét, és a végén még táncoltunk is. Mindenképpen erre vagyok a legbüszkébb, a sok gyakorlás és a rengeteg élmény kapcsán, ami ehhez az előadáshoz fűződik, s már csak azért is elöntött a büszkeség, mert a közönség élvezte, nevettek, és sikerült mosolyt csalnunk az arcukra. Nekem ez jelenti a legnagyobb örömet.

Astrid (The Vikings) - Fotó: Markó Richárd

Van olyan verseny célod, amit mindenképp szeretnél elérni? (akár az adott versenyen való részvétel, vagy megnyerni valamely díjat)

Számomra a legnagyobb cél az emberek szórakoztatása az előadásaimmal. Ha ez sikerül, akkor mindenképpen nyertesnek érzem már magamat.

Mi alapján választod ki a karaktereket? Van kedvenc téma/cím amiből szívesebben választasz?

Ez nagyon változó. Általában a témák, amiket szeretek, megihletnek. Sokszor választok olyan karaktert, aki valamilyen szinten közel áll a személyiségemhez, vagy csak úgy gondolom, vicces lenne megcsinálni. Leggyakrabban a ***Gyűrűk Ura*** és Tolkien egyéb művei kerülnek fel a cosplay listára, de épp ennyire első helyen van a The Witcher és a Disney világa is.

De az is előfordul, hogy rábeszélnek valamire a baráti társaságomból, de azok a témák is általában olyanok, amiket szeretek. Az egyik legviccesebb ilyen eset a Celebrimbor (***Shadow of War***) cosplayem megszületése. Egy kedves barátnőmmel összeültünk játszani a játékkal, és menten ihletet kapott egy Annatar elkészítésére, majd addig-addig rágta a fülemet, hogy tündeherceget faragtam a kedvéért magamból, de nagyon élveztem, és igazán vicces emlékek fűződnek ahhoz a cosplayhez.

Van-e még álom cosplayed, amit nagyon szeretnél elkészíteni, és miért az a ruha?

Erre nehéz válaszolni, mert szerintem mindig lesz egy új álom, egy új cél az ember életében, ha cosplayezéssel foglalkozik. Nagyon sokáig Éowynt mondtam volna, A király visszatér egyik jelenetéből, mikor a hősnő végez az Angmari boszorkányúrral. Azonban, ezen a cosplayen elkezdtem mostanában dolgozni, így itt az ideje egy új álom cosplay után néznem.

A cosplayen kívül van még más hobbid esetleg?

Természetesen igen! Nagyon szeretek festeni és első sorban könyvek által inspirált karaktereket rajzolni. Szabadidőmben sokat olvasok, vagy épp foglalkozom a saját regényem megírásával. Sajnos az utóbbi lassan halad a kevés szabadidő miatt, vagy mert mindig akad valami új ötletem a világom építésekor.

A hobbikhoz sok mindent lehetne még felsorolni, de talán az egyik legmeghatározóbb az összes közül a Larpozás.

A Cosplay.hu szervezésében

Fantasy Expo 2022

Február 12.

anime • manga • cosplay
fantasy • sci-fi • japán
vásár • kiállítás • versenyek
konzol • just dance • retro
édességek • játékok • buli

HELYSZÍN: FERENCVÁROSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
NYITÁS: 10:00 | BELÉPŐ: 2000 FT
WEBOLDAL: FANTASYEXPO.HU

FERENCVÁROSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT ÉS INTÉZMÉNYEI

Dragon Hall TV - műsorrend

január - február

2022. január 31. - 2022. február 6.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Miraculous 66	Miraculous 67	Miraculous 68	Miraculous 69	Miraculous 70	A dzsungel könyve 10	InuYasha, a film: A világhódítás kardjai
20:30	Kilari 49	Kilari 50	Kilari 51	Kilari 52	Kilari 53	A dzsungel könyve 11	
21:00	Hősakadémia 49	Oban csillagfutama 3	Az Avatár: Aang legendája 49	Chrono Crusade 16	Kaleido Star 28	Hősakadémia 49	
21:30	Hősakadémia 50	Oban csillagfutama 4	Az Avatár: Aang legendája 50	Kolumbusz Kristóf 13	Kaleido Star 29	Hősakadémia 50	
22:00	Chrono Crusade 13	Chrono Crusade 14	Chrono Crusade 15	Blood+ 30	Chrono Crusade 17	Oban csillagfutama 3	Blood+ 30
22:30	Kolumbusz Kristóf 10	Kolumbusz Kristóf 11	Kolumbusz Kristóf 12	Blood+ 31	Kolumbusz Kristóf 14	Oban csillagfutama 4	Blood+ 31
23:00	Death Note 22	Death Note 23	Death Note 24	Death Note 25	Death Note 26	Az Avatár: Aang legendája 49	Kaleido Star 28
23:30	D.Gray-man 38	D.Gray-man 39	D.Gray-man 40	D.Gray-man 41	D.Gray-man 42	Az Avatár: Aang legendája 50	Kaleido Star 29

2022. február 7. - 2022. február 13.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Miraculous 71	Miraculous 72	Miraculous 73	Miraculous 74	Miraculous 75	A dzsungel könyve 12	InuYasha, a film: A vörösen lángoló Haurai-sziget
20:30	Kilari 54	Kilari 55	Kilari 56	Kilari 57	Kilari 58	A dzsungel könyve 13	
21:00	Hősakadémia 51	Oban csillagfutama 5	Az Avatár: Aang legendája 51	Chrono Crusade 21	Kaleido Star 30	Hősakadémia 51	
21:30	Hősakadémia 52	Oban csillagfutama 6	Az Avatár: Aang legendája 52	Kolumbusz Kristóf 18	Kaleido Star 31	Hősakadémia 52	
22:00	Chrono Crusade 18	Chrono Crusade 19	Chrono Crusade 20	Blood+ 32	Chrono Crusade 22	Oban csillagfutama 5	Blood+ 32
22:30	Kolumbusz Kristóf 15	Kolumbusz Kristóf 16	Kolumbusz Kristóf 17	Blood+ 33	Kolumbusz Kristóf 19	Oban csillagfutama 6	Blood+ 33
23:00	Death Note 27	Death Note 28	Death Note 29	Death Note 30	Death Note 31	Az Avatár: Aang legendája 51	Kaleido Star 30
23:30	D.Gray-man 43	D.Gray-man 44	D.Gray-man 45	D.Gray-man 46	D.Gray-man 47	Az Avatár: Aang legendája 52	Kaleido Star 31

2022. február 14. - 2022. február 20.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Miraculous 76	Miraculous 77	Miraculous 78	Conan, a detektív 1	Conan, a detektív 2	A dzsungel könyve 14	Katica és Fekete Macska kalandjai a világ körül: Egyesült Hősök
20:30	Kilari 59	Kilari 60	Kilari 61	Kilari 62	Kilari 63	A dzsungel könyve 15	
21:00	Hősakadémia 53	Oban csillagfutama 7	Az Avatár: Aang legendája 53	Bleach 2	Kaleido Star 32	Hősakadémia 53	
21:30	Hősakadémia 54	Oban csillagfutama 8	Az Avatár: Aang legendája 54	Kolumbusz Kristóf 23	Kaleido Star 33	Hősakadémia 54	
22:00	Chrono Crusade 23	Chrono Crusade 24	Bleach 1	Blood+ 34	Bleach 3	Oban csillagfutama 7	Blood+ 34
22:30	Kolumbusz Kristóf 20	Kolumbusz Kristóf 21	Kolumbusz Kristóf 22	Blood+ 35	Kolumbusz Kristóf 24	Oban csillagfutama 8	Blood+ 35
23:00	Death Note 32	Death Note 33	Death Note 34	Death Note 35	Death Note 36	Az Avatár: Aang legendája 53	Kaleido Star 32
23:30	D.Gray-man 48	D.Gray-man 49	D.Gray-man 50	D.Gray-man 51	Slayers - A kis boszorkány 1	Az Avatár: Aang legendája 54	Kaleido Star 33

Dragon Hall TV - műsorrend

február - március

2022. február 21. - 2022. február 27.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Conan, a detektív 3	Conan, a detektív 4	Conan, a detektív 5	Conan, a detektív 6	Conan, a detektív 7	A dzsungel könyve 16	Katica és Fekete Macska kalandjai a világ körül: A Sárkányhölgy legendája
20:30	Kilari 64	Kilari 65	Kilari 66	Kilari 67	Kilari 68	A dzsungel könyve 17	
21:00	Hősakadémia 55	Oban csillagfutama 9	Az Avatár: Aang legendája 55	Bleach 7	Kaleido Star 34	Hősakadémia 55	
21:30	Hősakadémia 56	Oban csillagfutama 10	Az Avatár: Aang legendája 56	Süsü keselyűk 2	Kaleido Star 35	Hősakadémia 56	
22:00	Bleach 4	Bleach 5	Bleach 6	Blood+ 36	Bleach 8	Oban csillagfutama 9	Blood+ 36
22:30	Kolumbusz Kristóf 25	Kolumbusz Kristóf 26	Süsü keselyűk 1	Blood+ 37	Süsü keselyűk 3	Oban csillagfutama 10	Blood+ 37
23:00	Death Note 37	Elfen Lied 1	Elfen Lied 2	Elfen Lied 3	Elfen Lied 4	Az Avatár: Aang legendája 55	Kaleido Star 34
23:30	Slayers - A kis boszorkány 2	Slayers - A kis boszorkány 3	Slayers - A kis boszorkány 4	Slayers - A kis boszorkány 5	Slayers - A kis boszorkány 6	Az Avatár: Aang legendája 56	Kaleido Star 35

2022. február 28. - 2022. március 6.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Conan, a detektív 8	Conan, a detektív 9	Conan, a detektív 10	Conan, a detektív 11	Conan, a detektív 12	A dzsungel könyve 18	Death Note: Egy új világ istene
20:30	Kilari 69	Kilari 70	Kilari 71	Kilari 72	Kilari 73	A dzsungel könyve 19	
21:00	Hősakadémia 57	Oban csillagfutama 11	Az Avatár: Aang legendája 57	Bleach 12	Kaleido Star 36	Hősakadémia 57	
21:30	Hősakadémia 58	Oban csillagfutama 12	Az Avatár: Aang legendája 58	Süsü keselyűk 7	Kaleido Star 37	Hősakadémia 58	
22:00	Bleach 9	Bleach 10	Bleach 11	Blood+ 38	Bleach 13	Oban csillagfutama 11	Blood+ 38
22:30	Süsü keselyűk 4	Süsü keselyűk 5	Süsü keselyűk 6	Blood+ 39	Süsü keselyűk 8	Oban csillagfutama 12	Blood+ 39
23:00	Elfen Lied 5	Elfen Lied 6	Elfen Lied 7	Elfen Lied 8	Elfen Lied 9	Az Avatár: Aang legendája 57	Kaleido Star 36
23:30	Slayers - A kis boszorkány 7	Slayers - A kis boszorkány 8	Slayers - A kis boszorkány 9	Slayers - A kis boszorkány 10	Slayers - A kis boszorkány 11	Az Avatár: Aang legendája 58	Kaleido Star 37

2022. március 7. - 2022. március 13.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Conan, a detektív 13	Conan, a detektív 14	Conan, a detektív 15	Conan, a detektív 16	Conan, a detektív 17	A dzsungel könyve 20	Death Note: L örökösei
20:30	Kilari 74	Kilari 75	Kilari 76	Kilari 77	Kilari 78	A dzsungel könyve 21	
21:00	Hősakadémia 59	Oban csillagfutama 13	Az Avatár: Aang legendája 59	Bleach 17	Kaleido Star 38	Hősakadémia 59	
21:30	Hősakadémia 60	Oban csillagfutama 14	Az Avatár: Aang legendája 60	Süsü keselyűk 12	Kaleido Star 39	Hősakadémia 60	
22:00	Bleach 14	Bleach 15	Bleach 16	Blood+ 40	Bleach 18	Oban csillagfutama 13	Blood+ 40
22:30	Süsü keselyűk 9	Süsü keselyűk 10	Süsü keselyűk 11	Blood+ 41	Süsü keselyűk 13	Oban csillagfutama 14	Blood+ 41
23:00	Elfen Lied 10	Elfen Lied 10.5	Elfen Lied 11	Elfen Lied 12	Elfen Lied 13	Az Avatár: Aang legendája 59	Kaleido Star 38
23:30	Slayers - A kis boszorkány 12	Slayers - A kis boszorkány 13	Slayers - A kis boszorkány 14	Slayers - A kis boszorkány 15	Slayers - A kis boszorkány 16	Az Avatár: Aang legendája 60	Kaleido Star 39

Dragon Hall TV - műsorrend

március - április

2022. március 14. - 2022. március 20.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Conan, a detektív 18	Szaffi	Conan, a detektív 19	Conan, a detektív 20	Conan, a detektív 21	A dzsungel könyve 22	Égenjárók
20:30	Kilari 79		Kilari 80	Kilari 81	Kilari 82	A dzsungel könyve 23	
21:00	Hősakadémia 61		Az Avatár: Aang legendája 61	Bleach 21	Kaleido Star 40	A dzsungel könyve 24	
21:30	Hősakadémia 62	Háry János	Az Avatár: Korra legendája 1	Süsü keselyűk 16	Kaleido Star 41	A dzsungel könyve 25	
22:00	Bleach 19		Bleach 20	Blood+ 42	Bleach 22	Hősakadémia 61	Blood+ 42
22:30	Süsü keselyűk 14	János vitéz	Süsü keselyűk 15	Blood+ 43	Süsü keselyűk 17	Hősakadémia 62	Blood+ 43
23:00	Ghost Hound 1		Ghost Hound 2	Ghost Hound 3	Ghost Hound 4	Az Avatár: Aang legendája 61	Kaleido Star 40
23:30	Slayers - A kis boszorkány 17		Slayers - A kis boszorkány 18	Slayers - A kis boszorkány 19	Slayers - A kis boszorkány 20	Az Avatár: Korra legendája 1	Kaleido Star 41

2022. március 21. - 2022. március 27.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Conan, a detektív 22	Conan, a detektív 23	Conan, a detektív 24	Conan, a detektív 25	Conan, a detektív 26	A dzsungel könyve 26	Hős6os
20:30	Kilari 83	Kilari 84	Kilari 85	Kilari 86	Kilari 87	A dzsungel könyve 27	
21:00	Hősakadémia 63	Oban csillagfutama 15	Az Avatár: Korra legendája 2	Bleach 26	Kaleido Star 42	Hősakadémia 63	
21:30	Hősakadémia 64	Oban csillagfutama 16	Az Avatár: Korra legendája 3	D.I.C.E - A mentőcsapat 4	Kaleido Star 43	Hősakadémia 64	
22:00	Bleach 23	Bleach 24	Bleach 25	Blood+ 44	Bleach 27	Oban csillagfutama 15	Blood+ 44
22:30	D.I.C.E - A mentőcsapat 1	D.I.C.E - A mentőcsapat 2	D.I.C.E - A mentőcsapat 3	Blood+ 45	D.I.C.E - A mentőcsapat 5	Oban csillagfutama 16	Blood+ 45
23:00	Ghost Hound 5	Ghost Hound 6	Ghost Hound 7	Ghost Hound 8	Ghost Hound 9	Az Avatár: Korra legendája 2	Kaleido Star 42
23:30	Slayers - A kis boszorkány 21	Slayers - A kis boszorkány 22	Slayers - A kis boszorkány 23	Slayers - A kis boszorkány 24	Slayers - A kis boszorkány 25	Az Avatár: Korra legendája 3	Kaleido Star 43

2022. március 28. - 2022. április 3.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Conan, a detektív 27	Conan, a detektív 28	Conan, a detektív 29	Conan, a detektív 30	Sárkány és papucs	A dzsungel könyve 28	S(z)avazz ránk! - pro(vok)aktív választási műsor 2022
20:30	Kilari 88	Kilari 89	Kilari 90	Kilari 91		A dzsungel könyve 29	
21:00	Hősakadémia 65	Oban csillagfutama 17	Az Avatár: Korra legendája 4	Bleach 31	A mosómedvék és az elveszett csillag	Hősakadémia 65	
21:30	Hősakadémia 66	Oban csillagfutama 18	Az Avatár: Korra legendája 5	D.I.C.E - A mentőcsapat 9		Hősakadémia 66	
22:00	Bleach 28	Bleach 29	Bleach 30	Blood+ 46	Támogatói szinkronok vágatlanul	Oban csillagfutama 17	
22:30	D.I.C.E - A mentőcsapat 6	D.I.C.E - A mentőcsapat 7	D.I.C.E - A mentőcsapat 8	Blood+ 47		Oban csillagfutama 18	
23:00	Ghost Hound 10	Ghost Hound 11	Ghost Hound 12	Ghost Hound 13	Fing Gorou 1-13	Az Avatár: Korra legendája 4	
23:30	Slayers - A kis boszorkány 26	Slayers - A kis boszorkány 27	Slayers - A kis boszorkány 28	Slayers - A kis boszorkány 29		Az Avatár: Korra legendája 5	

Érdekelnek az AniMagazin korábbi számai?

Csak kattints az alábbi logóra
és töltsd le bármelyik számot ingyen!

Ha egy bizonyos cikket keresel,
vagy csak adott cikkíró érdekel,
akkor keress az adatbázisunkban!
Ehhez kattints az alábbi feliratra!

ANIMAGAZIN